

NOVI TEHNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Tisti, ki živijo od naklonjenosti vremena, to pa so predvsem kmetje in kmetijska posestva, so se nad občasnim dežjem veselili, razen seveda tam, kjer se je vreme spreverglo v ujmo in povzročilo škodo. V Savinjski dolini je bil rahel dež, ki je padal dva dni, pravo bogastvo, saj so morali hmeljske nasade že namakati. Vreme pa je vmes zagodlo onim, ki gredo na dopust, toda ob morju, tako pravijo, je lepo vreme. Torej je za vse prav.

Tudi današnja številka je polna zanimivega branja, dasiravno družbenih dogodkov ne mrgoli, kot v ostalih letnih časih. Časnikarji vselej najdemo kaj, kar je vredno zapisati, tudi če to niso sestanki, kajti življenje neumorno teče dalje.

VAŠ UREDNIK

VSE ZA DRUŽINO IN DOM, ZA STANOVANJE IN GOSPODINJSTVO POD ENO STREHO

VELEBLAGOVNICA

nama ŽALEC

Vtem ko Golte počivajo in čakajo na svojega rešitelja, je center na Rogli pravo nasprotje. Vsak dan, zlasti pa ob sobotah in nedeljah, je poln gostov. In ne samo to. Tu začenjajo graditi tudi nov hotel, kot gobe po dežju pa rastejo brunarice, ki jih postavljajo delovni kolektivi. Skratka, razvoj, ki veliko obeta, tudi zavoljo tega, ker ima pri realizaciji izrednega načrta kolektiv Kovaške industrije UNIOR v Zrečah močno oporo v številnih delovnih organizacijah.

Foto:MB

CELJE

NOVE POTI SODELOVANJA

TUDI MED CELJEM IN TITOVIM VELESOM

Celje že dlje časa, že več let, odpira svoja mestna in občinska vrata ter išče in utrjuje pota za najrazličnejše oblike sodelovanja ne samo s pobratimskimi mesti, marveč tudi z drugimi. Takšna povezovanja, skupna obravnavanja in reševanja skupnih vprašanj, so zahteva zdajšnjega časa. Celje ji je znalo dobro pristuhnti. Priznajmo!

V tem krogu je mesto ob Savinji navezalo stike z Mariborom, Slovenj Gradcem, Mursko Soboto. Stiki z Mursko Soboto so najmlajši, pa vendar več kot obetavni. Še posebej to velja za gospodarsko področje. Pota so nakazana in izbrani tudi nekateri delovni kolektivi, kot nosilci teh nalog. Posebno odgovornost sta sprejela izvršna sveta obeh občinskih skupščin, ki bosta pripravila razvoj o konkretnih oblikah sodelovanja.

Tudi stiki s Titovim Velesom dobivajo vse določnejše oblike. Prvi razgovori med predstavnikoma obeh mest oziroma občin so stekli že marca le-

tos. Nadaljevali so se junija, ko je Titov Veles obiskala delegacija Celja. Pomembno vsebino so ti pomenki dobili tudi v času praznovanja celjskega občinskega praznika. Ni naključje, če je podpredsednik celjske občinske skupščine, Anton Jelenko, na slavnostnem zasedanju skupščine pozdravil delegacijo Titovega Velesa tedaj, ko je izrekal prisrčno dobrodošlico predstavnikom pobratimskih mest: Cuprije, Doboja in Siska. Gostom iz Makedonije je veljal še poseben aplavz.

Stiki med Celjem in Titovim Velesom se ne bodo ustavili samo pri vseh možnih oblikah sodelovanja na družbenopolitičnem, kulturnem, gospodarskem in športnem področju, marveč bodo dobili svojo potrditev tudi v listini o pobratenju. Podpisali jo bodo prihodnje leto.

Že prvi razgovori so pokazali, da je med obema mestoma oziroma občinama veliko skupnega, zato tudi izvršna sveta ne bosta imela težkega dela, ko bosta pri-

pravljala gradivi o možnih oblikah skupnega dela. Tu so Cinkarna, Dobrina s svojimi člani, Toper, Metka, Tkanina, Moda, Opekarni Ljubečna, Kovinotehna - Tehnomercator, Razvojni center, banka in drugi, ki bodo našli v Titovim Velesu partnerje, s katerimi bo moč navezati pomembne stike. Skratka, dovolj realnih pobud za utrditev dobrega sodelovanja in pravih pobratimskih odnosov.

M. BOŽIČ

PREBOLD

SKRBNNE PRIPRAVE

NA ODHOD JAMARJEV V ARGENTINO

Drugi november, ki je predviden za odhod preboldskih jamarjev oziroma prve jugoslovanske jamarjske odprave v Argentino, se hitro bliža. Priprave na odpravo, ki bo utrdila ugled jugoslovanskega jamarstva v tujini, so več kot skrbne.

Cas do odhoda bo najprej izpolnjen z ureditvijo določenih formalnosti, kot so tudi

cepijenje, zdravniški pregledi itd. Potem vizumi. Poleg tega so v teku kondicijske priprave članov odprave. Mimo tega osvajajo tako imenovano vrvo tehniko zaradi hitrejšega raziskovanja navpičnih jamskih objektov. Prav zaradi tega bodo organizirali dva nekajdnevna tabora na Raduhi in na Podolševi.

Od zamisli, ki se je porodila pred leti na enem izmed

sestankov članov jamarjskega kluba »Črni galebi« v Preboldu, do uresničitve podviga ni več daleč. Odprava ima slovenski in jugoslovanski pomen in bo vsekakor utrdila ugled jugoslovanskega jamarstva v mednarodnem speleološkem svetu in tako odprla pot za takšne in podobne odprave v prihodnje.

DARKO NARAGLAV

ŽALSKA RESOLUCIJA 78

ZA MOČNEJŠE GOSPODARSTVO

TRGOVINA — GOSTINSTVO
ŽE TRETJA PANOGA

Pred dnevi je v Žalcu izšla brošura Resolucije o izvajanju srednjeročnega načrta razvoja občine v tem letu, v njej pa je podano tudi poročilo o delu izvršnega sveta in skupščine občine za leta 1974 do 1978. Zanimivo je tudi poglavje, ki govori o usmeritvah na področju gospodarstva v tem letu.

Predvsem je treba zapisati, da razvojni načrti organizacij združenega dela s področja gospodarstva kažejo dobro usklajenost s srednjeročno zastavljenimi cilji razvoja na nivoju občine. Medtem ko so v srednjeročnem programu predvidevali letos povečanje števila zaposlenih od tri do štiri odstotke, pa to število narašča hitreje kot so predvidevali. To se pozna tudi pri nižji rasti produktivnosti dela. Ta se povečuje za dva odstotka manj kot je zapisano v srednjeročnem programu. Izvoz se bo v tem letu povečal za 21 odstotkov in bo dosegel 25 odstotkov družbenega proizvoda. Uvoz se bo povečal skoraj prav za toliko. To pomeni, da bo izvoz pokrival le 90 odstotkov uvoza. Se leta 1976 je to razmerje znašalo 127 odstotkov.

Najvišjo stopnjo rasti dohodka bo dosegla komunala (33 %), gradbeništvo bo na drugem mestu z 31 odstotki, na tretjem mestu pa bosta že trgovina in gostinstvo. Ti

dve panogi bosta tako letos že predstavljali tretjo najmočnejšo gospodarsko panogo v občini po ustvarjenem dohodku, po celotnem prihodku pa celo drugo. Industrija bo svoj delež v gospodarstvu letos celo zmanjšala. Glede na visoke investicije v tej panogi in njeno vlogo v celotnem gospodarstvu, se lahko temu le čudimo. V občini predlagajo povečanje združevanja sredstev v sklad skupnih rezerv na 10 odstotkov od ostanka dohodka na sklade. Tako bi lahko z delom zbranih sredstev kreditirali že sprejeti razvoj industrije. Na ta način bi zbrali 15 milijonov dinarjev. Z udeležbo bank in investitorjev bi lahko s tem nadaljevali z realizacijo sprejetega programa trgovine in gostinstva ter pripravili nove kapacitete v industriji. Sicer pa v Žalcu računajo predvsem na nekatere produktivnejše investicijske programe. Z omejevanjem uvoza opreme se odpirajo velike možnosti proizvodnje nekaterih izdelkov, ki so za razvoj Slovenije in Jugoslavije še kako potrebni.

Razdrobljenost in neučinkovitost investicij, slabi rezultati na področju združevanja dela in sredstev ter izredno hiter razvoj infrastrukture in družbenih dejavnosti zahtevajo precej bolj močno gospodarstvo kot je sedanje žalsko. To se bo še bolj pokazalo v naslednjih dveh letih. Seveda le v primeru, če ne bodo uspeli občutno povečati gospodarske moči. V Žalcu si prizadevajo organizirati tako imenovana jedra gospodarskega razvoja (agroživilski, kovinsko-predelovalni, tekstilni, gostinstvo-trgovski, kemični, nekovinski, gradbeni, gozdno-lesni, malogospodarski). V okviru teh jeder naj bi pripravili skupne razvojne programe in investicijske elaborate, ki bodo z združenimi sredstvi celotnega gospodarstva, bank in lastnimi sredstvi zmožni v naslednjih letih pospešiti gospodarski razvoj in začrtane strukturne spremembe. O tem je bilo zdajnja leta precej govornanj pa je bilo konkretnih uspehov.

JANEZ VEDENIK

PONIKVA

ZANEMARJENI
SPOMENIKI

Malo krajev je po Sloveniji, ki se lahko pohvalijo z bogato preteklostjo. Med temi je zagotovo tudi idilična in vedno hitreje razvijajoča se Ponikva pri Sentjurju. Odkar je to naselje povezano poleg železnice se z asfaltno cesto je mnogo bližje marsikateremu izletniku. V tem kraju bi izletniki tudi imeli kaj videti. Zal pa ni tako.

Stara od potresa poškodovana šola kaže slabe podobe. Se huje pa je, da na njenem pročelju lahko izletnik seveda če se dovolj približa, vidi tri marmorne plošče, ki spominjajo na preteklost. Zal pa je okolje tako, da zabi bitu le malo izletnikov kljub temu da pomenijo bogato preteklost kraja. Prva plošča je posvečena rojaku Antonu Martinu Slomšku, slovenskemu pesniku, nabožnemu pisatelju, narodnem buditelju in slovenskemu škofu. Na drugi plošči pa so se prebivalci Ponikve spomnili rojaka Blaža Kocena, duhovnika, gimnazijskega profesorja in enega najboljših znanih kartografov. Tretja plošča, odkrita leta 1959 pa mimoidočim oznanja, da je bila v tej šoli 1936. leta ustanovljena osnovna organizacija KPJ Ponikva.

Da bi se okolica teh plošč uredila ni treba ne mnogo časa ne denarja. Le kanček dobre volje. Podobno skrbe lahko izletnik opazi v rojstni hiši A. M. Slomška. Ta hiša v naselju Uniše je v lasti Kmetijskega kombinata Sentjur. V njej je menza, pisarniški prostori in spominska Slomškova soba. Zal pa ima ključne spominske sobe le predstavnik kombinata. Zato nedeljski obiskovalci ne morejo videti te spominske sobe. Obiskovalcev pa je po besedah stanovalcev v sosednji zgradbi v teh mesecih precej. Vsi, ki jih tako na led spravi smerokaz pri postaji se najbrž ne vračajo veseli. Toda si med stanovalci ni nikogar, ki bi mu lahko za namig ključ.

M. BRECL

KOZJANSKO 78:

ŠE ZADNJA IZMENA

VREME NAKLONJENO DELOVNI AKCIJI

V soboto je na Kozjanskem s svojim delom zaključila tretja izmena letošnje zvezne mladinske delovne akcije.

V tej izmeni je sodelovalo pet brigad, ki so bile razporejene v naseljih v Bistrici ob Sotli ter v Sentvidu pri Planini. To so bile brigade iz Ade v Vojvodini, Jeseniško-bohinjski odred iz Jesenic, brigada dr. Mladen Stojanovič — to je brigada RK Jugoslavije, v kateri so sodelovali mladi iz petindvajsetih jugoslovanskih mest, mladi iz Hrastnika in brigada Bratstvo-prijateljstvo iz Slovenske Bistrice. Med mladimi Jugoslavlani pa so na akciji sodelovali tudi brigadirji iz tujine in sicer: štirje zamejski Slovenci iz Trsta, pet Ro-

munov in tudi mladinec iz Turčije.

Brigadirji so tudi v tej izmeni opravljali dela na izkopu telefonskega kabla na relaciji Lesično—Slivnica, urejali so bankine in hamusirali brežini na cesti Maršala Tita ter na cesti Sentjur—Jakob, pomagali pri gradnji vodovoda Tinsko—Urban ter pri gradnji kulturnega doma v Sentvidu pri Planini.

Kot v vsaki izmeni, sta tudi v tej izmeni obe naselji imeli svojega pokrovitelja: za naselje Sentvid je bila to delovna organizacija Bohor iz Sentjurja, za naselje v Bistrici ob Sotli pa steklarina Boris Kidrič iz Rogaske Slatine.

Vreme je bilo v tej izmeni akciji izredno naklonjeno, ta-

ko, da so se lahko brigadirji maksimalno angažirali na trasi, poleg rednega dela pa so uspešno izvedli tudi dve udarniški popoldanski akciji. Povprečje zvezne mladinske delovne akcije Kozjansko 78 je tako v tretji izmeni doseglo številko 159 odstotkov.

V ponedeljek pa je že pričela z delom zadnja, to je četrta izmena letošnje akcije. Mladi iz Kopra, Kosova, ter študentje vključeni v brigado Univerzitetne konference Maribor ter brigada pionirjev Slovenije bodo na Kozjanskem ostali vse do 27. avgusta, to je vse do takrat, ko se bo v Trebči tudi zaključila letošnja zvezna mladinska delovna akcija Kozjansko.

B. M.

ŠENTJUR

MNOGO DOSEŽKOV

VRSTA NALOG PA ŠE ČAKA

Bliža se 18. avgust, praznik občine Sentjur. In kot je običaj, da ob takih dogodkih pregledamo, kaj vse se je novega zgodilo v obdobju enega leta, bi bilo prav, da to storimo tudi v šentjurski občini.

Prva velika akcija v preteklem obdobju so vsekakor bile volitve, na katerih so izvolili vrsto ljudi, ki so se vključili v izvajanje našega delegatskega sistema.

Če se ustavimo pri uveljavljanju zakona o združenem delu, pri uveljavljanju samoupravnih odnosov v združenem delu, lahko ugotovimo, da so v tem letu gradili predvsem normativni del nalog.

Tretja pomembnejša naloga v preteklem obdobju je vsekakor tudi konstituiranje samoupravnih organov v krajevnih skupnostih. Krajevne skupnosti, ki so v začetni fazi opravljale le nekaj komunalnih zadev, so sedaj prerasle v mesto, kjer se občani dogovarjajo o vseh pogojih življenja, uresničujejo svoje elementarne potrebe in obveznosti, v njih se odvija družbeno-politično delo itd.

Na področju razvoja obči-

ne Sentjur pa lahko ugotovimo, da nekatere postavke srednjeročnega razvojnega programa dokaj dobro uresničujemo. V negospodarstvu so tako modernizirali vrsto cestnih odsekov, med drugimi tudi cesto v Jakob, kjer bo letošnje praznovanje. Posamezne krajevne skupnosti pa so s pomočjo komunalne skupnosti modernizirale še vrsto drugih odsekov, npr: Ponikva — Okrog, Dramlje — Bovče, Planina — Praprotno, Sentvid — Podpeč, Stopče — Vrh pri Grobelnem, nadaljuje pa se tudi gradnja ceste proti Planini. Mladinske delovne brigade bodo letos prestavile telefonski kabel na relaciji Slivnica—Lesično, kar je tudi pogoj, da se bo cesta proti Planini v naslednjih le-

tih lahko modernizirala.

V Loki poteka izgradnja trgovine, na Kozjanskem gradijo tri nove kulturne domove — v Loki pri Zussmu, Sentvidu pri Planini ter Slivnici, pričela se je izgradnja zdravstvenega doma in še nekaterih drugih objektov.

Medtem, ko so dosežki na področju negospodarstva precej veliki, pa so dosežki na področju gospodarstva nekoliko manjši. Kmetijski kombinat je zgradil hleve na Planini, odprta je bila nova cestna baza, tovarna Alpos je dogradila skladišče, dograjena je bila tudi razdelilna transformatorska postaja v Sentjurju in še nekatere druge investicije.

O. M.

V VSAK DOM
NOVI TEDNIKMARJANA
HOJAN

Vsako jutro komandanti vseh treh brigad, ki delajo na trasi ceste maršala Tita na Kozjanskem, navsezgodaj zjutraj predajo raport brhkemu dekliču iz Velenja, Hojanovi Marjani in nihče se ne čudi temu. Marjana je star mabeke in zato ji tudi položaj komandanta naselja ne dela posebnih pregla-

vic. Z družbeno političnimi funkcijami je preobremenjena tudi izven brigadirskega življenja, zato ji takšna peza pač ni neznanca.

Prišla je v Bistrico ob Sotli iz rudnika lignita v Velenju, kjer dela v pravi delu.

Leta 1975 jo srečamo prvič v brigadirskih vrstah na Brkinih. Leto pozneje se Marjana spoprime s krampom in lopalo na lokalni delovni akciji doma, v Velenju. 1977. leta so ji zaupali položaj komandanta naselja v Posočju, lani pa je bila na istem položaju v Velenju.

»Vsaka izmena prinese nekaj novega, svežega, tudi razburilivega, kakšnih posebnih težav pa ne,« pravi vedra komandantka, ki trdno drži niti brigadirskega življenja v naselju v rokah.

Marjana skrbi, da brigade odidejo redno na delovišče, da je vse v redu s hrano (ni pritožb, če ne bi bilo toliko dela, bi se človek brčkone še zredil!), da nemoteno živi sodelovanje z občinsko skupščino, krajevno skupnost-

jo, da so stiki s pokrovitelji kar se da prisrčni in koristni, da se naselje blešči od reda, da... Skratka DA, ki nima konca. No, tudi razreševanje problemov (»Skorajda jih ni«) spada v njeno pristojnost.

»Nikomur se ne zdi nič posebnega, da je komandant naselja deklica. Tukaj me obravnavajo pač takšno, kakršna sem. Kar dobro se razumem z vsemi, človek pač mora delati in tako odpravi še tisto malo ovir, ki morebiti le zaustavijo normalen tok dogajanja,« razlaga Marjana, ko jo povprašamo, kako gledajo nanjo domačini.

Še posebej pa je ponosna na samoupravno življenje v naselju, brigadah. Vse brigade so samoupravno organizirane, če pa to že niso ob prihodu v Bistrico ob Sotli, potem za to poskrbe že prve dni. Imajo svoje samoupravne organe in komisije, vsaka izmena ima svojo skupščino, ki jo sestavljajo delegati vseh brigad, komandanti in predsedniki brigadirskih konferenc. Skupščina sprejme program dela,

OBRAZI

ki se ga morajo držati kot likor le mogoče. Seveda je tudi Marjana eno izmed kolecev v velikem stroju, ki skrbi za to, da cesta maršala Tita nemoteno leze v osrčje Kozjanskega, saj gre vse po načrtih, tako da cestarji lahko nemoteno delajo. Jarek za telefonski kabel kar divja ob trasi bodoče asfaltirane ceste pod krepkimi rokami Marjaninih varovancev.

In še bi lahko rekli, da je deklica kljub mladosti nekakšna mama naselja. Pozna vse, ve za vse, skrbi za vse in nenehno teka za opravki. Tudi ko smo odšli, je odbrzela, lahkotno in vedro, nekam v bližino otroškega vrta pa nazaj k brigadirjem, ki so lupili krompir. Ko pridejo z delovišča brigade, mora biti vse nared. Marjana tega ni treba posebej pripovedovati.

MILENKO STRASEK

POGLEJMO V SVET

IZGUBA ZA CLOVESTVO

Po hudem srčnem udaru je pred dnevi umrl poglavar rimsko-katoliške cerkve papež Pavel VI. Pokojni poglavar rimsko-katoliške cerkve in vatikanske države je bil iskren borec za mir v svetu, za dialog med blokovsko razdeljenimi državami in večjo socialno pravičnost do tretjega sveta.

Ves svet v teh dneh ocenjuje velike zasluge pokojnega papeža Pavla VI., ki je z izredno diplomatsko sposobnostjo nadaljeval doktrino svojega predhodnika papeža Janeza XXIII. V svoji mirovni misliji je prepoštoval vseh pet celin, tesno sodeloval z najvidnejšimi političnimi imeni sodobnega sveta.

Papež Pavel VI. ima tudi velike zasluge za dobre odnose Svetega sedeža z Jugoslavijo, za normalizacijo odnosov med cerkvijo in državo ter hkrati za dobro urejen položaj vernikov katoliške cerkve v naši državi.

Smrt papeža Pavla VI. je nenadomestljiva izguba za vse človeštvo, ne samo za rimsko-katoliško cerkev in za vernike.

J.K.

TRGOVCI SMRTI

Pojavi številnih novih žarišč in napetosti ter oboženskih spopadov so ustvarjali dobro klimo za trgovanje z orožjem, ki je trenutno najdonosnejši posel na svetu. Pred dnevi so se v Helsinkih tudi končali pogovori med ZDA in Sovjetsko zvezo o omejitvi mednarodne trgovine z orožjem. Zaključki pogovorov zaenkrat ne kažejo nič spodbudnega. Zakaj?

Boj za vojaško moč vsakodnevno spremlja tudi intenzivna trgovina. Pridobila je na pomenu in obsegu. Glavni izvozniki orožja so velike sile in vrednost trgovanja že presega 100 milijard dolarjev letno. (ZDA 35, SZ 22, Francija 5 odstotkov itd.). Rezervni deli, ki so večkrat še dražji pa države — kupce orožja, postavljajo v stalno odvisnost od prodajalcev, kateri pa se pogosto pridruži še pritisk ekonomske in politične narave ter odvisnosti. Med kupci orožja pa je mnogo takšnih, ki ga lahko kupujejo le za ceno takšnih gospodarskih naporov, ki zavira hitrejši notranji razvoj. To so predvsem države nerazvitega sveta, med katerimi se nekatere nesluteno oborožujejo. Med njimi je tudi mnogo takšnih, ki poskušajo organizirati svojo lastno proizvodnjo, ki vsekakor pomeni med drugim tudi določeno ekonomsko in politično osamosvojitve.

Trgovina z orožjem se mnogo kje razvija brez državne kontrole, preko privatnih in sumljivih podjetij in žal dosega velike dobičke. Tudi mednarodno podzemlje skrbi za ilegalno preskrbo z orožjem razna gibanja, od kriminalnih skupin pa do terorističnih organizacij, ne glede na to, komu je orožje namenjeno in kdo bodo njegove žrtve.

Viki Krajnc

PREBOLD

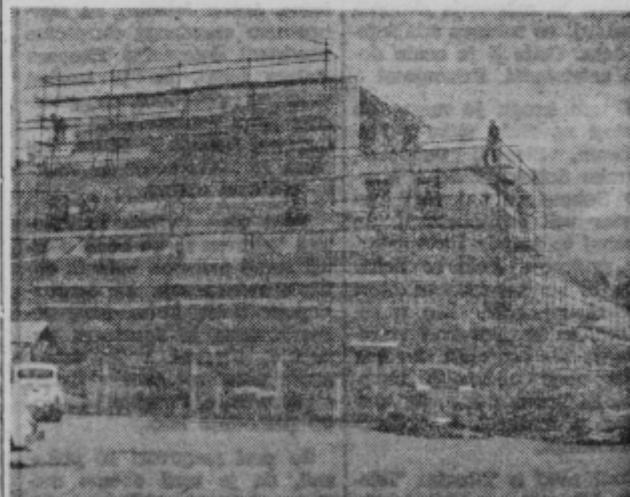
PRIDOBITEV

NOVI PROIZVODNI IN SKLADIŠČNI
PROSTORI

Nekaj mesecev po zagonu nove energetske centrale, ki je veljala 120 milijonov dinarjev, bodo v Tekstilni tovarni Prebold, v skladu s srednjeročnim programom, izročili namenu nove proizvodne in skladiščne prostore. Otvoritvena svečanost bo v okviru praznika kolektiva, 3. septembra.

Po predračunu bodo vložili v obe novi hali, ki merita 22 oziroma 24 metrov v širino

DARKO NARAGLAV

Novi proizvodni in skladiščni prostori že dobivajo svojo končno sliko...

ŠENTJUR

NA GORIČKO

Pred nekaj dnevi ali natančneje, v nedeljo 6. avgusta, je na republiško delovno akcijo Goričko 78, odšla brigada OK ZSMS Sentjur. To je brigada Miloša Zidanška s komandantom Edijem Perkom na čelu.

Brigado sestavljajo mladi iz vseh krajev Sentjurske občine. Njihova struktura je zelo različna, saj je v brigado vključena tako delavska kot tudi kmečka mladina ter seveda študentje in dijaki. Med mladimi Sentjurčani pa je tudi deset mladincev iz pobratene Užičke Pčezge. Tu gre pravzaprav za nekakšno sodelovanje in izmenjavo mladih med pobratenimi občinami. Pretekli teden je namreč sedem Sentjurčanov odšlo v Užičko Požego, kjer so se najprej seznanili z načinom življenja v pobrateni mestu, si ogledali njegove znamenitosti ter nekatere delovne organizacije, nato pa so vključeni v brigado Užičke Požege odšli na zvezno mladinsko delovno akcijo Sava 78. Pokrovitelj brigade Miloš Zidanšek iz Sentjurja, je domača delovna organizacija Elegant.

Mladi, ki so se na akcijo dolgo in temeljito pripravljali, se bodo morali potruditi, da bodo izpolnili zaupanje ter se na akciji dobro odrezali.

B. M.

LAŠKO

LETOS DOM ZDRAVJA

PRISPEVKI ZDRUŽENEGA DELA IN DELAVCEV

Ko so v jeseni 1975 leta zgradili v Laškem novo zobozdravstveno ambulanto so Laščani takoj nadaljevali z zbiranjem sredstev za nov zdravstveni dom. Akcija izredno dobro poteka, zbranih pa bo eno milijardo 400.000 milijonov starih dinarjev, od tega 150 starih milijonov iz samoprispevka občanov, 900 milijonov bo prispevala občinska zdravstvena skupnost, 450 starih milijonov pa bo dalo združeno delo iz Laškega in bližnje okolice. Pri tem moramo opozoriti na zanimivo obliko prispevka vsakega delavca, ki bo za zdravstveni dom prispeval 45.000 dinarjev.

Zdravstveni dom v Laškem je lociran na mestu, kjer je bil po urbanističnem načrtu tudi planiran. Bo izredno velik, saj bo zadostoval za potrebe tridesetih let. Imel bo 1.300 m² porabne površine in je grajen v treh etažah.

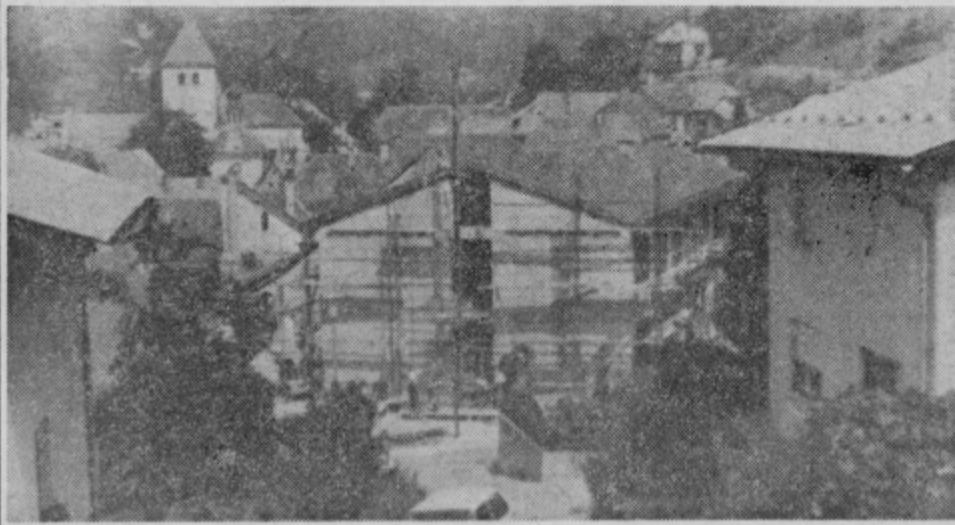
V kletnih prostorih bo zaklonske, pralnica, kurilnica, prostor za sterilizacijo, itd. V pritličju bosta dve ambulanti, dežurna ordinacija in dve ordinaciji za predšolsko in šolsko mladino. Tem prostorom bodo zgrajene tudi ustrezne čakalnice.

V drugem nadstropju bo rentgen, laboratorij, uprava, medicina dela in rekreacijski prostori.

V zbiranje sredstev za zdravstveni dom v Laškem pa ni zajeta oprema zanj, stala pa bo okoli 250 milijonov starih dinarjev. Ker pa pri akciji zbiranja sredstev v Laškem nikoli niso naleteli na nerazumevanje, se bodo morda tudi ta pričakovanja uresničila do dneva republike, ko naj bi bil zdravstveni dom v Laškem popolnoma narejen za vselitev. In če bo izvajalec Ingrad iz Celja tako dobro delala kot do zdaj, se bo to tudi zgodilo.

Seveda bodo potem v Laškem rabili dva zdravnika več, a se jih ne boje dobiti, če bodo stanovanja za nje.

ZDENKA STOPAR

ŠENTJUR

HUDE KOMUNALNE TEŽAVE

SO PRIZADETI UBRALI VSE LEGALNE POTI?

Vgrezajoče se ceste, vročina, smrad iz neurejene kanalizacije, nekoliko prenapeti pogovori z odgovornimi, predvsem pa že kar kronično pomanjkanje vode so dejstva, ki zadnje čase kar nekam preveč razgibavajo vroče poletne dni v Sentjurju. Nekam čudno se sliši, vendar je res:

v Sentjurju vode ni, tudi kadar je. Vzrok za to je bržkone stara vodovodna napeljava, menda pa jih obstaja še več. Kako je torej s to nesrečno vodo — krajanji zatrjujejo, da je na voljo le v hiši direktorja komunalnega podjetja in njegovega soseda — bodo morali šentjurski vodovodar-

ji odgovoriti petnajstega avgusta.

Takšen je bil sklep nedavne, za predstavnike skupščine občine Sentjur sicer nepredvidenega sestanka. Skupina petnajstih občanov, ki životarijo skupaj z naraščanjem brez vode, ki trpe smrad zaradi neurejene kanalizacije,

nekateri med njimi pa bi bržkone morali po zraku do svojih bivališč, ker so dostopi nemogoči, se je odločilo, da po nekajletnih bojih vzame stvar v svoje roke.

K predsedniku občine so prišli ljudje, ki so več let poizkušali vse mogoče poti, ki so jih odklanjali na razne načine, katerih prošnje niso brali iz kdo ve kakšnega razloga. Ostali so sami. In vendar so občani za svoje neurejene dovodne ceste, za svojo kanalizacijo, za vodo pošteno plačali prispevke, določene z zakonom.

Seveda se ob tem pojavlja upravičeno vprašanje, kaj so naredili prizadeti ob vseh možnih samoupravnih oblikah, ki jim zagotavljajo tudi različne pravice. Razumljivo je, da bi se morali najprej obrniti na krajevno skupnost, ta pa bi morala prenesti težave občanov naprej. Krajevna skupnost svoje funkcije ni opravila tako, kot so pričakovali od nje krajanji. Preostalo jim je torej ravnanje na svojo pest, pisma so romala na domala vse ustrezne institucije v občini, pa tudi predstavniki družbenopolitičnih organizacij so jih dobili. Ostalo je le pri tem.

Da pa se vendarle dajo stvari urediti tudi na drugačen način, so dokazali ljudje v Sentjurju sami še isti dan, ki je minil v znamenju sestanka. Ze med sestankom so Vukmanoviču, enemu med prizadetimi, popravili vodovodno cev, ki jo je (po objavi članka v Novem tedniku) presekal bager med popravilom ceste.

Na delo so menda prišli tudi vodovodarji.

MILENKO STRASEK

CELJE — POLULE

NOVA TRGOVINA BO

ČE KJE, TU JE POTREBNA

Trgovina tu, trgovina tam. Nikoli jih ni preveč. Tako prebivalci Polul, Zagrada in Košnice že nestrpnost pričakujejo izgradnjo samopostrežne trgovine na Polulah. To bo Merxova enota. Ob novih stanovanjskih hišah, tudi nova samopostrežna trgovina. Ta bo za ljudi tega območja

velika pridobitev, saj bo veliko prijetneje skočiti v to trgovino, ki jo imajo tako rekoč pred nosom, kot pa iti v mesto le zaradi kakšne majhne reči.

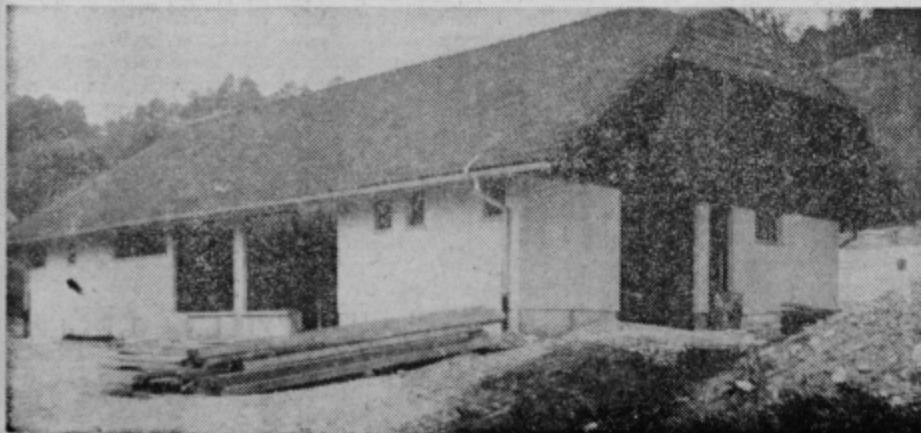
Ceprav se zdi, da gradnja prepočasi napreduje, le ni tako. Po načrtu naj bi gradbena dela sklenili do konca av-

gusta. Torej, še v tem mesecu.

Na gradbišču je povprečno na dan po deset Ingradovih delavcev.

Po vsem tem lahko upamo, da bo nova trgovina na Polulah v resnici kmalu zažvela.

MAGDA TRATNIK

CELJE

USPOSABLJANJE ZA SLO

Razvoj samoupravnih družbenih odnosov ter nadaljno podružbljanje ljudske obrambe in družbene samozasčite zahteva, da se delovni ljudje in občani v vseh sredinah družbenega življenja vsestransko vključujejo in usposablajo za samozasčito in obrambno dejavnost.

Celotno usposabljanje mora biti zastavljeno tako, da predvsem spodbuja obrambno zavest in varnostno kulturo ter samoiniciativnost so med drugim poudarili v razpravi na seji sveta za LOVDS pri občinski skupščini Celje, ko so obravnavali poročilo o izvajanju obrambne vzgoje na šolah in usposabljanju za SLO.

Pri usposabljanju bi bilo potrebno organizirati več praktičnih vaj in prikazovati vrednote, ki jih branimo s splošno ljudsko obrambo in družbeno samozasčito.

Z obrambno vzgojo na šolah smo že dosegli prve rezultate množičnega usposabljanja za LO. Poleg rednega predmeta se učenci usposabljujejo še v okviru obrambnih krožkov. Tako je pri organizaciji obrambnih dni sodelovalo preko 12 tisoč dijakov in 700 učiteljev. Dejavnost obrambnih krožkov pa je predvsem razvita na srednjih šolah razen na KIC Medlog, SCBK in SKIMC Štore, ki teh krožkov še niso ustanovili. Mladina v velikem številu sodeluje in se tudi dodatno usposablja v enotah teritorialne obrambe in pa preko raznih društev in drugih organizacij, kjer je vključena. Kljub nekaterim dobrim pokazateljem pa vendarle ne moremo biti povsem zadovoljni z vzgojo mladine na področju LO. Mnogo je še problemov. Naj naštejemo le nekatere, da imamo v občini le tretjino strokovno usposobljenih učiteljev, da ni načrtnega kadrovanja za študij SLO in poklice na področju LO, da nimajo ustreznih učnih pripomočkov in prostorov, da se namenijo premajhna finančna sredstva za vzgojo na šolah itd. Tudi na področju usposabljanja drugih struktur SLO smo v zadnjem času dosegli lepe rezultate, ki pa tudi niso brez problemov. V preteklem letu se je preko različnih oblik obrambnega izobraževanja usposabljalo preko 18 tisoč občanov. Težišče akcije je bilo delno že preneseno v temeljne samoupravne organizacije in skupnosti pri čemer se je aktivno vključila tudi Delavska univerza Celje. Programi za usposabljanje prebivalstva, mladine, pripadnike TO in CZ ter druge so prilagojeni specifičnim potrebam okolja, aktualni tematiki in zahtevam sodobne vojne tehnike.

Svet za LOVDS je ob zaključku razprave sprejel določena stališča in sklepe v zvezi z usposabljanjem na področju LO s takojšnjo rešitvijo nekaterih problemov. Nekatera odprta vprašanja pa je potrebno vključiti v akcijske programe vseh dejavnikov SLO in zagotoviti družbenopolitične, kadrovske, organizacijske in materialne pogoje za njihovo učinkovito uresničitev.

VIKI KRANJC

OSNOVNA ŠOLA PRIMOŽA TRUBARJA LAŠKO

razpisuje
prosta dela in naloge:

1. UČITELJA slovenskega jezika

na centralni šoli za nedoločen čas
s polnim delovnim časom s 1. 9. 1978

POGOJ: predmetni učitelj ali profesor slovenskega jezika.

Kandidati naj pošljejo pismene vloge z dokazili o izobrazbi na Osnovno šolo Primoža Trubarja Laško v roku 15 dni od objave razpisa.

OBVESTILO

Občinska zdravstvena skupnost Celje vabi vse upokojence, ki prejema varstveni dodatek ali imajo priznano najmanj 70% telesno okvaro, zaradi vpisa v zdravstvene izkaznice, da so v celoti oproščeni participacije, v prostore Društva upokojencev Celje, Muzejski trg, vsak dan od 7. do 13. ure in sicer:

14. 8. 1978 — območje KS Vojnik in Dobrna

15. 8. 1978 — območje KS Štore

16. 8. 1978 — Center in ostale krajevne skupnosti

S sabo naj prinesejo svojo zdravstveno izkaznico ter zdravstvene izkaznice po sebi zavarovanih družinskih članov, zadnji odrezek o prejeti pokojnini, upokojenci, ki imajo telesno okvaro, pa še odločbo, oz. drugo dokazilo o priznani telesni okvari.

Na celjski železniški postaji...

OBMOČJE

BOLJ KONKRETNO

PRVA TS ZA ŽELEZNIŠKI IN LUŠKI PROMET

Celjsko območje se lahko pohvali, da je tik pred nastopom počitniškega obdobja dobilo na novo ustanovljeno temeljno skupnost za železniški in luški promet, in to prvo v Sloveniji in bržčas tudi v Jugoslaviji. Tako si je pridobilo na času, da do jesenskega obdobja pripravi vse potrebno za začetek izredno konkretnega dela, saj gre v tem primeru ne samo za nadaljevanje uresničevanja določil zakona o združenem delu, ustave itd., marveč še posebej za približevanje samoupravnega in neposrednega dogovarjanja med izvajalci železniških storitev in uporabniki.

Združeno delo je več kot razumelo pomen nove oblike samoupravnega povezovanja in dogovarjanja. Zato ni naključje, če je kar 61 od-

stotkov temeljnih organizacij združenega dela, krajevnih skupnosti in družbenopolitičnih organizacij podpisalo samoupravni sporazum o povezovanju v temeljno skupnost za železniški in luški promet, v skupnost, ki zajema tako imenovano celjsko železniško prometno vozlišče (v Sloveniji bo delalo enajst takšnih temeljnih skupnosti). V tem je tudi dokaz spoznanja, da je železniški promet hrbtenica transporta pri nas in da mu je treba tudi v prihodnje pomagati z vsemi možnimi sredstvi, da se okrepi, modernizira itd.

Delo temeljnih skupnosti v bistvu ni nič novega. Je pravzaprav nadaljevanje štiriletnega dela republiške skupnosti, ki je že ob delovanju, da je bila prva v Jugoslaviji opravila pomembno pionir-

sko delo. Dogovarjanje v temeljni skupnosti bo dosti lažje, veliko bolj konkretno. Gre za kreiranje železniške prometne politike in vsega tistega, kar je na tem področju še premalo urejenega. V tem bo pomoč združenega dela še kako hvaležna in pomembna.

Spodbudna je tudi ugotovitev, da železničarji prihajajo v novo obliko dogovarjanja z združenim delom in drugimi, ki so navezani na železniški promet, z velikimi uspehi. To ne velja samo za množični skok, za pravilo v prevozu blaga — danes prevzeto, jutri oddano — marveč tudi za kontejnerski promet, za paletizacijo, za prevoz cestnih vozil po železnici, ki je zlasti v času velike turistične sezone več kot uspešen, nadalje za prevoz sadja in zelenjave iz Makedonije v Slovenijo, za pospešeno gradnjo industrijskih tirov, za prevoz cementa in seveda prav tako za potniški prevoz, kjer imajo železničarji, še posebej v Celju, izredno dobro sodelovanje s kolektivom, ki upravlja avtobusne prevoze, z Izletnikom.

Gre torej za velika prizadevanja po izboljšanju gospodarskega položaja železnic in seveda za nove naloge, ki jih med drugim nakučuje tudi pred kratkim podpisan družbeni dogovor na zvezni ravni, ki pomeni ključ za razreševanje prometne politike in prometnega tržišča.

»Pred novo temeljno skupnostjo so tudi naloge združevanja sredstev za razširitev in posodabljanje zmogljivosti v železniškem in luškem prometu, za zagotavljanje pogojev za enostavno in razširjeno reprodukcijo na posameznih progah, lahko tudi na posameznih vlakih, skupinah vlakov, za prilagajanje voznega reda lokalnim potrebam, za urejevanje postaj in drugih objektov, za prevoze delavcev in šolske mladine v okviru celjskega prometnega središča, za nabavo voznih sredstev za lokalni promet, za povezovanje različnih vrst prevoza itd. itd.« je med drugim dejal šef celjske prometne sekcije, inž. Jože Rajtmajer.

Nova celjska območna temeljna skupnost za železniški in luški promet je torej tu. Stopila je na svojo prvo pot z veliko odgovornostjo in zavzetostjo, z realnimi potezami in pričakovanji, da reši probleme, ki se jih mora lotiti, zaradi železnice in luškega prometa in zaradi gospodarstva kot celote.

M. BOZIC

CELJE

VSE BOLJ SEJEMSKO

LETOŠNJO JESEN TRI SEJEMSKE PRIREDITVE

V Celju se bo tudi letos nadaljevala tradicija sejemske prireditve. Tokrat pod okriljem in v organizaciji Sportno rekreacijskega centra Golovec, torej kolektiva, ki je za take prireditve registriran. Po tej zaslugi je Celje tudi formalno dobilo naziv sejemskega mesta, z vsemi pravicami in dolžnostmi, tudi v pogledu do tujih razstavljalcev, koriščenja tujih valut, nakupa opreme tujih razstavljalcev in podobno.

Po programu, ki je znan, se bodo letošnje jesen v mestu ob Savinji oziroma predvsem v dvorani Golovec pa tudi zunanje zvrstile vsaj tri velike jugoslovanske in mednarodne sejemske prireditve.

Prvi bo na vrsti Sejem plemenitih kovin od 7. do 13. septembra. Del tega sejma, predvsem z mednarodno razstavo designa bo s sodelovanjem kolektiva celjskih Zlatarn v lapidariju Pokrajinskega muzeja. Enakovreden del tega sejma pa bo razstava opreme in orodja za predelavo plemenitih kovin. Ta bo v Golovcu.

Kot nadaljevanje tradicionalnega sejma obrti bo letos Celjski sejem male industrije, obrti in trgovine. Njegov datum je določen med 22. septembrom in 1. oktobrom. Gre torej za sejem širšega

obsega, kot je bil obrtniški, saj bodo razstavne prostore uredili tudi zunanje. Na sejmu bodo razstavili predvsem nove izdelke in pa izboljšave. Gre za njegovo vsebinsko usmeritev, za poudarek, ki je več kot pomemben. Seveda bo imel ta sejem tudi potrošniški značaj, kar pomeni, da bo moč kupiti določeno blago. Računajmo, da tudi po znižanih cenah.

Kot tretja prireditve, ki ima v Celju že prav tako tradicionalno obeležje, je Sejem ali razstava Vse za otro-

ka. Datum te prireditve je določen od 13. do 19. oktobra.

Kolektiv Golovec napoveduje tudi običajno turistično razstavo severne Slovenije.

In če k tem razstavam in več ali manj gospodarskim prireditvam dodamo še Slovensko popevko, ki bo od 5. do 7. oktobra in morda še kak potrošniški sejem, moramo biti ob koncu leta in še kaj, potem lahko zapišemo, da bo v dvorani Golovec letošnje jesen velika gneča.

M. BOZIC

Spomin na zadnji sejem obrti. Pogled iz dvorane Golovec na močno zaseden parkirni prostor...

ŽELEZARNA ŠTORE

BOLJŠA OBDELAVA

KMALU NOVA HALA ZA ŽARJENJE JEKLA

Kolektiv delovne organizacije Železarna Štore je že v svojem srednjeročnem načrtu označil pot k povečani proizvodnji valjanega jekla in višji stopnji obdelave valjanih profilov. Zato tudi od-

ločitev o novi in pomembni naložbi o izgradnji hale za žarjenje jekla in za nabavo žarilne peči s kapaciteto 12.000 ton letno ni bila slučajna. Bila je tudi posledica stremiljenja v bistvenem ka-

kovostnem premiku v tehnološkem pogledu, o finalizaciji izdelkov, kajti doslej je morala Železarna Štore voziti svoja jekla na tehnično obdelavo drugam. Sicer pa je to naložbo terjalo tudi tržišče, ki vse bolj išče termično obdelane proizvode valjanega materiala.

V železarni imajo žarilno peč, toda z dosti manjšo zmogljivostjo in postopkom, ki je že zastarel, saj dela peč že okoli deset let. Zato nova peč ne prinaša samo večje proizvodnje, marveč tudi neprimerno boljše kvaliteto. Povečanje se bodo tudi možnosti za izvoz.

Nova investicija ni problematična z ekološkega vidika, saj bo na okolje vplivala samo s hladilno vodo. Ta problem pa kolektiv štorskih železarjev rešuje z že obstoječimi hladilnimi stolpi. Drugih virov onesnaženja v tem proizvodnem procesu ni.

Zarilnica bo samostojen objekt 20 x 145 metrov.

Po načrtih naj bi investicijska dela zaključili že decembra letos. Po vsem tem predvidevajo začetek rednega obratovanja nove žarilnice že v aprilu 1979. leta. Torej, malo časa za investicijska dela. To pa je tudi prednost, na katero ne kaže pozabiti.

Celotna predračunska vrednost nove naložbe je blizu 50 milijonov dinarjev. Nekaj bo posojil, od tega samo od Ljubljanske banke Splošne banke Celje 24 milijonov.

V novi žarilnici bo dodatno zaposlenih deset kvalificiranih delavcev, ki jih kolektiv ima zagotovljene z rednim prihodom kadrov iz lastne šole v Štoreh.

Nova naložba odpira torej pot na višjo stopnjo tehnološke obdelave. Surovine so zagotovljene doma... skratka vsi pogoji za dobro in uspešno meljeno naložbo.

MB

EMO — CELJE

NOVA JEDILNICA

POMEMBNA NALOŽBA

V delovni organizaciji EMO se ne morejo pohvaliti, da imajo urejeno vse v zvezi z družbeno prehrano. S hrano je vse dobro, ni pa s prostori, kjer morajo delavci zaužiti toplo ali hladno obroko. Zakaj? Ker nimajo ustreznih prostorov, ker ni večje jedilnice ali druge dvorane, kjer bi se lahko delavci zbrali v času poturnega odmora med delovnim procesom. Zato največkrat pojedjo malico kar na delovnem mestu, pri stroju ali za pisalno mizo. Kjerkoli. Zaradi vsega tega veliko delavcev tudi ne malice.

Tako je bila odločitev kolektiva o gradnji jedilnice z razdeljevalnico hrane več kot nujna. Novi objekt bo imel 1.300 kv. metrov površine. Bo pritrilčen in lociran na južni strani obstoječega upravnega poslopja z veznim traktom med višjim delom in upravnim poslopijem.

V tej hali bo jedilnica s 500 sedeži, razdeljevalnica hrane, pomivalnica posode, točilnica za brezalkoholne pijače, sanitarije, garderobe in posebna soba za okoli 40 oseb.

Gradnja kuhinje ni predvidena, ker bo kolektiv tudi v naprej dobival toplje malice iz gabske samopostrežne re-

stavracije. Hladne pa bodo pripravljali v posebnem prostoru novega obrata.

Za razdeljevanje hrane so predvidene štiri linije po principu samopostrežbe. Posebna soba pa bo namenjena predvsem za stranke, poslovne ljudi, kjer bodo na voljo malice, prigrizki in brezalkoholne pijače.

Poleg tople in hladne malice bodo delavcem na voljo tudi hladne in tople brezalkoholne pijače, predvsem za tiste na težjih delovnih mestih oziroma na mestih, kjer je tudi visoka temperatura. Glede na to, da ta naložba ni bila predvidena v letnem, niti srednjeročnem planu Ljubljanske banke Splošne banke Celje, je o njeni upravičenosti razpravljali tudi izvršni svet celjske občinske skupščine, ki je seveda dal ugodno mnenje. Zato tudi odločitev izvršilnega odbora banke, da odobri za to naložbo v skupni vrednosti 24,4 milijona dinarjev posojila v znesku 10,4 milijona dinarjev, ni bila vprašljiva.

Po načrtih naj bi novo razdeljevalnico hrane v EMO zgradili do aprila prihodnjega leta.

LJUBNO OB SAVINJI

KDOR HOČE FLOSAR BIT' ...

USPEL OSEMNAJSTI FLOSARSKI BAL

Znova so med drugim zapeli tisto znano in staro flosarsko:

»Kdor hoče flosar bit,
ta mora znat vozit'!

po Savci, po Dravci,
po beli Donavi...
Da, spet se je oglasila. Toda, le za kratek čas. Za en dan. In potem je znova toni-

la v pozabo. Z njo vred tudi spomini na savinjsko flosarijo, ki so živeli en dan. Mor-da tu in tam še dlje. Toda, vse manj je tistih, ki so jo doživljali, z njo rasli in živel...

Osemnajsti flosarski bal na Ljubnem je bila le priložnost za obuditev spominov, da bi nikoli ne zamrli, kajti flosarija je pomenila v delu Gornje Savinjske doline življenje, gospodarsko moč...

Tudi letošnja tradicionalna turistična prireditev v organizaciji domačega turističnega društva je združila vse Ljubence, saj skoraj ni bilo organizacije, ki bi ne sodelovala pri tem slavlju. Zato so uspeli. Uspeli pa tudi zavoljo lepega vremena. Tokrat jim je bilo naklonjeno. Zato tudi ni naključje, če se je v nedeljo popoldne zbralo na Ljubnem in na prireditvenem prostoru v Vrblju nekaj tisoč ljudi. Prišli ali bolje rečeno pripeljali so se od blizu in daleč. Ni jim bilo žal, saj so lahko ujeli utrip savinjskega flosarja, takrat ko udara splav in ga spusti po vodi. Ta vožnja je bila sicer kratka, pa navzlic temu prijetno doživetje.

Savinjski splavarji so to-

krat počastili svojega najstarejšega člana, osemdesetletnega Ignaca Juvana. Za juda tu in tam še dlje. Toda, vse manj je tistih, ki so jo doživljali, z njo rasli in živel...

K uspeli prireditvi so tokrat prispeli tudi pevci, športniki in vsi, ki so sicer sodelovali na njej.

In tako bo savinjska flosarija spet počivala leto dni, do prvega tedna v avgustu prihodnjega leta.

M. BOZIC

Krst flosarskega juda ...

Foto: T. TAVCAR

SREČANJE

KMEČKI TURIZEM

Nada Car. Nekoč smo jo srečevali v hotelu Turist v Mozirju, zdaj je receptorka v mozirskem turističnem uradu.

Prijazna in odlična informator-ka. Dolino dobro pozna.

»Tu dajemo informacije in sprejemamo rezervacije pravzaprav za vse zmožljivosti v dolini, ne glede na to ali gre za Turistove ali Izletnikove objekte. Sicer pa moram reči, da je bilo in je še zlasti letos največ zanimanja za kmečki turizem. Kmetje, kot Jež, Rakun in drugi imajo že lep čas zasidene vse kapacitete. Tako bo do konca avgusta...»

Pomembna je bila odločitev, da velja letos za vsa kmečka gospodarstva, ki se v Gornji Savinjski dolini ukvarjajo s turizmom, enotna penzijska cena. Gostje, kamorkoli pridejo, plačajo za popolno dnevno oskrbo po 140 dinarjev.

»Tujcev letos v dolino ni bilo ali zelo malo. Zato pa je prišlo največ gostov z Reke, Zagreba, Beograda in celo iz Makedonije.« Mozirski turistični urad je po nekaj letih pravzaprav prvi po-

skus sodelovanja med Turistom in Zgornjesavinjsko kmetijsko združenje v Mozirju ter celjskim Izletnikom. Informacijska služba je torej povezana, vse ostalo pa... vsak po svoje. Škoda!

MB

PISMO Z MORJA

ODDIH V KAMPU

V LANTERNI VELIKO CELJANOV

Mnoge delovne organizacije celjskega območja so se zaradi oddiha svojih delavcev odločile tako, da so v avtokamp Lanterna pri Poreču postavile svoje prikolice. Tjakaj odhajajo izmenično njihovi delavci na letni dopust. Večina jih bo zadovoljna s to rešitvijo. Takšno letovanje je namreč lahko prav prijetno, če je v organiziranem in skrbno vodenem kampu, kot je to v Lanterni.

Avtokamp leži v lepem zalivu od izliva reke Mirne v morje. Ima kapaciteto 7.000 gostov. Toliko jih je bilo ob koncu prejšnjega tedna tudi v njem. Se pravi, da je bil poln. Prevladujejo tuji in sicer v razmerju 4:1 v njihovo korist. Med tujimi gosti so na prvem mestu Nemci, potem Nizozemci, Avstrijci, Italijani...

Kamp je elektrificiran, zato je vsako prikolico ali šotor moč priključiti na električno omrežje. Po obširnem območju so lepo speljane asfaltirane poti. Sanitarije, umivalnice, stranišča so v zidanih stavbah in smiselno razporejene po kampu. Gostom so na voljo tudi prhe s toplo vodo. V kampu vlada čistoča. Vsako jutro odvažajo posode za smeti.

V kampu sta dva bifeja, restavracija in dve samopostrežni trgovini. Večina gostov si hrano pripravlja sama.

Restavracija ima dovolj abonentov. Dnevni abonma (zajtrk, kosilo in večeraj)

stane 90 din. Vendar manj kot za tri dni gostov ne sprejemajo.

V kampu si je moč sponožiti čolne in drugo športno opremo. Tudi za smučanje na vodi je urejeno.

Kamp je odprt vse leto. Od oktobra do maja varujejo v njem prikolice, ki jih lastniki puščajo v njem.

Od 19. julija imamo tu lepo, toplo in sončno vreme.

FRANJO MAROŠEK

CELJE

SPREHOD PO ULICAH

LAHKO BI IMELI TUDI KAKŠNO MENZO

Zjutraj, ko še ni pripekala vročina, sem jo mahnila po celjskih ulicah. Spraševala sem se, kakšen vtis naredi neki Celje na tujca, ki pride v mesto.

Svoj pohod sem pričela na avtobusni postaji. Se pred kratkim so bile tablice s številkami »peronov« razbite. Zdaj so jih obnovili. Kot po navadi je bila postaja umazana in kot taka je delovala neprijetno. No, upajmo, da bomo kmalu dočkali novo avtobusno postajo.

Potem se mi je pogled ustavljal na pločniku v smeri proti pošti. Je nekoliko razrit, polovica ga je posutega s peskom. Najbrž bodo ta del asfaltirali. Ko bi ga žel!

Potem sem se napolnila proti Mignonu in Evropi in nato po Stanetovi. Zgodnja ura je bila vzrok, da so bili pločniki pred Mignonom prazni in lahko prehodni. Mimo-

idoče niso motili ljudje, ki tam radi postajajo in z očmi gledajo po človeku.

Opazovala sem izložbe. Saj so še kar urejene, toda človek navzlic temu pogreša več izvirnosti. Izložba je namreč tisto, kar najbolj pritegne človeško oko.

Krenila sem na celjsko tržnico. Veliko ljudi. Kot po navadi. Trg je bil dobro založen. Odbijal pa me je pogled na smeti okoli košev in na vodnjak, kjer naj bi umivali sadje. V njem je bilo polno različnih odpadkov, umazani je. Dober tek!

In nato pot proti veleblagovnici T. Gneča kot vedno. Ulica je zaprta za promet. Toda, za kolesarje, kot kaže, ta prepoved ne velja. Saj ni veliko manjkalo, da bi ne postala žrtev neprevidne kolesarjeve vožnje.

Po takšnem sprehodu bo

tujec verjetno lačen. In tako sem si zamislila, da bi poiskala kakšno restavracijo. Spomnila sem se prijatelja iz Ankara, ki je potožil, da se v Celju prav slabo je. Tako sem se postavila v vlogo tujca in ustavila neko starejšo žensko:

»Kje je tu, prosim, kakšna menza?«

»Pojdite v T. Zgoraj je restavracija!«

Nekdo drug me je napotil v Rio, neki moški celo v novo restavracijo Pri mostu. Torej, tujec ne bo ostal lačen. Res pa je tudi, da bi ne bilo odveč, če bi imeli v Celju tudi menzo.

Svoj sprehod sem končala pri Zvezdi, kjer je bil vrt že nabito poln. Vročina je pričela pritiskati in zakaž se ne bi ohladila ob kozarčku osvežilne pijače?

MAGDA TRATNIK

PREBOLDSKI PIONIRJI NA OJSTRICI

PD Prebold je za pionirje, ki so že bolj izkušeni, organiziralo izlet skozi Rohanov kot — 960 m na Kocbekov dom na Korošici — 1808 m. Od tu so se po premoru podali na vrh Ojstrice — 2349 m ter preko Škarj, Klemenče jame v Logarsko dolino. To je bila preizkušnja pionirjev za izlet na Triglav. Udeležencev je bilo 10 in vsi ti so bili preteklo nedeljo na delovni akciji Loka 78. Škoda je samo v tem, da zadnji avtobus iz Logarske doline odpelje že ob 17.30. Proti večeru pa prihajajo planinci z gora. IZLETNIK? MILAN SUSAK

LUČE: PREDICE, CITRAŠI ...

Komaj so ljubenski flosarji razdrili svoj improviziran splav, že se na novo in tradicionalno turistično prireditel pripravljajo v Lučah.

Tudi ta, deveta po vrsti, ima močno narodopisno obeležje. Zato je škoda, da jo imenujejo kar turistično rajanje, saj gre za veliko več, kot za rajanje.

Lučani, v organizaciji domačega Turističnega društva, oživljajo s svojo prireditvijo zlasti delo predic in igre citrašev. Vsem tem se bodo tudi letos pridružili gozdni delavci pa ribiči, lovci, mladina in še kdo. Pomemben delež na zaključni prireditvi bodo imeli domači pevci.

Sicer pa bodo v soboto dopoldne ob devetih v osnovni

šoli odprli razstavo domačih kuharskih specialitet ter razstavo rezbarskih del Milana Matka. Gospodnje in druge bodo prav gotovo zanimali obrnjene, mohovt, masovnik, bratci, krafelci itd., itd. samo kuharske dobrote, ki že izginjajo z domačih jedilnih listov. Razstavi bosta odprti v soboto, 12. in v nedeljo, 13. t. m. ves dan.

Glavni prireditev bo v nedeljo popoldne s začetkom ob 14. uri. Skozi Luče se bo najprej razvila povorka, nato pa bodo na prireditvenem prostoru, za Hočevarjevo gostilno, nastopili citraši, predice, pevci in tudi plesalci narodnih plesov.

M. BOZIC

Spoštovani potrošniki!

Obveščamo vas, da bo 14. 8. odprta prenovljena poslovalnica v Celju, Prešernova 8.

Obisk v prodajalni Peko se vam bo zagotovo izplačal. Na zalogi imamo široko izbiro ženskih, moških in otroških modelov, v svojem razširjenem programu, pa vam nudimo tudi usnjeno galanterijo.

75-letna tradicija jamči za kvaliteto proizvodov in solidno postrežbo.

ŠD SLOVENIJA IZ ZRN

VEZI Z DOMOVINO

ROJAKI SI ŽELIJO VEČ STIKOV

Srečali smo se za praznik občine Celje. Prišli so s svojo športno ekipo, z recitalom pa so sodelovali tudi njihovi najmlajši in to na osrednji proslavi v Vojniku. Celjska občina je že prej vzpostavila dober stik s športnim društvom Slovenija v Güterslohu v Zvezni republiki Nemčiji, predvsem je za dobro povezavo z našimi rojaki poskrbea socialistična zveza oziroma njen koordinacijski odbor za sodelovanje z našimi delavci na začasnem delu v tujini. Pred kratkim so na skupnem pogovoru celjskih predstavnikov in članov up-

ima na prostem trgu vrednost okrog 7.000 DM, bi lahko ob sodelovanju konzulata in občine Celje bila lahko za 50 odstotkov cenejša.

Zveza kulturnih organizacij je društvu odstopila nekaj lažjih scenarijev za uprizorjanje otroških, mladinskih in popularnih iger za odrasle. V tekmovanju za bralno značko se bodo vključili tudi otroci v slovenski šoli. Prav tako je bilo priporočeno, da se preko izobraževalne skupnosti z njimi tesneje poveže ena izmed celjskih osnovnih šol. V prihodnje bo treba posredovati informacijo o or-

ADOLF STERNAD z ženo v družbi z znanim športnim delavcem Karlom Jugom.

ravnega odbora športnega društva Slovenije, ki ga je vodil predsednik društva ADOLF STERNAD zapisali dobre besede o bodočem sodelovanju.

Pa na kratko najprej o samem društvu! V njem je sedaj vključenih kakšnih 130 delavcev. Dobivajo se dvakrat tedensko, delujejo v solidnih razmerah, saj jim je občina Gütersloh dala na razpolago nove dovolj velike prostore. V začetku jim je pomagala še tako, da jim je odstopila nekaj inventarja v vrednosti 2.000 DM in subvencionirala je enoletno najemnino za prostore.

Zlasti v zadnjem času je v društvu čutili veliko bolj intenzivno delo na kulturnem področju, čemur je doprinesel tudi prihod učiteljice Cegovnikove. Tako programirajo do konca letošnjega septembra športno prireditev, v oktobru vinsko trgatavo, 25. novembra pa ponovno srečanje predstavnikov Celja s člani društva v Güterslohu.

Poseben problem predstavlja informativna dejavnost. Glede na to, da so se naši informativni centri v tujini že modernizirali v takem smislu, da uporabljajo moderno tehnologijo informiranja, bi društvo nujno potrebovalo videorecorder — takoimeno vani zaprti televizijski krog, ki je danes v svetu že precej razširjen. Vsa investicija, ki

organizaciji seminarjev za režiserje, dramaturge, vodje lutkovnih gledališč in animatorje kulturnega življenja.

Možno je sodelovanje Celja pri letovanju otrok naših delavcev na začasnem delu v tujini. Za to je zadolžena Zveza prijateljev mladine, da bo vsako leto najkasneje do konca februarja pripravila informacijo, iz katere bodo razvidni pogoji, proste kapacitete in termini v celjskem mladinskem počitniškem domu v Baški.

Glede na to, da v Güterslohu poleg društva Slovenija obstaja tudi društvo Boris Kidrič, v katerem so ostale naše narodnosti, bi bilo potrebno opredeliti tudi njuno medsebojno sodelovanje.

Celjski koordinacijski odbor pri socialistični zvezi se bo povezal s podobnim v mariborski občini, ki ima pokroviteljstvo nad podobnim društvom v Hildnu pri Düsseldorfu. Tako bi lahko vsak obisk, ki ga opravimo pri naših rojaki, izkoristili tudi za obisk sosednjega društva.

Predstavniki društva Slovenija so predlagali, da bi se za novo leto, ko bodo na krajšem dopustu v domovini ponovno srečali s Celjem na športnem in kulturnem področju. Celjski telesno-kulturni in kulturna skupnosti pa bosta proučili možnosti uredničenja teh želja naših rojakov. MITJA UMNİK

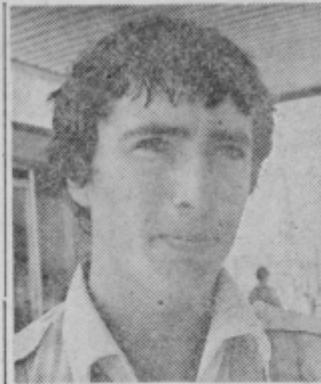
PODOBE NAŠIH LJUDI — PODOBE NAŠIH LJUDI — PODOBE

Alenka Podlunšek

Mitja Turnšek

Andrej Simončič

Jože Roškar

POČITNIŠKA PRAKSA

TEORIJA S PRAKSO

ZASLUŽEK, PA TUDI SPOZNAVANJE Z DELOM

Precej je dijakov in študentov, ki poletni čas ne izkoristijo le za počitek, potovanja, morje in izlete v hribe in gore, pač pa grede za kakšen mesec dni na počitniško delo.

Nekatere izmed njih smo pred dnevi povprašali, kako se počutijo na delu, kaj počnejo, kako se razumejo s sodelavci in ne nazadnje, kakšna je povezava med teorijo in prakso, oziroma kakšna je razlika med tistim, kar se učijo v šoli in potem znanje uporabljajo v praksi. Z mladimi smo se pogovarjali v šempetrskem SIP in na bencinskih črpalkah.

ALENKA PODLUNŠEK: »Študiram v Ljubljani na višji šoli za socialne delavce. Pravkar končujem z enomesečno obvezno prakso tu v SIPU, kjer sem študentka. Moram priznati, da je tako pri praktičnem delu marsikaj povsem drugače, kot pa si predstavljam ob študiju. Vsekakor bo držalo, da sem se v SIPU marsikaj naučila, zdi pa se mi, da pre malo tistega, s čimer bom imela delo potem ko bom do-

študirala. Pohvaliti pa moram sprejem, ki sem ga doživela v tej tovarni in vse sodelavce, ki so mi zares pomagali, kjerkoli so le lahko.«

MITJA TURNŠEK: »Končal sem prvi letnik gimnazije pedagoške smeri v Celju, doma pa sem iz Ločice. Odločil sem se, da si tudi sam prislužim malce denarja, da nekoliko razbremenim starše ob začetku šolskega leta. V začetku je bilo sicer malce težje, ker pač nisem bil navajen dela na bencinski črpalki. Delavci tu v Šempetru so z mano izredno prijazni in dobri, takoj so mi povedali kako in kaj moram delati in med njimi se zelo dobro počutim. Zaslужek pa, mislim, da ne bo slab. Sploh, če prštejem še napitnino.«

ANDREJ SIMONČIČ: »Končal sem prvi letnik gimnazije v Celju in kot mnogi moji prijatelji in sošolci, sem se tudi jaz odločil, da si sam prislužim nekaj denarja, ki bo še kako prav prišel ob začetku šolskega leta. Sicer pa mi je kar nerodno neprestano doma prositi za denar.

Zdi se mi, da bom kar bolj znal ceniti denar, kot pa prej, ko ga še nisem sam zaslužil. Pa še to, prav vsi tu na bencinski črpalki v Šempetru so izredno prijazni z mano.«

JOŽE ROŠKAR: »V Celju sem končal prvi letnik strojne srednje šole, sedaj pa bo vsak čas konec enomesečne

obvezne prakse v SIP v Šempetru, kjer sem študent. Povedati moram, da sem se v tem mesecu zares marsikaj naučil o postopkih dela, predvsem po zaslugi sodelavcev ter mentorja.«

Besedilo: JANEZ VEDENIK
Foto: EDI MASNEC

PRAKTIKANTKA

V LOTERIJI — CELJE

— Živio, zamrmram, ko pridem skozi vrata Loterije na Stanetovi ulici. Tu opravlja počitniško prakso Irena Polensek iz Frankolovega.

V poletnih mesecih si dosti mladih na ta ali oni način išče zaslужek.

— Najprej, Irena, mi prosim povej, kako si sploh prišla na idejo, da bi delala tu?

— Na tajništvu gimnazije sem se zanimala za kakšno delo in ponudili so mi to mesto.

— Loterija. Mi lahko na kratko opišeš, kaj je sploh to?

— Loterija je igra na srečo, ki jo prireja Loterijski zavod Jugoslavije, da zbira sredstva za financiranje različnih humanih in športnih organizacij. Loterija zajema srečke rednih kol, ekspresne in izredne srečke, loto in športno napoved.

— In kako se počutiš tu? Si se hitro vživela v delo?

— Imeli smo dvodnevni seminar in uvajanje v delo in tako sem se kar hitro vživela v delo. Delo tu je zanimivo, saj spoznaš veliko novih ljudi, je pa tudi zelo odgovorno, sploh za praktikante, ki pridejo delat sem le za en mesec. Ljudje gotovo niso vsi pošteni in le malo nepazljivosti je dovolj, pa ti izgine kakšna srečka. Loterija te ne krije, vse moraš povrniti sam. In lahko si misliš, da mi to kot dijakinja ni vseeno.

— Pa ljudje, ki prihajajo sem, kakšni so? Zakaj, misliš, da kupujejo srečke in igrajo na loterijo? Zaradi

praznoverja, dolgočasje, zabave?

— Večina jih igra, da bi kaj dobili, za zabavo tudi.

— Si tudi ti kdaj igrala na loterijo?

— No, ja, prej nikoli, sedaj pa sem jih dvakrat kupila.

— Ah, mučim in mučim te s temi tradicionalnimi vprašanji. Daj, povej kaj zanimivega za zaključek!

— Kaj zanimivega? Hm! Ne vem. Morda... Ja, kruta zanimivost je ta, da večina ljudi prinese stavne listke ob ponedeljskih, ko je zadnji trenutek in tako je takrat toliko dela, da niti jesti nimamo časa. Tako mi je zadnjič pošteno krulilo po želodcu.

No, naj je krulilo Ireni po želodcu tako ali drugače, prakso bo kmalu končala in v avgustu bo gotovo uspešno nadomestila izgubljeno.

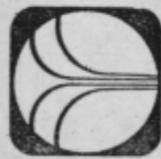
Magda TRATNIK

OBVESTILO

Občinska zdravstvena skupnost Žalec vabi vse upokoјence, ki prejemaјo varstveni dodatek ali imajo priznano najmanj 70% telesno okvaro, da si uredijo vpis v zdravstveno izkaznico, da so v celoti oproščeni participacije, v prostoru Društva upokoјencev v Žalcu

dne 17. 8. 1978
od 7. do 13. ure

S sabo naj prinesejo svojo zdravstveno izkaznico ter zdravstvene izkaznice po sebi zavarovanih družinskih članov, zadnji odrezek od prejete pokojnine, upokoјenci, ki imajo telesno okvaro pa še odločbo, oz. drugo dokazilo o telesni okvari.

TGU CELJE

Celje, Titov trg 1
telefon 23-448

Vabimo vas z vlakom na tradicionalni

VINSKI SEJEM

na
GOSPODARSKEM RAZSTAVIŠČU
v Ljubljani — 2. septembra

CENA PAKETA je 80 din. V ceno je vračunano: prevoz z vlakom, vstopnina na Gospodarskem razstavišču, boni za brezplačno pokušnjo vin, značke in plan mesta Ljubljane.

Tudi za vas naj velja pravilo: Kadar voziš, ne pij, kadar piješ, ne vozi. Prijave in vplačila sprejemata turistični poslovalnici TGU v Celju, Titov trg 1 in v Rogaški Slatini.

ČLOVEK IN OKOLJE

KJE SI, SONCE?

50 RAZGOVOR Z LEONOM MOKOTARJEM, ČLANOM INICIATIVNEGA ODBORA ZA USTANOVITEV DRUŠTVA ZA SONČNO ENERGIJO V CELJU

VPRASANJE: Ekološki veter je zavel tudi v naš prostor in naš čas, čeprav za mnoge dokaj pozno. Pa vendar: lansko leto je bilo v Jugoslaviji leto varstva okolja, v Celju smo se med prvimi lotili sistematičnega urejanja teh vprašanj tudi z družbenim dogovorom, ekološka vzemirjenost med ljudmi je vse večja. Vse to lahko vodi v pametno, hitro in stalno akcijo. Kaj menite o tem?

ODGOVOR: Stopnja onesnaženosti in degradacije celjskega okolja je glede nekaterih aspektov kvalitete okolja dosegla tako stopnjo, da je nujno pristopiti k celovitemu obravnavanju okolja v kontekstu družbenega, prostorskega in drugih sektorjskih vidikov razvojnega planiranja. Tako so zapisali v strokovno gradivo za pravno smernic prostorskega plana občine Celje, takoj za začetku poglavja o varstvu okolja. Stanje okolja, kakršnega imamo v Celju je rezultat izredno živahnega industrijskega razvoja. Tako smo se v preteklosti našli nekakrat v izredno neugodnih življenjskih pogojih, ki so že mejili na ekološko katastrofo, predvsem po zasluti slabega zraka. Znan je podatek, da je bila smrtnost na področju občine petkrat večja od povprečja v maju mesecu leta 1975. Vse to nas je sililo, da se organiziramo in s skupnimi močmi izboljšamo stanje v Celju. Tako smo prvi v Jugoslaviji sprejeli družbeni dogovor o varstvu okolja, sodelovali v razprah pri sprejemu zakonov in predpisov s tega področja.

VPRASANJE: Dobro, to so ugotovitve, ki držijo. Prav gotovo pa nas je takšno stanje v Celju prisililo v akcijo. Ali smo spoznali globlji smisel ekološke etike in discipline?

ODGOVOR: Za še pomembnejši dosežek pa ocenjujem to, da danes praktično ni več občana, ki ne bi razmišljal o okolju, v katerem živi. Zaslugo za to imajo v prvi vrsti sredstva obveščanja, na drugi strani pa spoznanje, da ne moremo razreševati teh problemov zunaj združenega dela in njegovih pogojev gospodarjenja. O teh, kot o vseh drugih problemih odločajo delavci v TOZD in njihovi delegati v ustreznih

skupščinah samoupravnih interesnih skupnosti ali občine.

Izkušnje, ki smo si jih na teh mestih pridobili, nas uče, da morajo za odpravljanje posledic onesnaževanja poskrbeti njihovi povzročitelji, da je moderna tehnologija brez onesnaževanja sicer dražja, toda zato kakovostnejša in racionalnejša, da je uvažanje čiste tehnologije cenejše, kot pa kasnejše dodajanje čistilnih naprav, da so uspešni tisti ukrepi za varstvo okolja, ki upoštevajo realne roke za odpravo onesnaževanja in pri katerih družbena skupnost pomaga gospodarstvu s primernimi olajšavami in da mora biti družba s svojimi organi tako naravnana, da lahko točno in realno ocenjuje stanje, vendar neopustljiva pri izvajanju varstva okolja in pri znanju neodgovornih povzročiteljev onesnaževanja in nereda v okolju.

Dolžan sem opozoriti še na eno slabost. Zaradi neugodnega dogajanja v okolju na eni strani, na drugi strani pa pod vplivom obveščanja in kritičnih prikazov v javnih občilih, ekološke literature, šolske vzgoje ter mnogovrstnih društvenih akcij za boljše okolje, se ljudje čedalje bolj zavedajo vrednosti okolja in postajajo ekološko bolj razgledani. Vendar pa se ta zavest še vse preveč giblje v mejah strahu pred ekološko katastrofo in zahtev po zdravem okolju, preočasi pa se razvijajo njene višje oblike: ekološka etika in disciplina ter delovna pripravljenost.

VPRASANJE: Vsi smo več ali manj onesnaževalci, čeprav znamo s prstom kazati samo na večje, ali pa bolj vidne »kolektivne onesnaževalce«. Kaj pa naša ekološka kultura posameznika?

ODGOVOR: Pozornosti je vredno dejstvo, da kolektivi in posamezniki, osveščani in zavzeti za varstvo okolja, prevzemajo nase nesorazmerno večja bremena, medtem ko se vrsta organizacij in občanov še izmika enakim odgovornostim in obveznostim. Ne smemo iti mimo dejstva, da nekateri posamezniki in organizacije kritizirajo sorazmerno velike onesnaževalce okolja, v svoji delovni sre-

dini pa niso niti s prstom mignili, da bi sami prispevali k sanaciji stanja. Upoštevati moramo, da so gospodinjstva sorazmerno velik onesnaževalec in da imamo velike rezerve prav tu. Tako pravijo strokovnjaki, da bi samo gospodinjstva lahko zmanjšala za 50 odst. emisije škodljivih snovi v zraku, če bi pravilno kurili in pri tem upoštevali določena goriva. Vsa divja smetišča ob vpadnicah in bregovih rek so nastala zaradi malomarnosti in neodgovornosti posameznikov in ne zaradi organizacij združenega dela. Kljub prepovedi še vedno lahko najdemo tu in tam ponosnega lastnika jeklenega konjčka, kako pere svoje vozilo v reki, po zamenjavi olja pa starega preprosto zlije vstran, ne da bi pri tem razmišljal, da bo s tem onesnažil sebi vodni vir, na drugi strani pa uničil zemljo, ki vsaj dvajset let ne bo sposobna regenerirati svojih rodovitnih sposobnosti.

Med celjskimi delovnimi organizacijami lahko izpostavimo sledeče, ki so največ naredile na področju izboljšanja okolja. V EMO so izdelali sanacijski program za zrak, odstranili bodo generator, ki je bil krivec za prisotnost fenolov v Hudinji. V Železarni Store se lahko pohvalijo z zmanjšanjem emisij škodljivih snovi v zrak, v Savinji Celje so zmanjšali hrup v nočnem času. Krivico delam ostalim delovnim organizacijam, katere ne navajam, so pa veliko naredile za boljše okolje.

VPRASANJE: Vprašanja energije so najtesneje povezana z okoljem. Bolj čisto energijo uporabljamo, in bolj pametno, manj škodujemo okolju. Kaj lahko rečete o tem?

ODGOVOR: Ko govorimo danes o energetskih virih, o potrebah, s katerimi bomo računali v prihodnje, o zalogah, ki so nam še na razpolago, moramo omeniti tudi njihovo ekološko čistost. Tako so najmanj čista organska goriva. Kopanje premoaga povzroča naši zemlji prave ekološke rane. Gore jalo-vine, nastajajoča jezera nad usedlinami zemlje, onesnaževanje vode pri rafiniranju in ne nazadnje onesnaževanje zraka. Tega slednjega pri

električni energiji ni, pač pa povzročajo velike ekološke rane termoelektrarne, jezovi za hidroelektrarne in daljnovodi, ki prepredajo našo deželo. Pred vrati je plin, ki je cenen in univerzalni energetski vir. Predstavlja novo kvaliteto in bo lahko tudi v ekološkem smislu izboljšal stanje zraka v Celju. Pri uvažanju plinifikacije pa bomo morali biti zelo previdni. Brez načrtnosti tudi tu ne bo šlo, saj se nam lahko zgodi, da bomo predvsem po zaslugi dušikovih oksidov še vedno vdihavali zrak najslabše kvalitete. Najbolj čista je sončna energija, saj razen ugovorov nekaterih arhitektov na videz krajine še ni slišati drugih pripomb. Tako razmišljajo danes strokovnjaki o sončnih centralah v vesolju, ki bi dan in noč zbirale sončno energijo, jo s pomočjo mikrovalov akumulirali v jezerih na zemlji, to pa potem pretvorili v električno energijo. V nekaterih državah Sredozemskega morja imamo danes še električne centrale z močjo 1 MW. S posebnimi zrcali usmerjajo sončno energijo v toplotni stolp, kjer dosegajo temperature do 500 stopinj C. Na razstavi Tehnike za okolje pa smo si lahko ogledali možnosti uporabe sončne energije za naš vsakdan. Od vžigalnika za prižiganje cigaret pa do agregatov, s pomočjo katerih lahko ogrevamo sanitarno vodo, centralno ogrevamo stanovanje. Po svetu že vozijo avtomobili na sončno energijo, ljudje nosijo ure, ki jim kažejo do tisočinke sekunde natančen čas prav tako s pomočjo sonca. Kaj narediti v oblačnem ali meglenem vremenu in pa cena, ki ni sprejemljiva za širšo rabo. Na koordinacijskem odboru za varstvo okolja pri OK SZDL Celje smo menili, da predstavlja sončna energija oziroma njena uporaba tudi določeno vrednost za Celjane. Zato smo

sklenili, da ustanovimo društvo za uporabo sončne energije, katerega osnovna naloga je predvsem popularizacija teh spoznanj med občani. Prav veselji bi bili, ko bi se nam priključilo čimveč istomišljenikov.

Vsem nejevernim Tomažem pa dajem v premislek podatek, da bi lahko na 4 odstotkih slovenske zemlje — predvsem tiste, ki ni zanimiva za poselitev ali kmetijstvo — ob danes znanih tehnoloških prijemih lahko s pomočjo sonca pridobili toliko energije, kot jo bomo porabili leta 2000 v Sloveniji.

MITJA UMNİK

TOZD LESNI OBRATI GOMILSKO

o b j a v l j a

večje število prostih učnih mest za izučitev poklica

MIZARSKÉ IN TESARSKÉ STROKE

Kandidati, ki se želijo vključiti v učenje, morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

- da imajo uspešno dokončano osemletko
- da še niso dopolnili 18 let starosti
- da so telesno in duševno zdravi ter sposobni za delo v izbranem poklicu

Prošnji za sprejem v učenje je treba predložiti:

- rojstni list
- spričevalo o dokončani osemletki

Prošnje sprejema GIP »INGRAD« CELJE — oddelek za izobraževanje — Celje, Ljubljanska cesta 16.

Izvirno oblikovan lepak, ki vabi k ogledu najnovejšega filma Franceta Stiglice Praznovanje pomladi.

PULJSKE NAGRADE

Velika zlata arena za najboljši film: OKUPACIJA V 26 SLIKAH

Velika srebrna arena: BRAVO MAESTRO

Velika bronasta arena: PES, KI JE IMEL RAD VLAKE
Zlata arena za režijo: SRDJAN KARANOVIĆ (film VONJ POLJSKEGA CVETJA)

Srebrna arena za režijo: LORDAN ZAFRANOVIĆ (film OKUPACIJA V 26 SLIKAH)

Bronasta arena za režijo: KRESO GOLIK (film LJUBICA)

Zlata arena za scenarij: DRAGOSLAV MIHAILOVIĆ (film ALLER RETOUR)

Srebrna arena za scenarij: MIČA MILOSEVIĆ in LJUBOMIR RADICEVIĆ (film PA SE KAJ)

Zlata arena za žensko vlogo: SVETLANA BOJKOVIĆ (PES, KI JE IMEL RAD VLAKE)

Srebrna arena za žensko vlogo: BOŽIDARKA FRAJT (LJUBICA)

Zlata arena za moško vlogo: RADE SERBEDŽIJA (BRAVO MAESTRO)

Srebrna arena za moško vlogo: ZORAN RADMILOVIĆ (PAVILJON 6)

Zlata arena za žensko epizodno vlogo: MILA KAČIĆ (TO SO GADI)

Srebrna arena za moško epizodno vlogo: STEVAN GARDINOVAČKI (PRITI PRED SVITANJEM)

Zlata arena za snemalca: ZIVKO ZALAR (BRAVO MAESTRO, VONJ POLJSKEGA CVETJA)

Srebrna arena za snemalca: KARPO GODINA (OKUPACIJA V 26 SLIKAH)

Zlata arena za scenografijo: INŽ. NIKO MATUL (PREBUJENJE POMLADI)

Zlata arena za masko: ZORAN SIMJANOVIĆ (VONJ POLJSKEGA CVETJA)

Posebne diplome: France Stiglic, Vatroslav Mimica, Predrag Golubović, Matjaž Janežič

Nagrada kritike Milton Manaki: LORDAN ZAFRANOVIĆ za film OKUPACIJA V 26 SLIKAH

SREBRNA FILMSKA PULA

NOV PRODOR MLADE GENERACIJE

OB OBILICI POVPREČNIH, PEŠČICA IZVRSTNIH FILMOV

Obilita z bliščem bengaličnega ognja, obsijana od prekrasnih cvetov številnih raket, je starodavna Vespazianova arena v Pulji pred štirinajstimi dnevi že petindvajsetič po vrsti pozdravila domači film. Osem dni ga je nato spremljala s prečudoviti dekorjem več kot desetisočih ljubiteljev domače filmske umetnosti. S sijem reflektorjev, festivalskim bliščem... Slednj se je spet odela v stoletni mir, ki ga le tu in tam zmotijo skupinice radovednih turistov. Spomenik zgodovine, rimljani moči, simbol gladiatorstva je morda največji, zagotovo pa najpomembnejši jugoslovanski kinematograf, ki vsako leto v vročih julijskih dneh poskrbi, da vročina še naraste. Med vsemi tistimi seveda, ki se tako ali drugače potegujejo: preštevne nagrade, ki v obupu nad svojim neuspehom iščejo takšne ali drugačne kuhinje in ključke, le ustvarjalne moči ne priznajo radi. Tudi letos je bilo v Pulji vroče. Podnevi in ponoči, ko je v gost, z vročino nasičen zrak, čudež mogočen žarek iz projekcijskih kabin na veliko puljsko platno risal zadnje dosežke jugoslovanskih filmarjev. Enaindvajset filmov je prinesla letošnja Pula. Več kot lani in v zadnjih letih, a prav nič narobe ne bi bilo, če bi bilo njihovo število manjše, pa zato kakovost večja. V Pulji namreč, z izjemo peščice, nismo videli filmov, ki jih ne bomo že v letu ali dve pozabili ali pa jih ohranili v spominu le kot nove zablode in zmote na jugoslovanskem filmskem nebu.

25. festival jugoslovanskega igranega filma v Pulji je, v celoti vzeto, zapustil dokaj skromen vtis. V vsebini in izrazu je prinesel le malo novega, zanimivega, svežega. Ob koncu je izzvenel le v znamenju enega, po vseh kriterijih res vrhunskega filma, ki mu že danes pripisujejo pomembno mesto v jugoslovanski filmski antologiji in ki so ga enako pristržno sprejeli gledalci, kritiki in filmski ustvarjalci sami. OKUPACIJA V 26 SLIKAH, film, ki ga je posnel mlad, a preverjen režiser LORDAN ZAFRANOVIĆ, v Pulji res ni imel pravega konkurenta za najvišja priznanja. Oblikovno in estetsko bogatejši kot je kdorkoli upal pričakovati, je ta film s svojo pretresljivo vsebino dejansko prikazal revolucijo v drugačni obliki, kot smo bili doslej vajeni. Določila povsem se je izognil faktografskemu obujanju dogodkov, znanih iz revolucije. Zadržal se je pri sliki mesta Dubrovnika, tega stoletnega simbola svobode, razsvetle, bogastva in diplomatske spretnosti. Dubrovniška zastava s ponosnim napisom Libertas je klonila pred okupatorjevimi škornjem. In če je sprva okupacija, kot eno najnasilnejših dejanj, videti saljivo zabavna, je že naslednja slika okrutno boleča. Okupatorji znajo še kako spretno izkoristiti nacionalno mržnjo in pokole sebi nenaklonjenih prepustiti ljudem z najnižjimi nagibi. Dubrovniški avtobus postane

klavnica vsega naprednega, nacionalno in drugače nezahvalnega. Idilična slika Dubrovnika z miroljubnimi golobci, ki se kot simbol miru sprehajajo v fašističnem pozdravu k nebu iztegnjenih rok, se spremeni v podobo mržnje in nasilja. Takšnega, ki razkroji tudi najbolj bogato skovana prijateljstva, uniči tudi najbolj čvrste družine. Film spremlja propad ene od »gosparskih« družin in hkrati razkroj prijateljstva treh poprej nerazdružljivih prijateljev. S svojo svežino v pristopu pa je mnogo pretresljivejša in notranje doživljiva podoba naše revolucije kot marsikakšen spektakularen film, poln zgodovinskih dejstev, a razdrobljeno nepreprečljivo.

Lordan Zafranović je z Okupacijo, ki jo mnogi kritiki primerjajo z Bertolucci-jevimi in Visconti-jevimi filmi, nedvomno dosegel pravo mojstrstvo in postavil pomemben mejnik v zgodovini jugoslovanskega filma.

Peščica drugih filmov le nekoliko zaostaja za Zafranovićevim mojstrovino. V prvi vrsti velja to za tri filme: Grličev BRAVO MAESTRO, Paskaljevičev PSA, KI JE IMEL RAD VLAKE in Karanovičev VONJ POLJSKEGA CVETJA. Rajko Grlič se je z Maestrom lotil nadvse aktualne in boleče teme umetnika, ki je s hlastanjem po položaju in materialnih dobrinah zapravil ves svoj ustvarjalni talent in se mora slednjič, pod pritiskom javnosti, ki terjaja nova velika dela, za-

teči k plagiatstvu. Bolj kot primer umetnika sam, je v filmu zanimiva njegova družbena angažiranost, saj v obrobju vsakemu razmišljujočemu gledalcu pokaže, da tak primer ni osamljen, da v družbi vse preradi izkoriščamo delavce oziroma njihov težko ustvarjen denar za mecenstvo nad neko kulturo, ki ni in ne more biti ravna, še najmanj pa je v takšni obliki delavcem potrebna. Pogumno zastavljena tema, njena družbena kritičnost, ki žal vendarle ni do konca dosledna in izjemna igralska stvaritev Rada Serbedžije, dviga film BRAVO MAESTRO med vrhunce letošnje filmske proizvodnje v Jugoslaviji.

Podobne teme se je v filmu VONJ POLJSKEGA CVETJA lotil tudi Srdžan Karanović. Na skrajno sarkastičen, ironičen in karikiran način je orisal poskus bega znanega umetnika od dolgočasnja in utrujajoče vsakdanjosti teatarskega življenja. Ta »bega« pa se sprevrže v pravo farso, saj množica umetnikov, kvazi umetnikov, šarlatanov, turistov in drugih zasluži v tem novo modo. Nenadoma je vsem njihovega življenja do grla. Bežijo v isto vasico ob Donavi in iščejo novo življenje, še posebej zato, ker vse dogodke vestno spremljata televizija in tisk. Sporočilo filma je zanimivo predvsem zato, ker kontrastno prikaže, kako pravzaprav rešitve življenjskih težav ni mogoče iskati v begu pred resničnostjo, iskanju novega izven svojega okolja, ampak je rešitev mogoče najti le v begu iz sebe, v sebi samem torej.

Četrty film festivala, ki je močno izstopil iz povprečja, pa je bil Paskaljevičev PES, KI JE IMEL RAD VLAKE. S svojo tragično zgodbo iz obrobja »normalnega« življenja, je nedvomno pomemben dosežek domačega filma. Govori o pobeži kaznjenci, ki ne-močno išče svoje mesto v življenju, pa o nepokvarjenem mladeniču, ki zaman išče svojega psa (pes pa po vlakih njega) in o odsluženem kaskaderju, ki iztiska zadnje denarce iz naivnega, senzacijskega željnega občinstva. Tri usode, izgubljene v času in odnosih, ki vladajo, se slučajno srečajo, nato pa se izgubijo, kot v sklepnem prizoru pridejo skupaj različni tiri le zato, da bi se hip za tem spet razšli.

In kaj smo omenbe vrednega na letošnji Pulji še videli? Omeniti velja Stiglicev film PREBUJENJE POMLADI, ki je čudovita balada o ljubezni in sovraštvu, strasteh, kot jih prebudi kurentija. Omeniti velja tudi Mimičin film POSLEDNJI PODVIG DIVERZANTA OBLAKA, ki je začel pogumno in je po izbrani temi o življenju »odsluženega« revolucionarja, nadvse izviran. Vendar mu vrednost jemlje medlo sporočilo in

umetno postavljen »proble Videli smo tudi nekaj kon dij, od katerih je bila še n bolj zabavna TIGER, ki kljub sposojeni temi o šof skem triku, s katerim se krasti meso, dovolj smeš da ni navna. Uspeh pa ji gotavlja že izvrsten igrals par Ljubiša Samardžić Slavko Stimac.

To pa je praktično tudi v kar je Pula prinesla v st jem jubilejnem letu od k gato reklamiranih in pr premiero mnogih obetajo enaindvajsetih filmov. Pot nimo ob sklepu še nekaj z čilnih puljskih paralel. Vid smo kar trinajst filmov, so skušali obravnavati so do ne teme. Le redki med n mi pa so s svojimi zamisli dejansko tudi uspeli. Prem lo je bilo v njih čutili resn no razumevanje problem ki so jih obravnavali, vse pi več je bilo nekritičnosti, p siljene lahkotnosti, želje i čimvečjem komercialne uspehu pri občinstvu in v preveč površnosti. Uspeh f mov, kot je bil na primer La ski Ljubezensko življenje E dimirja Trajkoviča, je post že kar recept. Zato smo i deli kopico filmov o mladi ob njih pa se nam je odpr vrsta vprašanj o tem, ali t to res filmi o mladih ali l le poskus trženja z njihov simpatičnostjo, neponovljivi žargonom in banalnimi pr blemi, iz katerih je ob kon vselej pokukal pedagoški pr in podelil tak ali drugač (pogosto žal zelo plitek, n življenjski celo nepedagošk nauk. Pozitivna značilnost, jo je prinesel smagoval film, je bil nov odnos do o ravname tem iz revolucije. N šablonska, sveža, neobren njena vizija naše revolucije dogodkom kot osnovno ume niške vizije, je pristop k t kšnim filmom, kakršnih si š limo več. Kot osnovni pr blem pa je znova s kričel bolečino izstopil problem se narijev, ki nastajajo sluča no, so površni in plitki, skr ka le osnova za improvizac jo, ki pogosto ne rodi zaš lenih sadov. In še to, vse ki je močno in pogumno izst pilo iz povprečja, je plod d la mlade generacije, šolan režiserjev. To pa budi up da je domači film le na do pot.

Puljska razmišljanja je tr ba skleniti še z eno misli. Kritiko na račun organizac je, ki je bila tako površn anarhična, tehnično slaba i negostoljubna, da je od o me s 25 letno tradicijo res t bilo pričakovati.

Puljski blišč (in beda) je poleg. Prinesel je neko kakovostnih, a ne pretresl vih filmskih del, vendar r ni dovolj kvalitetnih, da b tudi celjski teden domačeg filma s prikazom slovensk filmske ustvarjalnosti in pul sko smetano, res zelo kakovostna kulturna manifestac ja. BRANKO STAMEJČIĆ

REŠUJE PROBLEME DANAŠNJEGA ČASA

TOZD KOVINSKA PREDELAVA VRANSKO

trovlečni specialni kotel SIGMA TSK S

je trovlečni specialni kotel za kurjenje z oljem oziroma s plinom. Kotel SIGMA TSK S je toplovodni odnosno vročevodni. Kapaciteta: od 160.000 C cal do 6 milijonov C cal.

SIGMA TG SPECIAL

je kombinirani trajno goreči kotel za centralno ogrevanje na trdo, tekoče in plinasto gorivo.

ŠAVINJSKA INDUSTRIJA OPREME
IN GRADBENEGA MATERIJALA

SIGMA
ŽALEC

**TOZD SB IN MONTAŽA
ZABUKOVICA**

**SANITARNA STENA
SIGMA BLOK**

Je industrijsko izdelan gradbeni element, v katerem so vgrajene vse potrebne instalacije za kopalnico, kuhinjo in stranišče. Hkrati je stena tudi predelni zid med kopalnico in kuhinjo.

PRŠNA KABINA SIGMA

Samostojno pršno kabino SIGMA lahko postavimo tako v kopalnico kot v katerikoli drug prostor, kjer je možen priklop na vodo in električno omrežje.

Kovaštvu se Peter Zohar ne bo odpovedal, pa čeprav to že nekaj let ni več njegov poklic.

PRI ŠEMPETRSKEM KOVAČU

IZUMIRANJE POKLICIA

V SLOVENIJI JE LE ŠE PET POKLICNIH KOVAČEV

Eden izmed poklicev, za katere bi lahko rekli, da jih je povozil čas, je tudi kovač. Tehnika je storila svoje, traktorji in druga kmetijska mehanizacija so nadomestili konje in le malo je še pri nas v Sloveniji kmetov, ki bi imeli konje. Poklic kovača je prav izumrl in že čez nekaj let ga menda ne bo niti enega več pri nas. Ko smo se malce pozanimali in zbirali podatke v naši republiki, smo prišli pravzaprav do prese- netljivega podatka. Ali pa morda ne. Poklicnih kovačev je v Sloveniji menda le še pet. Seveda je še nekaj takšnih, ki so nekdaj bili kovači, pa obrt ni šla več tako kot nekoč. Razumljivo je, da so si poiskali delo drugod.

Eden izmed takšnih je tudi Peter Zohar iz Šempetra v Savinjski dolini. Ze njegov oče, prav tako Peter, je bil kovač, obrt pa je v Šempetru odprl leta 1920. Bil je pravi mojster svojega poklica, ki ga je neizmerno ljubil. Ne le v Šempetru, tudi v bližnji in daljni okolici je slovel kot dober človek in strokovnjak na svojem področju. Dela ni manjkalo. Kar petnaest kovačev je vzočil Peter Zohar in za to delo navdušil tudi svojega sina. Zanimivo je, da se sin Peter pri njem ni mogel izučiti, ker so bili pač takšni zakoni, da kovač ni smel imeti več kot dva vačena. V tuk je Peter mlajši odšel k Čedu- tu, očeta pa je v kovačiji na- domestil leta 1946. Rad se

spominja Peter tistih let po vojni. Dela je bilo toliko, da je v svoji kovačiji prebil prav- zaprav cele dneve, marsikdaj pa tudi ponoči. Nihdar ni delal z nejevoljo. Zato ne, ker je bil zaljubljen v svoj po- klic in neizmerno rad je imel živali, še posebej konje. »Slab je tisti kovač, ki nima rad konjev,« pravi Peter »pa če- prav je še ne vem kakšen mojster v kovanju.«

Tam nekje do leta 1952 je imel Peter Zohar dela na pre- tok. Potem pa se je moral obrti odpovedati. Ni bilo lah- ko, toda živeti je bilo treba. Ne le sebe. Tudi družino. Pe- ter se je zaposlil v Petrovčah v takratnem kolarstvu, zamet- ku današnje moderne tovarne Zarja.

Od leta 1970 naprej dela Pe- ter Zohar v šempetrskem SIP. Ključavničar je. Dober dela- vec. Njegova velika ljubezen pa je vendarle še kovačija. Ni se ji odpovedal. Se vedno jo ima, še vedno rad ob popel- dnevih dela v njej, vzame v roke kladivo, uporablja meh- ter dela, kuje. Se je nekaj kmetov, ki pridejo k Petru kovat konje. Eden je iz Go- tovej in dva menda iz Vrbeja.

Petrova žena ob našem obi- sku pove, da je mož tudi »en kolec veterinarja«. Včasih so morali kovači znati zdraviti tudi konje. »Peter se na to vsaj toliko spozna kot vsak veterinar,« nam je povedala njegova družica. In ni vzro- ka, da ji ne bi verjeli.

Se nekaj je treba zapisati ob koncu. Ne glede na to, da je Peter Zohar še danes ves predan kovaštvu, ne glede, da mu je ta poklic mnogo po- menil, pa vendarle vedno rad prizna: Prav je, da gre svet svoje pot naprej. Zakaj le bi ljudje delali s konji, ko pa se da mnogo več napraviti s sodobnimi stroji. Takšno je življenje in prav je tako.

Besedilo: JANEZ VEDENIK
Foto: EDI MASNEC

Vse manj takšnih prizorov je videti. V Sloveniji je le še pet poklicnih kovačev.

PASJA REPORTAŽA

PRIJATELJI NA VERIGI

NI POVSOD TAKO, KOT V STRAŽICI

Sele v teh dneh lahko go- vorimo o pravem poletju. Vrnili ste se že z dopusta, ali pa vas to še čaka. Potem ste gotovo nestrpni, želite ven iz mesta, se skriti v sen- co, ali se namočiti v kakšni »mliaki«. Ste kdaj pomislili, kako živali prenašajo to vro- čino? Pes vendar ne more oditi na morje, si tam pri- voščiti nekaj dni kopanja, se nato vrniti in se jeziti nad cenami, kolonami in še čem. Ali v teh pasjih dneh res ži- vijo pasje življenje?

Do Frankolovega ni daleč, tja pelje avtobus. Pa potem? Po okoliških hribih so raz- tresene vasi, kamor je pač treba peš. Ze prej si dobim vodnico, da ne bi zašla. V va- si Stražica začnem svoj lov za ubogimi pasjimi mreina- mi. Previdno si ogledujem prvi primerek. Nič kaj prija- zen ni njegov sprejem in po- tem sklepam, da ne umira od žeje, pa tudi veriga je ne-

kam dolga, da se raje umak- nem v varno razdaljo. Tudi moje fotografiranje mu gre na živce. Očitno si ne želi sla- ve. Tu torej ni nič. Pes se nima kaj pritoževati.

Približujeva se naslednji kmetiji. Nenadoma se pojavi črna štirinožno bitje. Še dob- ro, da je bil gospodar blizu. Preden sem odšla, so mi si- cer svetovali, naj vzamem s seboj kakšen kos klobase, t- da dobre nasvete na žalost pozabim. Gospodar mi je za- gotovil, da pes ni nevaren in da vedno prosto teka oko- li. Srečnež! Nobena veriga ga ne omejuje.

Otroci ne bi bilo otroci, če ne bi hoteli vedeti, zakaj se motovlim okoli njihove hiše. Ko vidijo, da fotografiram psa, se umaknejo in me od strani opazujejo. »Ali boste mojega tudi slikali?« me vpraša fantič. Res je pes lep, toda jaz potrebujem takšne- ga na kratki verigi, brez »o-

de in sence in sploh zam- marjenega. Torej iščem ni- prej. Vodnica me pelje v dru- go vas. Morda bo tam ve- sreče.

Grizem kolena, klanec kar precejšen. Pot mi za- po obrazu in trenutno potr- bujem kozarec vode, jaz p- lazim za psi, ki imajo vse- dovolj. Končno! Skoraj ser- že obupala, ko zagledam ene- ga na prekrajki verigi. Pre- cej divji je, prav tako tud- okolje, v katerem živi. Oko- li njega je polno opeke t- pes se na verigi komaj ot- rača. Hiša njegovih gospodar-jev je še nedograjena, ver- dar bi tudi pes lahko ime- lepši prostor. Tam, kjer j- bil, je imel vsaj senco.

Počasi se vračava. Žejn- sva, bolijo naju noge, venda- sem vesela, da večina, k- ima pse, nanje ne pozabi. Ka- za to, če je reportaža drugač- na, kot sem mislila, da bo- TATJANA PODGORŠEK

SMARTNO OB PAKI: DROBIZ

LOVSKO SLAVJE — Pred kratkim so domači lovci od- pri v Skornu svoj dom. Staro šolo so preuredili v res moderen dom, ki ne bo služil samo lovcem, temveč tudi ljudem kraja. Tako bo lovski dom hkrati tudi kulturni dom za krajevne potrebe. Vseka- kor lepa odločitev lovcem!

KAJ PA MRTVAŠNICA — Prejšnji teden se je videlo, kako v kraju nujno potrebu- jejo mrtvašnico. Zgodilo se je namreč, da pokojnikovo truplo niso mogli položiti na mrtvaški oder doma. Zato so prosili gasilce, da so odsto- pili prostor. Zato je nujno, da bi staro mrtvašnico, ki je zdaj prava ropotarnica, pre- uredili v primeren prostor, kjer bodo lahko ležali mrtvi do pogreba. Sicer pa na po- kopališču tudi ni več prostora za izkop novih grobov. Se- danje pokopališče bo treba razširiti. Prostora je dovolj!

In še nekaj v zvezi s poko- pališčem. Nujno bo treba po- praviti tudi vodnjak, da bi ljudje, ki želijo zaliti rože na grobovih, ne hodili k sosedom po vodo.

ZORKO KOTNIK

CELJE: OBLJUBA VELJA

Ljudje so videli takoj. In reagirali. Tembolj, ker so sli- šali besede in jih tudi brali, da dreves v Kersnikovi uli- ci ne bodo podirali. Vsaj le- toci ne in še nekaj let naprej.

In vendar je padlo sedem dreves. Na koncu ulice, ob njenem stiku z Dečkovo ce- sto.

So nas potegnili za nos, so se mnogi sprasevali?

Ne! Tu so razširili često, bolj- rečeno krivišče. Zaradi vau- nejšega prometa. Nekaj dre- ves je bilo napoti. Pa so jih- podrli. Drugače ni šlo. Toda- že jeseni jih bodo nadome- stili in zasadili nova na ploč- niku.

Torej, beseda še vedno di- ži. Dreves na Kersnikovi uli- ci ne bodo podirali!

KUPON

za ogled
28. mednarodnega gorenjskega sejma
v Kranju od 11.-21.8.78

33% POPUST
pri vstopnici za odrasle,
vsak dan od 9-19 ure

NOVI TEDNIK

28. mednarodni gorenjski sejem

v Kranju,
11.-21.
avgusta '78

- UGODNI NAKUPI
- BLAGA SIRCKE POTROŠNJE
- SEJEMSKI POPUSTI
- UGODNI NAKUPI DOMAČE IN TUJE
- KMETIJSKE MEHANIZACIJE
- VSE ZA GRADNJO
- ZABAVNO GLASBENI PROGRAM

CELJE NA LASKI TRZNICI

Naj pridem z besedo takoj na dan. Predlagam, da bi v Tedniku objavljali tudi cene na trgu v Laškem in seveda poročila o umrlih, prav tako v Laškem.

Sprejmite lepe pozdrave!
JULKA ŠKORJANC,
Strmca, Laško

UREDNIŠTVO: Hvala za pismo. Glede poročil oziroma zapisov o cenah na tržnici v Laškem v resnici ne vidimo razlogov, da bi jih objavljali, saj v Laškem pravzaprav nimate tržnice, marveč le prodajalca, ki je takorekoč brez konkurence. Zato menimo, da so tudi za Laščane pomembne cene, ki jih posredujemo v Tedniku s celjske tržnice.

Poročila o smrti in rojstvih pa imajo v našem Tedniku stalno mesto. Zdal se to poročanje nekoliko zatika. Prav gotovo zaradi dopustov. V prihodnjem mesecu in poleti naprej bodo tudi ta poročila stalna.

V TEMI NI VEDNO ROMANTICNO

Ljubite temo? No, saj proti temi nimam nič proti. Odvisno pa je, kje je. Če res, da je v temi lahko prav prijetno, posebno ob polni luni in v dvoje. Takšna prijetna tema pa se lahko sprevrže v pravo neprijetnost in strah. To se nemalokrat dogaja nam, Zagrajčanom. Vprašajte

žensko, kako se počuti, ko mora zvečer, recimo ob devetih, iti sama peš v Zagrad. Ko jo pot vodi od Brega preko Polul, še gre. Položaj pa se zaostril po cesti ob Savinji do Apnenika. Ta predel je samotni, avtomobilov je malo, ob poletnih večerih pa tudi sicer lahko srečate nekatere dvoonožce v hlačah ali pijanega bratca, ki vzbujajo strah. Pri vsem tem pa tu ni niti ene same luči!

Torej gre za javno razsvetljavo. Čeprav morda vse skupaj zveni malce humoristično, je zadeva presneto resna. Mar bi bilo res tako težko tu postaviti dve ali tri luči? Prepričana sem, da bi občani dali denar tudi za to, če bi bilo seveda potrebno.

A zakaj stvar ne steče? Zakaj občani ne tožijo, ukrene pa nihče nič! Čeprav se problem zdi nepomemben, pa je znano, da prav na malih rečeh gradimo velike.

MAGDA TRATNIK

UREDNIŠTVO: Zelo odprto vprašanje, ob problemu, ki je v resnici pereč in boleč. Zato prosimo Krajevno skupnost Pod gradom, da napiše odgovor na to pismo in morda pojasni, ali je tu sploh predvidena postavitev javne razsvetljave. Če ne, zakaj ne? Če v naprej, hvala za odgovor in sodelovanje.

KDO JE KRIV?

Kolovratim po prašni cesti. Vas se imenuje Bezenškovo Bukovje. Ime se mi zdi čudno. Zakaj Bezenškovo? Se dobro, da imam s seboj prijateljico, ki je domačinka in ji to ime ni »španska vasa«, tako kot meni. Vsak se vendar ne uči stenografije. Razloži mi, da je bil Anton Bezenšek profesor in pisatelj, ki se je rodil v tej vasi. Znan pa je kot izumitelj slovenske in bolgarske stenografije.

Prispeva pred hišo. Na njej je plošča, ki pove bolj malo. Zanimalo me je kaj več o tem človeku. V hiši stanujejo njegovi potomci, vendar mi lahko postrežejo le s skopiimi podatki. Ponudijo mi spominsko knjigo, kamor se naj bi vpisala, mi pokažejo Bezenškovo sliko, to pa je tudi

vse. Res, da je vas odročna, toda z ureditvijo kakšne spominske sobe in z malo propagande, ki za takšno stvar gotovo ne bi bila nadležna, bi prišlo sem več ljudi. Poleg tega je tudi okolica vredna ogleda. Tako pa hišo obiščejo le dijaki ekonomske srednje šole, ker je to pač obvezno. Drugi pa ostanejo nevedneži in potem lepega dne odkrijejo nekaj, kar je že zdavnaj odkrito.

Tatjana Podgoršek

UREDNIŠTVO: Prav imate. Je pač tako, da ne znamo izkoristiti tisto, kar imamo. Morda bi v Bezenškovi domačiji lahko uredili tudi spominsko sobo in sploh storili v kraju ali krajevni skupnosti nekaj več, da bi ljudje prišli v vas, se seznanili z njegovim delom itd.

NA POL ANONIMNO

Sprejeli smo pismo. V njem se »zelo prizadeta« pritožuje nad nemirno v večernih urah. Imenujete s polnim imenom tudi otroke in mlade, toda, na koncu ste pozabili navesti svoj točen naslov. Tudi podpis je nečitljiv. Zato vas vabimo, da se zglasite v uredništvu ali nam kako drugače posredujete svoj poln naslov: ime in priimek, bivališče.

Šele potem, ko bomo vedeli, kdo je »zelo prizadeta«, bomo odločali o objavi zapisa pod to rubriko.

Pa oprostite. Mi moramo vedeti, kdo nam piše in kdo se pritožuje.

UREDNIŠTVO

KINO PREDSTAVA ALI GASILSKA VESELICA

Kino. Različni so vzroki, ki nas napotijo v kinomato-

grafe. Mnogo ljudi jih obišče zaradi dolgočasje, včasih pa si ogledamo kakšen film, ker smo slišali, da je zanimiv, ker so mu bili kritiki naklonjeni. No, naj je vzrok takšen ali drugačen, gotovo si želimo film v miru ogledati in pričakujemo od sogledalcev, da se bodo kulturno vedli.

Zal pa smo vse prepogosto priče raznih dogodkov, ki govore o vsem drugem, le o kulturi gledalca: ne. Kako se počutite, če želite v miru slediti filmu, pa za vami vsako drugo minuto zaškripa stol, zašumi papir, ki ga odvijajo dolgočasni gledalci? Kulturno stopnjo gledalca lahko prav lepo presodimo po njegovem obnašanju ob gledanju filma. Včasih sem prav zgrožena, razočarana nad soljudmi, ko se ob kakšnem krutem prizoru, ki se odvijajo na filmskem platnu, smejejo in izpušča iz sebe prav neumne pripombe. Veliko takšnih povprečnejev se heheta ob prizorih, v katerih morda ni niti trohice smešnosti, niti malo se ne poskusijo poglobiti v njegovo vsebino. Pa še to bi se dalo prebaviti. Neznosno pa je npr. to, da lahko včasih opazimo kakšen zakonski par, ki pripelje s seboj v kino enega ali dva otroka. Po navadi tega otroka film sploh ne zanima in prične tekat po dvorani. Zakaj so ti ljudje vzeli otroka s seboj, ne vem. Prepričana sem, da bi lahko zakonca, če sta želela iti v kino, našla varstvo za tisti dve uri, če bi se vsaj malo potrudila.

Pa kaj pomaga, če se vedno znova jezimo. Ljubi slovenski povprečnej bo še vedno znova zamenjal kinopredstavo z gasilsko veselico. Ali pa morda vendarle ne?!

MAGDA TRATNIK

Lestvico zabavnih melodij vam poklanja KONUS TOZD Blagovna hiša Celje s prodajalnami v Celju, Rogoški Slatini in Slov. Konjicah.

LESTVICA ZABAVNIH MELODIJ:

1. Granada — Baccara
2. Slovo — Franjo Bobinac
3. Poeta — Oliver Dragojević
4. Rivers of Babylon — Boney M
5. Šjora Mande lipo piva — Pro Arte

KUPON za lestvico zabavnih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

Plošče in kasete, ki so v prodaji v enotah KOVINOTEHNA MERCATORJA v Celju.

LESTVICA ZABAVNIH MELODIJ:

1. Na Smarno
2. Moderni za
3. Prelepa Sav
4. Shujševalni
5. Veselo po

KUPON za lestvico dom

Glasujem za p

izvajalec _____

Ime, priimek, _____

Nagrajenca: Slavko Merlak, Kolodvorska 18 62310 Sloven

zenšek 63224 Dobje pri Planini 8.

Lestvici sta na sporedu vsak torek in petek ob 17.15.

Pišite nam na naslov: Novi tednik Radio Celje, Trg V. 1

Vsakič nagrada mala plošča.

NAGRAJENI REŠEVALCI

za nagradno križanko KOVINOTEHNA TEHNOMERCATOR, TOZD MALOPRODAJA T, objavljeno 20. jul. 1978 je žreb razdelil nagrade takole:

1. nagrada (500 din): STEFAN H., 63210 SLOVENSKE KONJICE
2. nagrada (300 din): JOŽIC STORE
3. nagrada (200 din): JOŽIC 63000 CELJE
4. do 8. nagrada (po 100 din): sica c. 4, 63270 LASKO; MARLIJA sko šolo 11, 63230 SENTJUR PE NIK, Slomškova 16, 63230 SEN SKERBEC, Ulica Savinjske čet MARGETIČ, Piečkova 29, 63000 C Rešitev — vodoravno: VA EPISKOP, ZBOR, GEPARD, LA E KOČA, G, DAVEK, STIL, B LES, KURILI, KNAP, IS, ARES, EL, STOJA, TINE, OSTROŽI EKLAN, SATRAP, OST, NA, JASNINA, TATRE, CIGAN, ERI NS, ARAD, TA, TSUNAMI, T OLE, ISKRENO CESTITAMO, NIKU, SL, ARR, ON, IAA, ALAH

RADIO CELJE

SPORED OD 10. DO 16. 8. 1978

CETRTEK, 10. avgusta: 8.10 Poročila, 8.15 Poletni cocktail, 9.00 Zaključek dopoldanskega sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 V četrtek z nami (vmes ob 17.00 Kronika), 17.45 Zabavni globus, 18.00 Zaključek sporeda.

PETEK, 11. avgusta: 8.10 Poročila, 8.15 Poletni cocktail, 9.00 Zaključek dopoldanskega sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.10 Lestvica zabavne glasbe, 17.30 Kulturni feljton, 17.45 Domači ansambli, 18.00 Zaključek sporeda.

SOBOTA, 12. avgusta: 8.10 Poročila, 8.15 Poletni cocktail, 9.00 Zaključek dopoldanskega sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Zabavni globus, 17.30 Filmski sprehodi, 17.45 Vrtaljaka melodij, 18.00 Zaključek oddaje.

NEDELJA, 13. avgusta: 10.05 Poročila, 10.15 Obvestila, 10.30 Mladi mladim, 11.00 Med prijatelji, 11.30 Predstavljamo vam, 11.45 Zabavni globus, 12.00 Čestitke in pozdravi, 13.00 Literarna oddaja, 13.15 Feljton, 13.30 Kmetijska oddaja, 14.00 Zaključek sporeda.

PONEDELJEK, 14. avgusta: 8.10 Poročila, 8.15 Poletni cocktail, 9.00 Zaključek dopoldanskega sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Kronika, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Nove plošče, 17.30 Sportni pregled, 18.00 Zaključek sporeda.

TOREK, 15. avgusta: 8.10 Poročila, 8.15 Poletni cocktail, 9.00 Zaključek dopoldanskega sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica domačih zabavnih melodij, 17.30 Reportaža, 17.45 Domači zbori, 18.00 Zaključek sporeda.

SREDA, 16. avgusta: 8.10 Poročila, 8.15 Poletni cocktail, 9.00 Zaključek dopoldanskega sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Zgodovina jazz, 17.30 Aktualno, 17.45 Iz arhiva resne glasbe, 18.00 Zaključek oddaje.

EXPORT-IMPORT

KOVINOTEHNA TEHNOMERCATOR

TOZD MALOPRODAJA T

VSE ZA ŠOLO

v veleblagovnici na oddelkih papirnice in usnjene galanterije

- šolske knjige
- zvezki
- šolske torbice
- peresnice
- in ostale šolske potrebščine

OSNOVNA ŠOLA Šempeter v Savinji

Odbor za medsebojna razpisuje prosta delovna mesta

UČITELJA tehničnega PRU ali P za nedoločen čas, drugi šoli

UČITELJA likovnega gospodarstva, PRU ali P, za nedoločen vodjenja šolske kuhinje

UČITELJA razrednega PRU za določen čas, septem

Vloge z življenjepisom in lžite v 15 dneh po objavi raz

Gozdno gosp TOZD »PRESI s sedežem v v a b i k sodelovanju za opt

VODJO TOZD Laško

Javni razpis velja za delavca in odgovornostmi.

Pogoj za zasedbo: — diplomirani gozdarski in tom in 5 let prakse v gozdar — mora imeti organizacijski družbenopolitično neoporeče

Pismene ponudbe z dokazil naj pošljejo kandidati v ro naslov: Gozdno gospodarstv sektor Celje, Ljubljanska ces

NAŠ KRAJ

LAŠKO: POLNO KOPALIŠČE

Lansko leto so v zdravilišču v Laškem prodali zunanjim kopalcem 128.000 kart, v poprečju pa se je dnevno kopal 300 do 400 kopalcev. Le-ti še vedno prihajajo, pa tudi novih kopalcev je vedno več. V zdravilišču predvidevajo, da bodo letos prodali najmanj 13.500 kart zunanjim kopalcem.

Z. S.

LASKO: ZDRAVILIŠČE ZASEDENO

Zdravilišče v Laškem je polno zasedeno vse leto, število pacientov pa se suka okoli 320.

Prav v teh dneh pa so začeli z adaptacijo oddelka za nepokretne paciente, ki so do zdaj imeli najslabše pogoje, čeprav so bili najtežji bolniki. Oddelkek šteje 36 postelj, modernizacija oddelka pa bo stala 350 starih milijonov.

Z. S.

LJUBECNA: GASILCI DOBILI AVTO

Prejšnji teden so bili v Ljubecni najbolj veseli gasilci. Po nekaj mesecih so namreč dobili novi gasilski avto. Juečano bodo avto prevzeli 27. avgusta na veliki gasilski prireditvi. Upajo, da bodo kmalu lahko nabavili tudi gasilsko cisterno. Na ta način bi to letovno društvo bilo dobro opremljeno za hitro akcijo.

M. BRECL

CELJE: USPEL KONCERT

V okviru letošnjih poletnih prireditev, ki jih prireja domače Turistično društvo ob materialni pomoči Občinske kulturne skupnosti, so se doslej zvrstili že trije promenade koncerti ter izredno uspel koncert za tenor (Mitja Gregorač), violino (Tomaž Lorenz) in kitaro (Igor Saje). S to prireditvijo je bilo 28. julija odprto novo celjsko prizorišče v izredno lepem in akustičnem atrijskem dvorišču na Tomšičevem trgu št. 7.

Minulo soboto pa sta se tam z uspešnim koncertom predstavila znani operni pevec, Ladko Korošec, in naš rojak, harmonikar Milan Stante. Na programu so bile narodne in umetne pesmi, ruske in jugoslovanske melodije, prirejane za harmoniko, pa tudi operne arije.

Obiskovalci so bili z lepim koncertom zelo zadovoljni.

VRAN

VINSKA GORA: GRADIJO VODOVOD

V krajevni skupnosti Vinska gora so že zdavnaj spoznali, da je v reku: v slogi je moč, veliko resnice. S skupnimi močmi so zgradili že marsikaj in sedaj so se odločili, da bodo z udarniškim delom zgradili vodovod v zaselek Lopatnik. Doslej je bilo že več akcij, ena od njih pa je bila tudi preteklo nedeljo. Kot nam je povedal predsednik sveta KS Vinska gora Ivan Košan se je akcija udeležilo okrog 70 krajanov. Zanimivo je, da je bil najstarejši med njimi 84-letni Stefan Šešel, najmlajša pa Jožica Avbreht. Oba sta slovala z ostalimi vrbeta kramo in

lopato. Krajsni tega zaselka pa so zelo hvaležni tudi nekaterim Velenčanom, ki jim ob akcijah priskočijo na pomoč.

T. TAVCAR

SENTJUR: POČITNIŠKA ZVEZA

Počitniška zveza Sentjur deluje kot kolektivni član občinske konference ZSMS v Sentjurju. V zvezo je vključenih okoli 250 članov, od tega pa jih je kar 140 takih, ki še obiskujejo osnovno šolo. Značilno za sentjursko Počitniško zvezo je vsekakor to, da vse izlete organizirajo sami, brez posredovanja različnih potovalnih agencij. Menijo namreč, da so takšni izleti najcenejši.

Tako so v letošnjem letu organizirali za osmošolce šentjurskih šol dvodnevni izlet v Poreč in Pulo, izlet na Pohorje, Brnik, Veliko Planino in Logarsko dolino. V okviru občinske konference ZSMS Sentjur so popeljali svoje mladince v Ljubljano na tradicionalni Pohod po poteh partizanske Ljubljane ter za 25. maj organizirali tudi ogled centralne proslave ob dnevu mladosti v Beogradu.

V teh poletnih dneh pa mladim iz Sentjurske občine omogočajo letovanje v Makarski, ki je seveda dostopno dijaškim in študentovskim žepom. To letovanje pa je organizirano seveda v okviru Počitniške zveze Jugoslavije. Prav tako pa v okviru počitniške zveze Slovenije 20., 21. in 22. avgusta pripravljajo tradicionalni vzpon na Triglav.

Vsekakor zelo aktivno! bm

CELJE: KNJIGARNE PRIPRAVLJENE

Približno mesec dni je še do začetka novega šolskega leta. Zopet se bo začela invazija na knjigarne, vendar letos v manjši meri, saj bodo ponekod otroci dobili knjige v šoli. To je vsekakor ugodno. Kaj pa ostali, na primer srednješolci, kjer tega ni?

Zanimalo me je, kakšen je položaj v celjskih knjigarnah. Najprej sem obiskala Mladinsko knjigo, kjer so mi prijazno postregli s podatki. Večino knjig za osnovne šole že imajo. Malo slabše je s srednješolskimi učbeniki. Podobno je tudi v ostalih dveh knjigarnah: v založbi Obzorja in Državni založbi Slovenije. Za vsak razred jim manjka kakšna knjiga, ki je še vedno v tisku, vendar so obljubili, da jih do septembra dobijo.

In kako je s cenami? Pripravite si čim debelejšo denarnico, saj ste lahko prepričani, da se knjige niso pocenile, raje obratno. Za vse učbenike osmošolca boste odšteli približno 1.000 din, za prvošolca, ki je bolj skromen, pa okrog 200 din. Zdaj pa le veselo v knjigarne!

Tatjana PODGORSEK

VRANSKO: MLADINSKE IGRE

Osnovna organizacija Zveze socialistične mladine Vransko pripravlja za 27. avgusta na Laporju v Bordeh pri Vranskem mladinske igre. Gre za šaljivo tekmovanje, v katerem se bodo mladinci in mladinke pomerili v plezanju na drevo, gašenju požara, reševanju kraljice iz zrnajevega gnezda, hoji s hoduljami, nošenju pošte, prenašanju pivskih steklenic in obiranju hmelja.

T. Tavcar

KONJICE: TABORNIKI NA ROGLI

Taborniki odreda »Heroja Bračiča« iz Slovenskih Konjic letos že četrty taborijo na Rogli. Svoj tabor so postavili prvega avgusta, podrl pa ga bodo danes. Včeraj pa so medse povabili tudi stare in druge goste in jim z lepo pripravljenim programom prikazali svoje delo.

—mb

SENTJUR: VSAK DAN 8.000 JAJC

In to iz hleva za kokoši nesnice v Sentjurju. To je le en obrat v okviru šentjurskega kmetijskega kombinata. Večji in moderneje urejen je v Slivnici. Toda, tudi šentjurski, blizu šole, je pomemben, saj znese 10.400 kokoši vsak dan po 8.000 jajc, ki jih tri delavke v obratu hitro embalirajo in pošljejo na trg.

—m

MALA ANKETA

LAŽJE DIHAJO

V pletilnici »Dekorativna« (nekoč »VOLNA« v Laškem se preusmeritvena dela približujejo h kraju. Prav tako prekvalifikacija zaposlenih. Po več kot dveh letih agospodarske depresije« so v tem kolektivu lažje zadihali in njihov delovni elan spremlja zavest o tem, da ne visi nad njimi nenehna grožnja blokiranega žiro računa in celo likvidacija podjetja. Kolektiv je močno skrajšal rok montaže novih strojev, tako da bodo v zadnjem četrtletju polno proizvajali, čeravno za letos proizvodnja ni bila planirana.

MIRA TRAVNER, ekonomski tehnik in predsednica DS: Poudariti moram, da so se naše delavke dobro izkazale pri postavljanju novega strojnega parka. Prijele so za vsako delo. Kolektiv se zdaj čuti socialno varnega. Tudi OD se je popravil. Navzlic drugačnemu delu v teh mesecih nismo odstopili od stimulativnega nagrajevanja. Tudi priložitev za nova delovna mesta je potekala zelo dobro. Mislim, da je kolektiv v celoti pripravljen na nove proizvodne naloge.

ZDENKA RAZBORSEK, skladiščnica: Odkrito povem, da sem v času, ko je Volni trda predla, razmišljala o tem, da si poiščem delo drugje. Ni mi žal, da se nisem prenelila in ostala kolektivu zvesta. Zdaj ni več tistega morečega strahu, ali bo ob mesecu osebni dohodek ali ne bo. Ko bomo začeli s proizvodnjo, bo od nas odvisno, če bomo zaslužili še več, čeravno so od lani na letos dohodki občutno popravljeni. Jaz se nisem prekvalificirala, ostala sem na svojem delovnem mestu.

JOZE POZARSEK, prej mojster v tkalnici, zdaj vodja izmene v predilnici: Pri demontaži prejšnjega strojnega parka in montaži novega prime vsak tam, kjer je potrebno. Vmes se je večina naših delavk in delavcev prekvalificirala. Jaz sem se s predilništvom seznanil v Kočevju in na Poljskem. Mislim, da je malo kolektivov, ki bi bili tako seznanjeni s stroji kot bo naš, saj ves čas z delom spoznavajo stroje ob montaži.

MARIJA PEGANC, predilnica, prej tkalka: 23 let že delam v tem kolektivu. Bilo mi je hudo, ko je bilo vsak dan slabše. Kot starejši delavki bi mi bilo težko najti drugo zaposlitev. Priučevala sem se v domači predilnici. Pri predilnih strojih je manj hrupno kot pri tkalnih, je pa več tekanja. Vsi se zdaj bolje počutimo, ko nas ni več strah za mesečne prejemke in tudi za bodočnost nas ne skrbi več.

JOŽICA KERIN, previljalka, prej tkalka: Za mene je bil obstoj tovarne usodnega pomena. 28 let že delam v tej tovarni in kje bi našla pri mojih letih drugo zaposlitev, pustiti 28 let minulega dela pa bi bilo prehudo. Seveda sem kot tkalka bila navajena svojega dela, toda tudi dela na novem delovnem mestu, za katerega sem se priučila, se ne bom ustrašila. Iz tovarne bi odšla le, če bi me odslavili.

Skrbi, ki so bile izven krivde kolektiva, so zdaj mimo. Seveda brez težav tudi v prihodnje ne bo slo, kajti nikjer ne teče kot po loju. Zato pa se vseh teh problemov lotevajo z vneto in voljo. Pravi spopad jih čaka na jesen, ko bodo zahrneli stroji in ko se bo kolektiv posvetil svoji osnovni nalogi — izdelovanju preje.

SAVINJSKA DOLINA

HME LJ DOBRO KAŽE

PO RAZGOVORU Z VINKOM KOLENCOM

Letošnje leto v Sloveniji je za kmetijstvo neugodno spriče nedavnih nizkih temperatur. V hmeljarstvu pa lahko ugotovljamo, da so te obilne padavine od aprila naprej ugodno vplivale na razvoj rastline. Vegetacija se je normalno razvijala brez posebnih zadržkov. S tem, da so padavine bile občasno precej hude, so bila potrebna dodatna škorpiljenja. Le v dveh, treh primerih je bilo tako, da se ni dalo takoj s škorpilnimi agregati v nasade in to je povzročilo delno razširjanje peronospore na spodnjih poganjkih.

Ko stojimo pred sezono je treba pridelek oceniti. Smatramo, da bo pridelek med boljšimi in ga bo od 3000 do 3050 ton. Dogovorili so se s komisionarjem, ki prodaja slovenski hmelj, da s to količino tudi računata in jo tudi prodaja.

Rečemo lahko, da so pridelki v letošnjem letu v vsej Sloveniji enaki razen na tistih zemljiščih, ki so nepropustna. Tu je z ozirom na obilico padavin rastlina v razvoju malo zaostala. Imeli so tudi sestanek s predstavnikoma Vojvodine in ugotovili, da bodo tam pridelali oca 1500 ton hmelja, ker so površine precej padle — imajo le nekaj več kot 900 ha površin pod hmeljem. Pridelek imajo Vojvodinci boljši spriče ugodnejših pogojev in kvalitete zemlje. Dosegajo pridelke okoli 17 stotov na hektar.

Pridelki v zadnjih letih niso bili zadovoljivi, ker so realizirali le povprečno 12,3 stote po hektarju, letos pa računamo, da bo pridelek, dosežen na vseh površinah v Sloveniji 14,2 stota.

V tem času pa je še veliko subjektivnih faktorjev, ki lahko vplivajo na pridelek.

Do sedaj je bila sreča, da hmeljišča v Sloveniji niso bila prizadeta po toči. V tem času so obračunali pridelek letnika 77. Bile so težave.

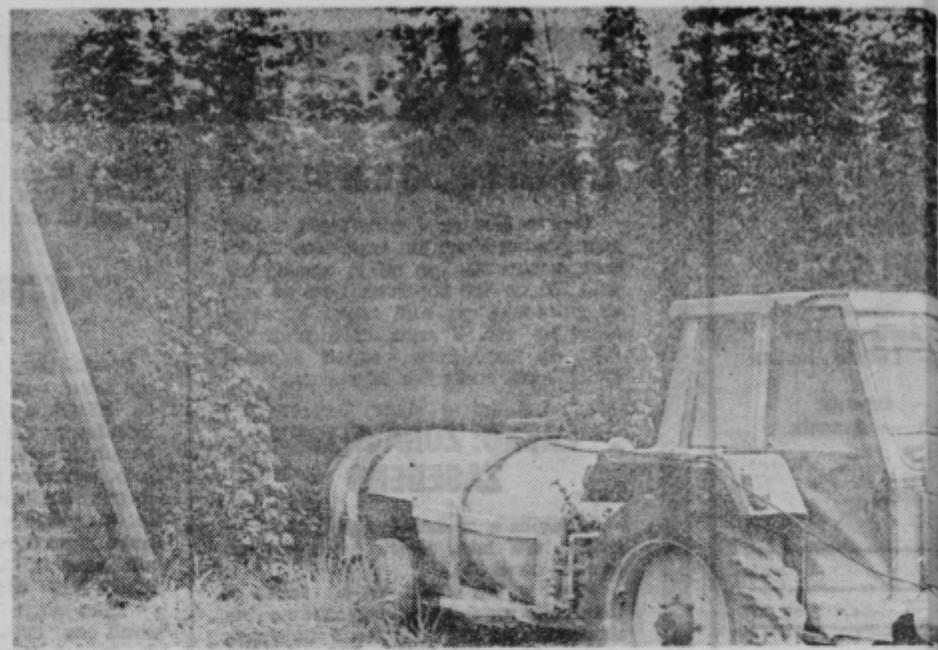
Formirali so v republikah in na nivoju federacije samoupravne organe za tujino in preden je ta samouprava začela, so bili postavljeni določeni pogoji za dodatno stimulacijo za izvoz. Odobrenje je prišlo, tako da bodo lahko letnik 77 dokončno obračunali, odnosno tisti hmelj letnika 77, ki je bil izvožen v letu 1978. Stanje, ki ga je objavilo glasilo »Hmeljar«, se bistveno ne bo spremenilo.

Razpravljajo glede prodajne cene hmelja letnika 78. na domačem trgu. Spriče tega, da so se proizvodni stroški povečali so predstavniki pivovarniške industrije jasno

in glasno povedali, kakšni so proizvodni stroški v letu 1978 in da pod temi proizvodnimi stroški ne bodo mogli ponuditi hmelja domači pivovarniški industriji.

Na zunanjem trgu se cena formira na podlagi ponudbe in povpraševanja. Predvsem pa bi morali poudariti, da bodo uspešni pri prodaji na zunanjem trgu le, če bodo imeli dobro kvaliteto brez tujih primesi. Dolžni smo opozoriti tiste proizvajalce, ki ne spoštujejo kvalitete, da ne morejo realizirati dohodka na račun vestnih in dobrih hmeljarjev, ki skrbijo za kvaliteto.

TONE TAVCAR

V teh dneh vidimo v hmeljiščih take prizore. Škorpiljo povsod, saj bodo na tak način lahko obdržali kvaliteto, ki je tako pomembna.

ŠENTVID PRI PLANINI

BRIGADIRSKEGA ATA NI VEČ

Vse, ki so v vročih poletnih dneh zadnja leta na trasi ceste Mladinskih delovnih brigad brez izjeme videvali sleherni dan možička vedrega in nasmejanega obraza, Jožeta Perčiča iz Planinske vasi pri Planini, bo brez dvoma žalostno presenetila vest, da je brigadirski ata umrl. Ni več moža, ki je z vsem srcem dobesedno visel na svojih brigadirjih, na Kozjanskem, ljudeh, ki jih je imel rad. Ki je mladim iz vse Jugoslavije nosil na traso hrano in pijačo, da bi bila prepotrebna cesta čimprej nared, a še bolj kot to toplo in prijazno besedo, ki jo je našel za vsakogar in zaradi katere je bil bržkone najbolj priljubljen Kozjanec med brigadirji.

Jože Perčič, čigar tragična smrt je odjeknila povsod po Kozjanskem pa ni bil le prijatelj brigadirjem, pač pa se je z vsem svojim bitjem in žitjem vnel v razvoj in napredek domače krajevne skupnosti in Kozjanskega na-

sploh. Četudi že kar v letih, je ta kleni možakar opravljal vrsto družbenopolitičnih funkcij. Svojo predanost je dokazal že v času narodno-osvobodilne vojne. V njegovi prijazni hašici pod obronki Bohorja so se zadrževali ne le borci Kozjanskega odreda, temveč v letu 1944 tudi borci enot XIV. udarne divizije ob

njenam prihodu na Štajersko in v poznejših borbah na Kozjanskem.

Perčiča so dobro poznali tudi bralci Novega tednika in poslušalci našega radia. Prizadevni mož je vestno beležil sleherni dogajanje in

NA TRZNICI

Če slišimo beseda tržnica, verjetno avtomatično pomislimo na sadje in zelenjavo. Tu najdemo tudi mlečne izdelke. Kilogram skute dobite po 32 dinarjev, smetano pa po 40 dinarjev. Jajca so po 2 din 50 para. Cene sadja pa se še vedno gibljejo po prejšnjih cenah: hruške so od 20 do 25 din, grozdje 26 din, breskve so od 20 do 25 din in slive po 20 din 90 para. Opazimo lahko tu in tam kakšno pocenitev, saj lahko dobimo prav lepe breskve po 22 din, prejšnja cena pa je bila 25 din. Pa poglejmo še malo suho robo. Ivan Horvat iz Džurmanca ponuja copate od 10 do 60 din, cokerle pa od 130 do 200 din. Mato Sprem iz Varaždina cekarje po 120 din. Ivan Parica iz Varaždina prodaja denarnice po ceni od 10 do 40 din in nekatere so prav lepe. Torbarstvo Irena Džokić iz Zagreba nudi torbice od 45 do 250 din. Iz Slavonije pa so prišli od 30 do 120 din in peti od 100 do 250 dinarjev. Če je to dobro blago ali ne, bi se dalo razpravljati. Marsikaj dobrega lahko najdemo, če se malo bolj razgledamo okrog. Res pa je tudi, da je tu dovolj kiča, ki je morda privlačen za otroške oči.

MAGDA TRATNIK

SOŠTANJ: SREČA V NESREČI

Izredno lep ogrevan bazen v Soštanju je že dolgo znan in priljubljen številnim obiskovalcem, ki prihajajo od blizu in daleč. Po izjavi prodajalca vstopnic se je tudi v nedeljo, 6. avgusta, prišlo kopat okrog 2000 ljudi.

Odkar je gradbeno industrijsko podjetje GRADIS zgradilo bazen, je poteklo že 15 let in začele so se pojavljati nekatere pomanjkljivosti, ki bi jih bilo treba nujno popraviti, predvsem tiste, ki so bile nevarne za obiskovalce. Na ploščadi za sončenje je 70 m dolg oporni zid, katerega polovica je že nekaj let močno odstopala od betonske ploščadi in visela nazven. V nedeljo pa se je zgodila nesreča, ko je okrog 15. ure 35 m dolg in pol metra visok in 15 cm širok betonski zid oziroma ograja začel popuščati in se

končno povsem povesil v globino. Ravno pod tem delom ploščadi ima gostinsko podjetje Kajuhov dom svoj bife in številni kopalci so nič hudega sluteč sedeli pri mizah pod omenjenim zidom. Tisti kopalci, ki so se na ploščadi naslanjali na oporni zid, so ga takoj, ko so začutili, da popušča, za nekaj trenutkov še zadržali, dokler se ljudje pri mizah niso odstranili.

Telesno-vzgojno društvo Partizan Soštanj, ki bazen upravlja, je že lani sklicalo strokovno komisijo, ki je ugotovila, da je za popravilo vseh pomanjkljivosti potrebnih 85 starih milijonov din. Čudno pa je, da omenjena komisija zaradi varnosti kopalcev in obiskovalcev bifeja ni dala odstraniti višavega zidu, oziroma ograje, ki bi lahko bila usodna.

V. KOJČ

INDUSTRIJA
GRADBENEGA
MATERIALA

GRADNJA
ŽALEC

PROBLEME DANASNJEGA ČASA
ONESNAŽEVANJE OKOLJA
ENERGETSKO KRIZO
VARČEVANJE

REŠUJEJO

Schiedel-YU — OBLOŽNI ELEMENTI

Schiedel-YU — DIMNIKI
Schiedel-YU — ZRACNIKI
Schiedel-YU — ODPRTI KAMINI
MONTAŽNE TROPREKATNE
GREZNICE
STIBO termoblok

STATIK montažni stropovi

NAŠ PROIZVODNI PROGRAM

SCHIEDEL-YU — DIMNIK je troplaten dimnik. Porabi do 40 odstotkov manj goriva, ne onesnažuje ozračja. Ker je okrogel daje boljši vlek in je enostaven za čiščenje. Njegov šamotni vložek je odporen proti kislinam, varen pred zasajevanjem in toplotno obstojen. Schiedel dimnik je montažni dimnik, zato cenen pri postavitvi.

SCHIEDEL-YU — ZRACNIKI v elementu z dimnikom ali posebej skrbijo za vedno čist zrak v bivalnih prostorih.

SCHIEDEL-YU — toplotno izolacijski obložni elementi za zaključni del dimnika nad streho s pred fabriciranimi klinker oblogami

SCHIEDEL-YU — ODPRTI KAMINI so novost na našem tržišču. Z njimi si olepšate stanovanje in omogočite prijetno in estetsko gretje. MONTAŽNE TROPREKATNE GREZNICE so prav tako novost na našem tržišču. Poenostavijo in pocenijo gradnjo, odgovarjajo sanitarnim predpisom in JUS normam glede števila oseb v gospodinjstvu. STIBO TERMOBLOK je betonski blok s posebnim stropornim vložkom. S tem se doseže optimalna toplotna izolacija. Ustvarite si stalno varčevanje energije, zato gradite s STIBO BLOKOM.

STATIK MONTAŽNI STROP opečne ali betonske izdelave zmanjša stroške, poenostavi montažo.

PROIZVAJAMO, PRODAJAMO IN MONTIRAMO

Industrija gradbenega materiala GRADNJA Žalec, Aškerčeva 4, telefon št. (063) 710-740, 710-741, 710-719, 710-773.

Enota: Proizvodnja in prodaja gradbenih materialov Latkova vas pri Preboldu, tel. (063) 722-027, 722-078.

NAŠE PROIZVODE LAHKO KUPITE V VSIH PRODAJALNAH GRADBENEGA MATERIALA.

Izletnik
CELJE

TOZD Turistična agencija
Stanetova 2

TULLN — DUNAJ — MAUTHAUSEN — cvetlična razstava 2.—4. 9. 1978

LICHTENSTEIN — in otok MAINAU, RENSKI SLAPOVI, ZURICH, DAVOS, 25.—27. 8. 1978

SPANIJA — velika tura z avtobusom 8.—21. septembra 1978

CELOVEC — 27. lesni velesojem 12.—20. avgusta 1978

VRSACKA BERBA GROZDJA — PALIČ — VRSAC BEOGRAD, 29. 9.—1. 10. 1978

ATLAS AIR TOURS

SPANIJA — ena najprivlačnejših ter turistično najboljše organiziranih dežel na svetu vabi na letovanje še v septembru in oktobru na COSTA BRAVI, MALLORCI, COSTA DEL SOL, ter na večna pomladnih KANARSKIH OTOKIH

GRČIJA — RODOS — otok sonca ter mediteranskega zelenja nudi letovanja še v septembru in oktobru

TUNIS — če želite brezskrben dopust, vas vabimo v HAMMAMET tudi septembra in oktobra

SPOZNAJTE SPANIJO — GRČIJO — TUNIS

ATLAS organizira:

8 dni:

— klasična tura po SPANJI v septembru in oktobru

— krožna tura z avtobusom po TUNISU

— srečanje s klasično GRČIJO v oktobru

air tours
jugoslavija

REPORTAŽA IZ CELJSKE BOLNIŠNICE

KJER REŠUJEJO ŽIVLJENJA

POL DNEVA NA POŠKODBENEM ODDELKU

Zakaj sem se pravzaprav odločila, da preživim nekaj časa na poškodbenem oddelku celjske bolnišnice? Zanimale so me predvsem tamkajšnje razmere in osišče čakajočih ljudi pred poškodbenimi ambulanti. In konec koncev, vsak dan močno zavijajo sirene, ki dajo vedeti, da se je spet zgodila nesreča in da bo potrebno na urgentni ambulanti hitro ukrepati. Saj gre včasih za minute.

Poškodbeni ali traumatološki oddelki v celjski bolnišnici sem obiskala v četrtek, 27. julija. Ker sem svoj »sihta« začela ob sedmi uri zjutraj, je bilo pred ambulanti poškodbenega oddelka še vse mirno. Ta čas sem porabila za razgovor s strokovnjaki — kirurgi in za to, da sem si ogledala oba poškodbeni oddelki, moškega in ženskega.

Težke delovne razmere

Predstojnik oddelka dr. Rado Pilih me je seznanil s težkimi delovnimi razmerami, ki vladajo na oddelku. Imajo premalo postelj in premalo prostorov za operiranje. Pacienti spijo na zaslikih in zgodi se, da jih leži tudi po trinajst v eni sobi. Na oddelku je včasih tudi 96 težko poškodovanih bolnikov.

Ko sem bila na obisku, jih je bilo na oddelku 73, šok soba pa je bila tudi čisto polna. Mimogrede — za šok sobe bi nujno rabili aspiratorje, a jih ne morejo dobiti.

Dr. Pilih me je povabil tudi na redni jutranji sestanek zdravnikov, kjer si ogledajo rentgenske posnetke poškodovancev in določijo potrebne operacije.

Malo boljše bivalne razmere so na ženskem poškodbenem oddelku, ki ga pravkar adaptirajo.

Moreče ambulantno vzdušje

Primarij dr. Edo Lakner — koordinator kirurgije ima na skrbi pet oddelkov kirurgije, med njimi sta tudi dve poškodbeni ambulanti. »Poznam moreče ambulantno vzdušje pred poškodbenimi oddelki, a razmere se ne bodo spremenile, dokler bomo delali v dotrajanih, premajhnih in kletnih prostorih. Nov trakt celjske bolnišnice bo predvidoma zgrajen v petih letih in tam bodo tudi novi prostori za kirurgijo. Prostorji bodo moderni in funkcionalni.

Ambulantno delo za kirurge je moreče. Po sistemizaciji imamo na našem oddelku dovolj zdravnikov, vendar se jih veliko specializira in jih zato primanjkuje. Nekaj zdravnikov manjka samo za ambulantno delo. Zdad delajo v ambulantah oddelčni zdravniki. Samo pogledajte kako so vprežene naše sestre! Saj ne mirujejo niti za trenutek.

In to je res. Prepričala sem se na lastne oči. Dodala bi samo še to, da isto velja za zdravnike in za drugo zdravstveno osebje.

Četrtek — miren dan

»Če ste hoteli spoznati našo največjo »gužvo«, si niste izbrali najprimernejši dan,« mi je že v začetku našega razgovora, ko je bilo na hodniku ambulante za poškodbe vse mirno, dejala glavna sestra skupnih služb kirurgije Ana Terseglav. »Najhujši dan za nas je ponedeljek. V soboto in nedeljo se na podeželju ponesrečijo, potem pa v ponedeljek iščejo zdravniško pomoč. Hudi' so tudi petki. Ljudje se zboje, da bi se jim kaj ne zgodilo čez vikend. V ponedeljkih imamo tudi po 60 sprejemov. Da o prometnih nesrečah ne govorimo. Te so poglavje

zase. Pred kratkim smo imeli v eni prometni nesreči deset poškodovancev. Peljali so se z ohceti. Veliko poškodb pa je odvisno tudi od vremena, letnega časa in izplačila osebnih dohodkov. Poleti imamo veliko tujcev in to okoli prvega ali petnajstega, ko se na morju menjajo in se vračajo domov.»

V ambulanti se je pričelo

Dve uri pogovorov s strokovnjaki je kaj kmalu minilo. To je bil le bežen pogled v njihovo težavno delo, ki dela timsko in po strogo določenih pravilih. Tu ni obotavljanja. Vsakdo ve za svoje delo in kje mora poprijeti, zlasti tedaj, ko gre za sekunde, ko rešujejo človeška življenja.

Umi kazalec se je bližal deveti uri in tedaj prično na poškodbenem oddelku z delom v ambulantah. V dveh. V prvi so pregledi, v drugi pa imajo prve sprejeme, kjer se zvrste bolniki s poškodbami.

V četrtek je v tej ambulanti ordiniral dr. Miodrag Vlaović. »Delamo v neustreznih prostorih, operiramo pa najmanj dvajset ljudi dnevno. Strokovno smo na višku in zdravimo ljudi iz vse Jugoslavije. Ljudje tudi predolgo čakajo na operacijo. Skratka, saj se boste sami prepričali, da delamo v nemogočih pogojih. Da o ljudeh zunaj, ko nimajo niti čakalnice, ne govorim.»

Resnično, zunaj se je medtem nabrala vrsta ljudi. Kaj vrsta! Gneča teles in bolečih obrazov, ki je čakala, da jih odrešijo bolečin. Tudi na vozičkih jih je bilo precej. Triazna sestra je spretno razmeščala bolnike in dr. Vlaović je pričel s pregledi. Istočasno je v sosedni ordinaciji ordiniral dr. Rado Pilih, ki je opravljal preglede.

Moja radovednost v beli halji

Oblečena v belo haljo sem prisostvovala delu dr. Vlaovića. V prvem, drugem in tretjem primeru so bili poškodovanci s težkimi zvini. Četrta je imel poškodovan prst, petemu pa so odvzeli sive po težki prometni nesreči. Starejši možakar je imel kolenski sklep poln vode, sedmemu in osmemu pa so sliškali gleženj v mavcu. Pet tednov mavca je dr. Vlaović odredil za težko poškodbo gležnja.

Ogledala sem si še nekaj podobnih primerov, dokler ni v ordinacijo stopil delovni kolega Janez Sever, ki je imel grdo rano na glavi. Staknil jo je pri opravljanju službene dolžnosti, ko je bil prisoten pri veliki nesreči v velenjskem rudniku. Pa naj še kdo reče, da naš poklic ni nevaren.

Tragična nesreča

Zdravnik dr. Pilih je moral ob dvanajsti uri iz ordinacije, ker je moral asistirati kolegu. Doktorju Vlaoviću je »zapustila« še veliko število pacientov.

Ze tuljenje sirene je opozarjalo, da se bliža rešilec z bolnikom, ki bo terjal hitro pomoč. Tako se je tudi zgodilo. Pripeljal so moškega srednjih let, ki ga je zbil na cesti tovornjak. Imel je zlomljeno golen, desno nadlaht in prizadeto možgansko bazo. In vso glavo v krvi. Zdad sem videla, kaj se pravi hitro ukrepati. Zdravnik, sestre, rentgenolog, vse se je sukalo okoli njega. Ko so postorili najnujnejše, so ga odpeljali v šok sobo na oddelku.

Iz dokumentov pa je bilo razvidno, da je bil to človek, ki se je tistega jutra odpotil v Vojnik, z napotnico v žepu in ogromno lastne volje, da se

bo zdravil proti alkoholizmu. V Vojniku ni bil sprejet na oddelku, zato se je odpravil peš domov. Na poti pa ga je podrl tovornjak.

Zunaj osje gnezdo

Seveda je ta težka prometna nesreča za nekaj časa zaustavila drugo delo. Ljudje se je nabralo, da je bilo vse črno. In vršalo je kot v osjem gnezdu. Doktor Vlaović pa je mirno in hitro nadaljeval s pregledi. Rana na kolenu štirinajstletnega fanta, ki jo je dobil tako, da je padel z motorja, je grdo zevala in potrebno jo je bilo zašiti. Hujših primerov do tretje ure popoldan potem ni bilo več. Skupno pa je bilo to dopoldne pregledanih v dveh ambulantah 76 pacientov. Delali so, dokler niso odpravili zadnjega. Tako storijo vsak dan in pacientov ne vračajo.

Popoldan in noč — mirna

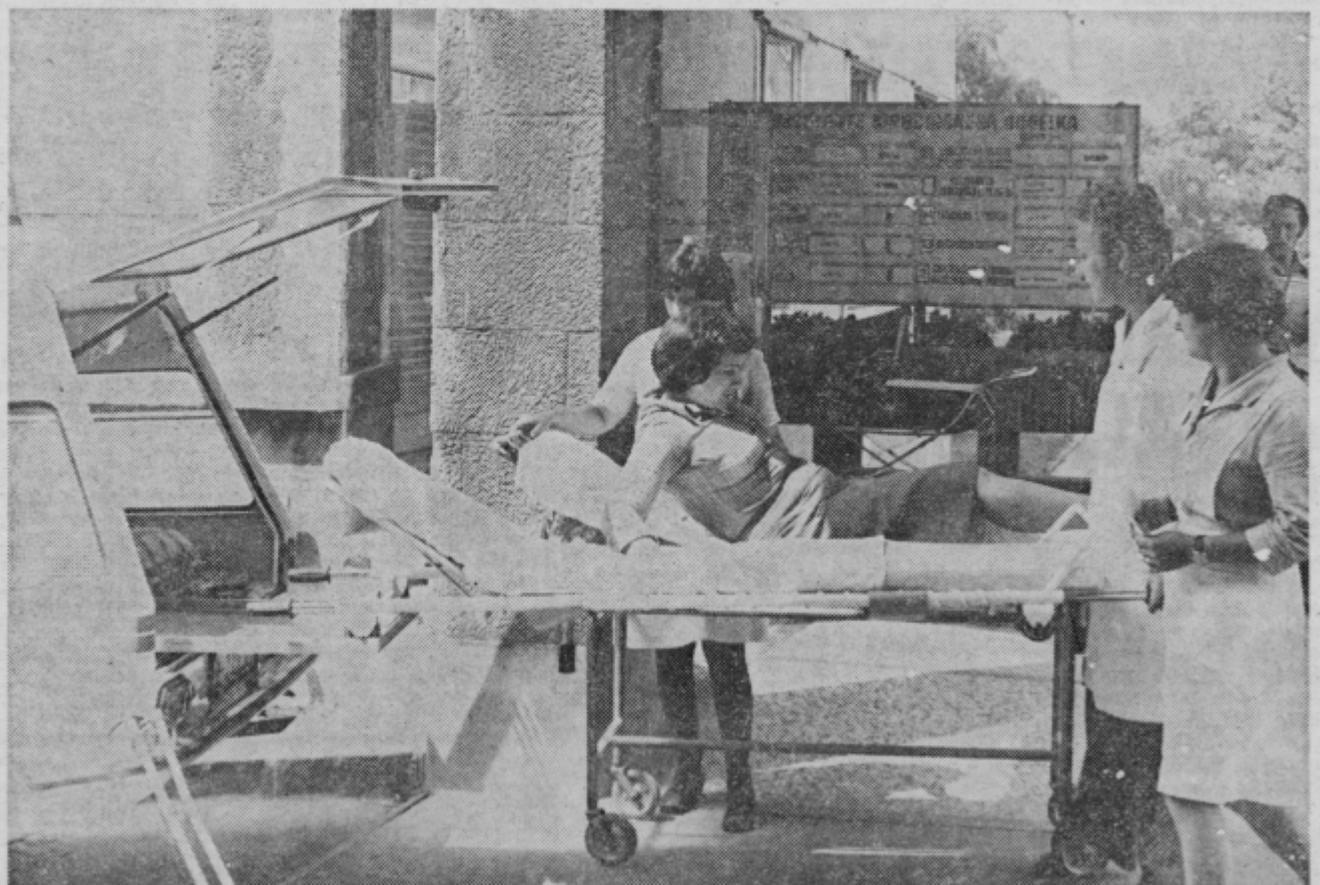
Kirurg dr. Miodrag Vlaović je od dvanajste ure naprej delal sam. Seveda, z nepogrešljivo ekipo sester, ki so bile veskozi prisotne. Na njihovih obrazih sem sicer zaznala malce utrujenosti, a vsi so hiteli zatrdjati, da današnji dan ni najhujši dan. Da so še veliko bolj črni, naelektreni, skratka, težavnejši.

Tudi popoldan je bil sorazmerno miren. Dežurna zdravnica dr. Janež-Bizjakova je pregledala 27 bolnikov, nočna ekipa pa je imela mirno noč. Zvrstilo se je samo pet primerov. Najbrž bo res držalo, da je v teh pasjih dnevih manj nesreč kot drugikrat in baje sploh ni primerjave z zimo.

En dan — le bežen utrip

Pokukati za dvanajst ur na poškodbeni oddelku v celjski bolnišnici, da spoznaš razmere, je vsekakor pre malo. Zajameš lahko le bežen utrip vsakdana, ki ni enak drugemu. Pa vendar je bilo zanimivo že zato, ker je čakalna doba pred ambulanti vsekakor na prvem mestu v vsej bolnišnici. Poskušali smo odgrniti zakulisje, zakaj je tako. Uvideli smo, da ni nikjer nobene krivde, da so le trenutno razmere tiste, ki narekujejo takšno stanje. Ljudje v belih haljah, na katere včasih v nervozni lete neupravičene besede pacientov, ki čakajo zunaj po več ur skupaj, niso ničesar krivi. So tudi ljudje, a morajo svojo preobremenjenost skriti za vljudnostni nasmešek ali vsaj topel glas. In če bi preživeli vsi, ki negotujejo nad dolgotrajno čakanja na poškodbenem oddelku, tako kot sem nekaj časa preživela jaz, potem bi spremenili svoje mišljenje, pa čeprav bi jim bilo še tako hudo. Resnično, hitro poskrbijo za najnujnejše primere, ostali pa morajo pač počakati. Tako bo vse do tedaj, dokler ne bo zrasel nov trakt celjske bolnišnice, kjer bo več prostora za vse.

ZDENKA STOPAR

CELJE

NA VOGALU ULICE

MILIJON KAR NA CESTI?

Mislite, da ste rojeni pod srečno zvezdo? To lahko kaj hitro preverite na celjskih ulicah, ali pa si vsaj napesete oči, se malo zabavate in greste dalje.

Prav gotovo ste že sli mimo prodajalca srečk, ki sedi na kakšnem vogalu sredi mesta. Mož je že star in sključen. Na glavi mu tiči črna kapa, tudi ostala obleka je črna. Nekako zlovešča je njegova podoba, pa vendar se ljudje ustavljajo. Na nizki mizi pred seboj ima razvrščeno svojo robo.

Vroč dopoldan in ljudje hitijo vsak na svojo srtan. Nekateri z nezaupljivim pogledom ošinejo to njegovo razstavo.

Vendar je včasih kar zanimivo opazovati ljudi, ki kupujejo pri starcu.

Pri mizi se ustavi mož srednjih let in kupi 20 srečk akspresne loterije. Ko takšno srečko odpreš, takoj vidiš, če si zadel, ali ne. Ze so tu tudi prvi »firbci«. Mož spretno odpira zavojčke. Očitno je vreden tega dela. »Gotovo bo milijon«, se norčujejo ljudje, toda kljub temu ostanejo in tiho opazujejo. Pomežikne mi in reče: »Punca, drži pesti, da bom zadel, potem bova pa pila.« Nasmehnem se.

Ljudi je vedno več in nekateri menijo, da je neumen, ko tako zapravlja denar. Mož pa je prepričan, da bo zadel večjo vsoto, zato ponovno kupi 20 srečk. Počasi jih zmanjkuje in v igro se vključita še dva. Mož postane nervozen, saj noče, da bi mu kdo izpred nosa pobral dobiček. Hitro pograbl ostale srečke in škatla je prazna. Vsi napeto strmijo v njegove roke, opazujejo njegov obraz. Nenadoma se nasmehne, se obrne in odhiti po ulici proti loterijskemu zavodu. Nekdo se oglasi: »Saj si je zaslužil, ko je toliko »reskiral!« Prodajalec pa mrdro: »Kdor reskira, profitira!« Seveda, zadovoljen je z zaslužkom, saj je plačan po številu prodanih srečk.

Vprašam ga, ali tudi on igra. »Seveda,« mi odvrne. Vsi igrajo: stari in mladi, moški in ženske. Tu ni razlik. Saj vendar lahko dobite milijon in to kar na cesti!

Tatjana PODGORSEK

INFORMACIJE O CELJU

Če želi obiskovalec natančnejših navodil, kam naj se napoti v Celju, da bo imel čimveč od obiska, potrebuje načrt mesta Celja.

Tu pa so že težave. V trafikah nimajo ne mestnega načrta, ne turističnega vodiča. Na žalost je podobno tudi v poslovalnicah Kom-pasa in Izletnika, kjer imajo o Celju le dva, tri prospektke.

Najbolje je založena Mladinska knjiga, ki ima poleg Načrta Celja še kup brošur o znamenitostih Celja in bližnje okolice. Na razpolago imajo tudi Celjski zbornik. Založba Obzorja ima le načrt Celja, papirnica v veleblagovnici »T« nima niti tega. Državna založba ima načrt, ima pa tudi brošure o celjskih muzejih, o celjskem gradu in o zgodovini Celja.

Na splošno obiskovalec lahko dobi zadostne informacije, samo, če jih ve kje iskati.

Alenka Markovič

CELJE

PRED REFERENDUMOM

ZA SAMOUPRAVO CELJSKIH KMETOV

V zadnjih tednih so se celjski kmečki proizvajalci zbrali na zborih kooperantov v Celju, Vojniku, na Dobrni, na Frankolovem in v Smartnem v Rožni dolini. Razpravljali so o pripravah na ustanovitev kmetijske zadruge Celje in o problemih, ki jih celjski kmetje že dolgo časa čutijo, a jih zaradi različnih razlogov ne morejo uspešno rešiti.

V Hmezadu in v celjski občini znotraj socialistične zveze že dve leti poteka živahna razprava o samoupravnem organiziranju celjskih kmetov. Spremembe v samoupravnem in družbenoekonomskem položaju kmeta ni zahteval le zakon o združenem delu. Čeprav v vsej Sloveniji intenzivno iščejo nove oblike samoupravnega organiziranja in se v večini primerov odločajo za kmetijske zadruge in za temeljne združne organizacije, v Celju je narekovalo odločitev za samostojno organiziranost kmetov v KZ Celje tudi spoznanje o pre malo izpostavljenem mestu kmetijstva v družbenem razvoju Celja. Na to so opozorili kmetje tudi na zborih kooperantov. Eden izmed razpravljalcev na zboru na Dobrni je kritično razčlenil zapostavljenost kmetijstva v celjski občini. Obenem je postavil vprašanje, koliko bo družbena skupnost v Celju v novi združni organiziranosti kmetov in delavcev namenila hitrejšemu razvoju kmetijskih dejavnosti. Kmetje v Celju so za javno razpravo o novi združni organiziranosti dobili v roke gradivo o predvideni

samoupravni organizaciji zadruge, ekonomsko analizo o možnem poslovanju zadruge in osnutek samoupravnega sporazuma o združevanju kmetov in delavcev. Pomembno je, da so celjski kmetje o teh gradivih razpravljali vzporedno s tremi pomembnimi republiškim zakoni — o združevanju kmetov, o kmetijskih zemljiščih in o preživninskem varstvu kmetov.

Čeprav v vseh krajevnih skupnostih niso z enako pozornostjo pristopili k izvedbi javne razprave, so kmetje sorazmerno dobro seznanjeni s cilji in prednostmi organiziranja v kmetijsko zadruge Celje. Zavedajo se, da bodo v kmetijski zadruzi Celje, ki bo imela dve temeljni združni organizaciji, Vojnik in Celje, lažje in neposredneje samoupravno odločali. Doslej jim je bilo odločanje o temeljnih ekonomskih in razvojnih vprašanjih vendarle nekoliko odmaknjeno. V združnih enotah so imeli njihovi organi samo posvetovalno vlogo. Kmetov glas se ni dovolj slišal, poleg tega pa je pre malo pival na odločitve, ki so živo prizadevale usodo in položaj kmeta v celjski občini. Na zborih kooperantov so celjski kmetje opozarjali, da bodo v lastni kmetijski zadruzi lažje organizirali odkup in prodajo, da se bodo lahko bolje povezali s trgovskimi organizacijami v občini, da ne bodo navezani samo na eno organizacijo in da bo nekaj več možnosti za prodajo povrtin in sadja. Predvsem pa bodo kmečki problemi mnogo bolj prisotni v skupščini, v izvrš-

nem svetu, v političnih in drugih organizacijah. Kajti kmetijska zadruge bo poslovala po načelih organizacije združenega dela. To bo tudi pred občino postavilo drugačne obveznosti za njeno poslovanje in bo zahtevalo skrbnejše spremljanje samoupravnega in družbenoekonomskega položaja kmeta.

Z ustanovitvijo kmetijske zadruge prav gotovo ne bodo rešeni vsi problemi samoupravnega položaja celjskega kmeta, njegovega gospodarskega položaja in razvoja. Nedvomno pa se odpirajo nove možnosti za bolj dinamičen razvoj kmetijstva v Celju. Kmetijska zadruge bo dobila osnovna zagonska sredstva, da bo lahko že na štartu začela uspešno delovati. Zbor kooperantov so bili v zadnjih tednih pravzaprav zadnja priprava na referendum, ki bo 15. avgusta. Več kot 700 celjskih kmetov-kooperantov se bo na referendumu odločalo o izstopu, izločitvi iz TOZD Kooperacija Hmezad in delovne organizacije Hmezad. Taka odločitev pomeni ustanovitev kmetijske zadruge Celje, ki bo imela dve temeljni združni organizaciji. S 1. januarjem 1979 pa naj bi kmetijska zadruge Celje začela z delom. V tem času bodo morali še ugotoviti določene obveznosti med Hmezadom in bodočo kmetijsko zadruge, prav gotovo pa bo kmetijska zadruge Celje tudi v prihodnje sodelovala s Hmezadom, saj bo KZ sestavni del preudarno začrtane kmetijske politike na celjskem območju.

nd

MI IN ZDRAVJE

DELOVNO OKOLJE

PISE: MGR. DR. BOGOMIL HRASOVEC

(Nadaljevanje iz prejšnje številke)

Po vsem, kar je bilo dose-daj povedanega pa je seveda potrebno vedeti, kakšni so ti delovni pogoji, če govorimo o previsoki temperaturi oziloma kakšne so vrednosti, ki jih lahko za posamezne dejavnike toplotnega okolja še štejeemo za primerne in z normativi usklajene.

Če hočemo ocenjevati toplotno okolje, moramo upoštevati zlasti fizične obremenitve pri delu, čas trajanja, dela, letni čas, v katerem se neko delo odvija in pa vrsto nošenega oblačila, da naštejemo samo najpomembnejše. Temperatura delovnega okolja za večino del, ki se opravljajo v zaprtih delovnih prostorih, mora znašati od 12 do 22 stopinj Celzija v zimskem ter od 17 do 25 stopinj Celzija v letnem časovnem obdobju. V okviru navedenih stopinj se mora nahajati temperatura, seveda je pri tem treba upoštevati poleg težavnosti del še vire toplote v delovnih prostorih. Če upoštevamo še vrednosti za relativno vlago od 30 pa do 70 odst. pa hitrost kroženja zraka od 5 do 35 m na sekundo, lahko vidimo, da imamo v navedenih razmerjih za posamezne dejavnike res ogromne možnosti kombinacij za urejanje primernih toplotnih delovnih pogojev, seveda

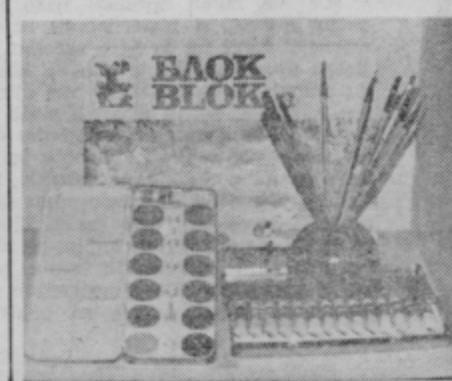
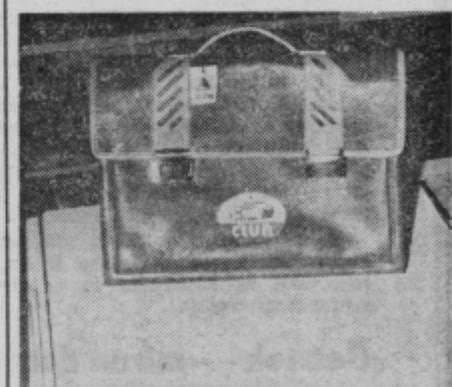
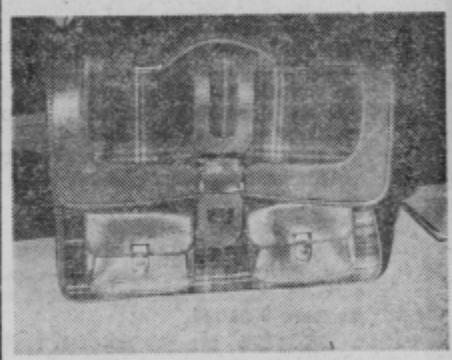
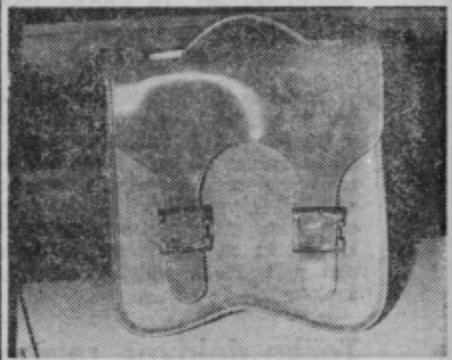
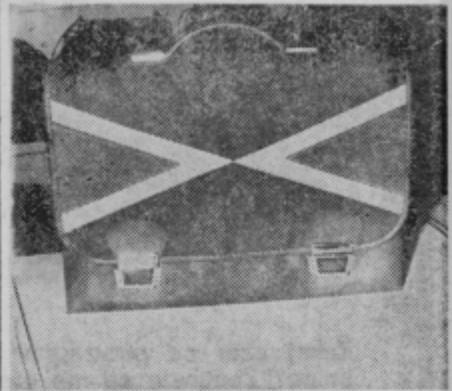
vedno upoštevamo takšne kombinacije, ki vsaka po svoje ne škodi človeškemu organizmu. Tako znana strokovnjaka na področju toplotnega okolja Watts in Bell priporočata kot okvirne vrednosti za temperaturo ob relativni vlagi 30 do 60 odst. za letni čas vrednosti 18—26 stopinj Celzija. Če se temperatura dvigne preko 27 stopinj Celzija za daljši čas, pride do padca delovne storilnosti, dela v okolju preko 34 stopinj Celzija pa niso več vzdržljiva, ker pride do raznih vegetativnih motenj v obliki glavobola, vrtoglavice in bruhanja. Glede na vzdržljivost našega organizma predlagata zgornjo mejo fizioloških obremenitev s faktorji toplotnega okolja temperatura 38 stopinj Celzija z relativno vlago 85 odst. Kot smo že na kratko omenili, lahko pride pri delu v vročem okolju do raznih motenj zdravja, odvisno od časa izpostavljenosti organizma ter od vrednosti posameznih dejavnikov. Poznani so primeri izorpa-

nosti, ki se na zunanji kažejo v hladni in vlažni koži z zgoraj opisano simptomatiko motenj vegetativnega živčnega sistema. Toplotni udar je posledica prekomerne otoplitve organizma, temperatura našega telesa se precej dvigne, koža je rdeča in vroča. V izjemnih primerih, ko se temperatura v danki dvigne do 42 stopinj C obstaja nevarnost smrti, če ne reagiramo po hladnih ledenih obkladkih z znižanjem telesne temperature. Ta toplotni udar največkrat prizadene neaklimatizirane ljudi pri prvem stiku z zelo vlažnim in vročim zrakom v nezračnem delovnem okolju. Opisani so še toplotni krči, ki najpogosteje kot posledica močnega potenja in istočasne izgube soli nastajajo v mišicah. Opisani so še primeri okvar oči pri delih v vročini v obliki motne očesne leče. Statistično dokazljivo je zlasti obolenje zgornjih dihal pri delavcih v vročih obratih, isto tako nastop zgodnjega invalidiranja pri takih delih.

PRIPOROČA

nakup šolskih torbic na oddelku usnjene galanterije v veleblagovnici T. Izbira je pestra — ne pozabite se ogledati tudi na oddelku PAPIRNICE, od koder je spodnji posnetek.

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

MEHIŠKI ZAPISI (10)

PRIJAZNOST JE NAPRODAJ

PISE: JOZE VOLFAND

Stanovali smo v hotelu Florencia. Sobe so prekašale marsikateri hotel, v katerih sem doslej prespal na vseh koncih sveta. Cene so usklajene s komfortom. Toda temu se nisimo čudili. Mehika se ponaša z bogato turistično tradicijo. Že ko sem pred osmimi leti poletje preživel v Little Rocku v Združenih državah Amerike, so mi gostitelji navdušeno pripovedovali o mehiškem lovu. Mehika je danes turistični raj za ameriške petičneže. Mnogi slavni filmski igralci oskr-

bijo rezidence v najmenjšejših mehiških krajih. V Cuernavaci, znanem turističnem kraju nedaleč od Ciudad Mexica, v hotelu-restavraciji LAS MANANITAS smo morali čakati na kosilo več kot dve uri. Na čudovitih vrtovih hotela ob rahli, živi mehiški glasbi mariachev, lahko dobi turist prostor le, če zelo zgodaj rezervira mizo. Sedež, sobe. Imeli smo srečo. Neki beograjski igralec, sedaj zdomec, je kot naš prijatelj-vodič dobro poznal lastnika hotela. Zato smo

brez rezervacije uživali v popoldanskem hladu. Okrog nas so se na zelenih tratah in ob fontanah sprehajale meni povsem neznane ptice. Spoznal sem edinole baha-vega pava, ki se ni prav nič menil za goste. Poslušali smo nenavadne zgodbe o igralcih, igralkah in poslovnežih, ki v hotelu LAS MANANITAS preživijo po cele mesece ali pa si sobe odkupijo celo za nekaj let naprej.

Mehiški turizem živi od ameriškega dolarja. Ko je Fidel Castro izpeljal revolu-

cijo na Kubi, je ameriški kapital začel turistično odkrivati Mehiko. Pred štirimi leti je to latinsko ameriško državo obiskalo 3,3 milijona turistov. Dohodek od turizma je že takrat znašal skoraj milijardo dolarjev. Samo glavno mehiško mesto premore četrtno vsega turističnega prometa. Mehičani seveda mnogo manj potujejo.

Turistična navezanost na Ameriko je dala Mehiki sorazmerno dobre ceste in moderne turistične objekte, predvsem hotele. A če bi sodil ameriški turizem po ljudeh, ki smo jih srečevali — v hotelih, v marketih, na velikih ljudskih trgih s pisano kramo, v kulturnih centrih ali v baru — potem, potem se pač moram nepomirjen nasmehnuti: Res, nikjer ni posebne, globoke, iskrene prijaznosti. Če se le da, najbrž tudi zaradi mešetarjenja, prodajalec ne odneha prej, dokler te ne olajša za nekaj pesosov.

V hotelu Florencia so nam zajtrk stregli Indijanci. Svoje pripadnosti rasi kljub uglajenemu vedenju niso mogli niti niso hoteli skriti. Američani so menda prvi uvedli samopostrežni način zajtrkovanja. Tako delajo tudi Mehičani, Evropski, a kombiniran zajtrk — z jajci, slanino, z mehiškim smatevžom, s krompirjem, s sadjem in še s čim — smo si na mizo nosili sami. A dokler se nisimo izkazali za na-

pitizno, s kuljem, s kakšno značko, so nas gledali zelo brezosebno. In se niso kaj posebno trudili. Najpridneje smo segali zjutraj po sadju. Mehika pozna čez dvesto vrst sadja. Za zajtrk smo dobili na izbiri ananas, rdečo lubenico, papajo, dinje, banane in drugo sadje. Nisem se bal razvpite mehiške bolezn, amebe. Zato sem sadne solate jedel z velikim apetitom. Kmalu se mi je pridružil Stevo Ostojic in na koncu še Milena Dravič. Ko so strežniki, po spoprijateljivi, uvideli našo željo po sadju, so nas večkrat presestetili. A obisk se je že moč. No prevesil v polovico, ko so začutili nekaj malega več naklonjenosti za stalnejše jugoslovanske goste.

No, bistveno drugače je bilo v recepciji. Ne vem, koliko bi moral ponuditi vsaj za konfekcijski nasmeh. S turizmom in turističnimi navadami se očitno vse manj skladajo prijaznost, preprosta odkritost in človeška naravnost. A vse bolj jim vlada denar. Mehičani se ne morejo pohvaliti z nasmehom prijaznosti. Tujec si, ki prinašaš denar. In nič več.

Mehika ima neizčrpne možnosti turističnega razvoja. Svet jo bolj pozna po Acapulcu, Po Ciudad Mexicu. Po zgodovini in arheologiji. Mi Jugoslovani, Mehike ne poznamo. Pred odhodom na Teden jugoslovanskega filma v Mehiko nisem našel pri nobeni turistični agenciji navedenih podatkov in ilustracij o privlačnostih te izjemno zanimive dežele Mayev in Aztekov. V nemščini — da. V angleščini pa ne. In tudi ne v slovenščini ali srbohrvaščini. Skoraj podobno, kot se mi je zgodilo pred dnevi v Motovunu. V recepciji sem zaprosil za kakšno knjižico o zgodovini, kulturi, življenju in razvoju

Motovuna. Lahko dobite, mi pravi mlada uslužbenka, a imamo le v nemščini...

Nekaj več zapisov o kulturi in zgodovini Mehike lahko najdemo v enciklopedijah. Toda Mehika bo čez nekaj let enako turistično vabljiva, kot je danes Brazilija ali celo Kitajska. To ugotavljajo mnoge jugoslovanske politične, gospodarske, kulturne, športne delegacije, ki potujejo v Mehiko. Na jugoslovanski ambasadi so nam povedali, da so v zadnjih dveh letih sprejeli kar 283 različnih skupin. Obiskov ni malo. Za gospodarske kroge bi rad še zapisal, da so jugoslovanski ekonomski stiki z Mehiko popolnoma nerazviti. Predvsem glede na možnosti, ki jih zmore ta dežela — v kmetijstvu in v vse bolj razvijajoči se industriji.

xxx

Vendar Mehičani v turizmu niso na začetku. Monografije mest, turistične brošure, informacije, razglednice, diapozitivi, kulturni spomeniki, turistične karte in navsezadnje cene — vse to se harmonično ujema: lepo je in drago. Navdušen pa sem bil nad njihovimi turističnimi spominki. Ohranjajo izvirnost. Na bazarjih lahko turisti kupijo ročno izdelane tapiserije prav iz Indijančevih rok iz Oaxace. Ožgana glina. lončenina, keramični izdelki sploh, suvenirji iz žada, srebra, stekla, dokazujejo visoko kulturno in rokodelsko, obrtno spretnost. Vendar spominki že plovejo v kič, v komercialno vsečnost in zato smo morali s pazljivo zbravnostjo brskati po sejmih, da bi odkrivali originale, preprostost oblik in črt, nezakrito okornost, ki pa je najlepše zadihala in spregovorila o nedosegljivi kulturi indijanskega ljudstva.

Pred hotelom Florencia

IZ ZGODOVINE NOV V CELJU (3)

OBSEG KP V CELJU

PISE: FRANJO FIJAVZ

V celjski okrožni partijski organizaciji je v prvih dveh tednih nemške okupacije ostalo na svojih delovnih mestih (v Celju, Sentjurju, Poničju, Skofji vasi itd.) okoli 30 članov KP, 10 partijskih kandidatov in 15 skojcevcev (Zveza kom. mladine). Delovali so prikrito v industrijskih in obrtnih obratih ter raznih trgovskih podjetjih. Med prvimi so šli v popolno ilegalo Franjo Vrunč, Peter Stante in Dušan Finžgar. Nekateri so z dovoljenjem organizacije odšli v Ljubljano (Polo Kudiš in dr.). Po napadu Nemčije na SZ so se pričele množiti aretacije. V ilegalo je odšel tudi sekretar okrožnega komiteja Tone Grčar. Na svojih delovnih mestih so vzdržali le še redki, dobro prikriti člani KP, toda le malo jih je preživelo prvo vojno leto v Celju.

Podatki kažejo, da je v prvem letu okupacije delovalo na področju celjskega okrožja okoli 60 članov (skupno s kandidati, ki so zvečne postali, v kolikor niso bili prej izseljeni odn. aretirani, medtem že člani organizacije) in 30 članov mladinske organizacije. V navedenem številu aktivno delujočih komunistov so vštetni vsi kurirji in kurirke okrožnega in pokrajinskega partijskega komiteja, partijski instruktorji in člani PK ter sodelavci v ciklostilni tehniki ter enako tudi pomembnejši člani frontovske ilegale, če tudi niso bili člani KP. Upoštevati je še to, da so neka-

teri prihajali na celjsko področje po potrebi le za dan, dva ali nekaj več. Predvsem pa je treba poudariti, da številno vseh tistih, ki so delali in vzdržali vse 1941. leto ali vsaj do konca oktobra, ni preseglo število 20. Kdor koli je v tistih letih in predvsem v prvem vojnem letu deloval na Stajerskem, si lahko predstavlja, s kakšnim naporom in v koliki napetosti je deloval tedanj partijski in frontovski kader.

Gestapovski vdori v organizacijo

Prvo leto ilegalnega frontovskega delovanja in oboroženega boja na Stajerskem je zahtevalo strahovito velike kadrovske žrtve, še posebno, če pomislimo, da so padli v borbi in akcijah številni dolgoletni vodilni partijski kadri in med njimi Slavko Slander, Franjo Vrunč, Jože Hermand, Leon Novak, Blaž Rock, Angel Besednjak, Rado Iršič, Dušan Finžgar, Ivanka Uranjek, Peter Sprajo st., Božo Mravljak, Ivan Plaskan, Slava Klavora, Stefan Kovač, Jože Kerenčič, Franc Farčnik, Janez Pečnik, Anton Pečnik, Franc Lapajne. Še bi lahko naštevali imena ljudi, poznanih že v predvojnih letih, ko so stali v prvih vrstah delavske avantgarde, postali v času okupacije nosilci in organiza-

torji odpora proti nemškemu okupatorju, a so žal že v prvem vojnem letu končali povečini svoja mlada življenja.

Celjsko osvobodilno gibanje je doživelo prvo leto dva močna gestapovska vdora. Frontovska in partijska organizacija sta utrpeli največjo izgubo po izdajstvu kurirke Pokrajinskega komiteja KP za Stajersko in mariborskega okrožnega sekretarja Alojza Zorka-Tončka. Preživelim sodelavcem v osvobodilnem gibanju tistega časa je ta vdor poznan pod imenom izdajstvo v slaščičarni Ru-Gow, do katerega je prišlo 29. oktobra 1941. leta. Zajelo je vse tiste, ki so imeli kakršnokoli povezavo z imenovanimi kurirkami, bodisi, da so le-te pri njih prenočevale, ah da so predstavljali javko, prevzemali važna sporočila ali sodelovali in imeli na skrbi ciklostilne tehnike. Aretirani so bili Marica Frece in Stefka Stibler, Nada France-Primozič (preživele so konec taborišča), aretirani in ustreljeni so bili Alojz Božič, Leopold Doler, Dominik Stibel, Ignac Ferdič in drugi. Mestna frontovska organizacija, oziroma njen frontovski odbor je izgubil enega člana. Izpada je namreč aretirana Marica Frece. Odbor je bil potem v sredini novembra izpolnjen z dvema članoma (odgovornost za zagotovitev prostorov za sestanke in prehrana ilegalcev).

Mirko Gorenjak

Tudi oborožen boj je bil v prvem letu zavrt radi gestapovskega vdora v organizacijo. V Cretu, Zavodni, na Teharjih in še drugod se je pripravljalo večje število mladincev za odhod v partizansko četo. To bi naj bila nova, torej druga celjska četa. Do izdajstva je prišlo v začetku septembra pri Jožetu Farčniku. Tiste dni je bilo v zvezi s tem dogodkom aretiranih 15 mladih ljudi raznih poklicev in 12 jih je gestapo postrelil v novembru in decembru.

Odhod sekretarja Toneta Grčarja - Johana

Celjsko osvobodilno gibanje je močno prizadela prestavitelj Toneta Grčarja na mariborsko področje. Ta kadrovska sprememba, določena po CK KPS je bila potrebna iz dveh razlogov. Gibanje v Mariboru je bilo že v septembru

Franci Sorčan

mesecu močno prizadeto, kasneje, v decembru — v boju z gestapovci je bil ubit sekretar okrožja ing. Rado Iršič — je padel preostali del partijskega vodstva. Razen tega je bila tudi že potrebna prestavitelj Grčarja iz Celja iz razloga, ker so kurirke Sonja Omanova, Greta Rancinger in Hilda Kralj pri zasliševanjih na Gestapu veliko povedale o dejavnosti močnih osebnosti Toneta Grčarja in pravtako o Milošu Zidanšku, za katerega je CK KPS odločil umaknitev iz Stajerske. Miloš Zidanšek je postal komandant bataljona »Ljube Serčerj« in je padel v boju na Notranjskem (Hrabarjevo, 8. 2. 1942.). Imenovan je bil za narodnega heroja.

Tone Grčar je prihajal občasno v Celje in najbližje okolice, posebno še v drugi polovici 1942. leta, ko je bilo mesto in okrožje brez političnega vodstva. Izostale so frontovske akcije, pretrgane so bile zveze. Na mestnem področju je ostalo na svobodi le največ okoli 10 nekdanje dobro povezanih in aktivnih

Cveto Čoporda-Miha

frontovcev in redkih članov KP. Ostali so prikriti do aretacij v jesenskem obdobju, zvečne do dneva Grčarjeve smrti 12. novembra 1942. Takrat je prišel iz Maribora v Celje in se ustavil na svojem najgostejšem zatočišču pri Rodetovih v Jenkovi ulici. Tu je padel v revolverskem boju z gestapovcem Avguštinom.

Ko je bil Tone Grčar do deljen mariborski organizaciji osvobodilnega gibanja, je bil nekje koncem novembra ali v decembru 1941. postavljen za sekretarja okrožnega komiteja Mirko Gorenjak, za člana komiteja sta bila Franci Sorčan in Cveto Čoporda. Sergej Kraigher, ki je bil skoraj do konca decembra partijski instruktor za področje Revirjev in bil postavljen po poročanju o položaju na Stajerskem članom CK KPS v Ljubljani za sekretarja Pokrajinskega komiteja KPS za Severno Slovenijo, se spominja, da je bil Gorenjak imenovan za sekretarja po priporočilu Grčarja.

(Se nadaljuje)

PLANINSKI RAJ

UREJA: JANEZ VEDENIK

VRNITEV Z MONT BLANCA

Pretekli teden se je z Mont Blanca vrnila skupina planincev PD Aero Celje. Najvišji vrh Evrope je osvojilo pet članov odprave. Na poti niso imeli nikakršnih težav in nihče med njimi se ni poškodoval. Za osvojeni vrh pa se imajo zahvaliti predvsem dobrim kondicijskim pripravam.

MILAN KLANJSCEK

ANA FUNTEK, oskrbnica v Lokah pod Raduho pravi, da komaj čaka na otvoritev nove kočice. Potem bo tudi zanjeno delo lažje. Sicer pa skrbi za lačne želodce planincev že štiri leta in vedno jim lahko postreže s kislim in navadnim mlekom, žganci, sendviči, čajem... V zadnjih dveh mesecih je bila le dvakrat doma v Lučah. Predvsem zaradi delavcev, saj jim je morala vsak dan kuhati.

foto: EDI MASNEC

HITIJO Z DELI

10. september ni več daleč. Prav zaradi tega pod Raduho, kjer bo dan slovenskih planincev, pospešeno grade novo planinsko kočico. Preteklo nedeljo so na delovni akciji sodelovali člani PD Prebold. Tokrat že četrtilt zapovrstjo. Sedaj v glavnem oblagajo zgradbo z lesom.

Foto: Edi Masneč

IZGUBA KALORIJ PRI HOJI

Za vse, ki imajo težave z odvečnimi kilogramčki, bo verjetno dobrodošla naslednja tabela. Seveda bo treba vzeti pot pod noge in z dobro voljo bodo rezultati kmalu vidni.

RAZDALJA	ČAS	IZGUBA KALORIJ
800 m	7 min. 30 sek.	do 50
1.600 m	15 min.	50 do 100
2.400 m	30 min.	100 do 150
4.800 m	45 min.	200 do 250
8.000 m	1 ura 40 min.	300 do 350
9.600 m	1 ura 45 min.	400 do 450
11.200 m	2 uri 20 min.	450 do 500

ADI VIDMAJER

TEDNIKOVKI POGOVORI S POTROŠNIKI

PROPAGANDA NEUMNOST?

Strokovnjaki za ekonomsko propagando so prepričani, da lahko prodajo komurkoli karkoli, če se ti artikli propagirajo na strogo znanstveni način. Uspeh pri prodaji proizvodov je samo delno rezultat lastnosti, ki jih imajo. V večji meri je uspeh odvisen od večje uporabljene psihologije. Dokaz za to, da je propaganda vseeno nekaj več kot »neumnost, ki stane«, so astronomske vsote, ki jih proizvajalci namenjuje svojim propagandnim institutom. Ko ugotovijo »niti ne slabo plačani« propagandni strokovnjaki, da se nek proizvod slabo prodaja, takoj predlagajo spremembo v obliki proizvoda, v barvi ali v načinu pakiranja. Tisti, ki propagirajo svoje blago, nam ne reče odkrito »kupujte naše izdelke«. Prepričuje nas, da je proizvod nam nujno potreben za zadovoljitev naših interesov. Ta zamenjava interesov doseže svoj višek v trditvah — katere so prevzeli nekateri misleci kot resnice, v katere se ne spleča dvomiti kot »junaka proizvodnje zamenjuje junak porabe«, »ni toliko važna proizvodnja kot potrošnja« in »kapitalizem je mrtev — živel potrošnik — kralje«.

Potrošnik kupuje in uživa

in v iluziji, da je junak naše dobe in da od njegovih potreb in od njegovega okusa zavisi, kaj se bo proizvajalo, kako bo proizvodil izgledal. Ljudje smo se navadili misliti, da ima vsaka stvar namen zadovoljiti neko našo potrebo. Če se zgodi, da nečesa ne potrebujemo, se bo redko zgodilo, da bi prenehali s proizvodnjo. Nasprotno — preko medijev masovnega komuniciranja nas prepričujejo in navajajo na novo potrebo. Izjavlja se, da so najpotrebnejše prav tiste stvari, ki so običajno odveč.

Ker ne proizvajamo več samo za realne potrebe, temveč za prodajo — je potrebno najti kupce, karkoli in kjerkoli. Če se hitreje proizvajajo kot troši, bo zanesljivo prišlo do krize.

Poglejmo si praktičen primer, na kakšen način se ustvarjajo umetne in luksuzne potrebe.

»Majhen avto kupuje majhen človek«. Kaj se skriva izza tega gesla in kaj lahko iz njega razberemo. Majhen človek se ne nanaša na njegov fizični videz, pač pa na njegov položaj v družbeni hierarhiji. Čeprav ni nikjer izrečeno, pa se vseeno skriva v teh besedah tudi geslo: »Velik avto kupuje

velik človek«. Ker malo-kdo želi pokazati, da je majhen človek, bo dokazoval ravno nasprotno. Vložil bo vse svoje napore za to, da bi prišel do velikega avtomobila. V tem je ta psihološki trnek, na katerega propagandisti lovirajo kupce velikih avtomobilov.

Znamka in velikost avtomobilov govori o tem, kdo smo mi in kaj želimo biti. Avto je giblivi simbol naše osebnosti in našega družbenega položaja... najenostavnejši način, da ostalemu svetu sporočimo našo družbeno pozicijo.

Najvažnejše v vsem tem pa je, da so nekatere lastnosti na prikrit način povezane z družbenimi in psihološkimi lastnostmi osebnosti. Največje zadovoljstvo pri nakupu velikega sijajnega avtomobila, ki ima močan motor, je v tem, ker daje kupcu obnovljen občutek moči in ga ponovno prepričuje v moškost. Star avto te emocionalne potrebe ne more zadovoljiti. Če se za določen tip avtomobila trdi, da je staromodni, ekscentrični, grd, majhen... potem se ti atributi, ki se nanašajo sicer na stvari, prenašajo tudi na človeka.

Prihodnjik: PROPAGANDNI JEZIK LEON MOKOTAR

roman
vam
poklanja

LJUBLJANA

TO-MO-DI
DIMNIKI
INFORMACIJE TEL.
22-113; 20-641

OČETOVA KRIVDA

Kakor sem iz Tvojega pisanja razbral, si tudi sama tako pametna in vso to uvidevaš. Da bi Ti jaz kaj zameril, tega se nikar ne boj; kajti jaz nimam Tebi nič več odpustiti kakor Ti meni; zato je najbolje, da se pobotava. Moja beseda, da nikoli druge ne vzamem, velja za vse moje življenje. Na ženitev sploh ne mislim in tudi misliti ne morem, Toda Tvoji sreči nečem biti na poti. Ako jo drugod najdeš, ne oziraj se name, ampak jo zagrabl! Ne bom ti zameril. Pa prav me razumi! Pišem to le zaradi tega, ker mi je žal zate in nočem, da bi se zaradi tega odpovedala sreči. Meni si bila najljubše, kar sem na zemlji imel, in spomin nate mi bo vedno ljub in lep. Ne oziraj pa se name, temveč glej le nase! Najbrž se nikoli in nikjer ne bova več srečala; zato nima pomena, da si s pogostnim pisanjem otežujeva srce. Pozabil te ne bom nikoli, dokler bom živ. Ničesar mi ne zameri, zdrava ostani in spomni se včasih na svojega srčno ti vdanega Tevža!

Komaj je odposlal pismo, se je že skesal. Kaj bo rekla Marta? Bolelo jo bo, da se je poslovil. Preveč jasno ji

je povedal, da noče nobenih zvez več. Ali res ne bo nič več čul o njej? O, saj mu bo golovo še pisala. Enkrat še! Ne strpno je čakal na odgovor — čeprav ji ga je prepovedal. Toda čakal je zaman, čakal dneve, tedne, mesece. Sele v začetku maja je prišlo zopet od doma. Pisal mu je mojster Kristof:

Ljubi Tevž, grešnik zakrknjeni, mutasti trapist!
Kaj je s teboj? Ali si še živ? Ali pa so opravili že sedmimo po tebi? Ali pa si res odrinil k trapistom in si se jezika odpral? Ali pa sem te jaz kaj razžalil in se kujaš? Ne v mislih, ne v besedah, ne v dejanjih se greha ne morem zavesti. Ampak po stari navadi te imam rad in bi ti rad vse storil, če bi ti le hotel. Kaj naj ti pišem? Ker je vsakdo sebi najbližji, bom pri sebi začel. Mežnarjeva hiša, ki sem jo kupil, je že lepo popravljena; v štirinajstih dneh bo v nji odprl moj sin, zaslužni bivši finančar, trgovino z mešanim blagom. Seveda se bom preselil k njemu, kajti v novi hiši mi je bolj po godu. Kočo in krojačnico sem mnogo prepoceni svojemu kranjskemu Janezu in krojačija se imenuje zdaj: »Janez Laznik in drug, krojaštvo v Podkrajju.« »Drug« — ta sem jaz. Veš, da bi v trgovini moko in sladkor vagoval, za to imam preumazane roke; za vile in plug so prenežne; Zato sem se zopet lotil šivanja in sem šel k svojemu bivšemu pomočniku za pomočnika, Ta nevaležnež pa trdi, da on ni mojster in da nima kaj ukazovati. Ampak zdaj ti prede prava! Ta Janez, to tele, se je v mojo hčero zatelebal. Pa bi ji lahko bil oče! Kajne, krave bi se smejale: tudi ti se boš. Tak osel! Ne, takega moja dečka ne mara. Saj sem mu dejal, naj gre na Kranjsko po kako Mojco. Drugače smo zdravi in Zivi. Pa ne vsi. Zvonika smo pokopali. Znotraj se mu je vnelo in je bolezen zamudil in umrl. Zdaj pa nategni uhlje in dobro poslušaj! Da se je Zvonikov Marka že davno v mojo hčerko, v mojo Rezko zagledal, tega še vedel ne boš. Tudi Rezka se je zatelebala v njega. Prejšnjo nedeljo jo je prišel Marka, ki je zdaj gospodar, svatovat. Kristof, kaj naj sem storil, kakor da sem rekel da. Toda kjer je ena nesreča — ali sreča ti pride kmalu druga. Jurij, moj sin, bivši finančar in bodoči trgovec, se je v Zvonikovo zagledal, ona pa v njega. Zdaj sta ti kar iznenada spoznala, da eden brez drugega ne moreta biti, in sta nad menoj, naj rečem zopet da. Jaz, stari norec: kaj hočem drugega, kot so mi Zvonikovi vsi tako pri srcu? Torej bomo jeseni — kar dva para ženili: sestri in brata z bratom in sestro. Ze danes te vabim; glej, da prideš! Če te ne bo, pridemo pote in te bomo vlekli s seboj na Trsat. Se dosti novic vem, ampak pero ni igla in pred očmi mi že gomazi. Zato končam. Drugič še kaj! Piši vendar! Skr-

biš me. Če ti je kaj treba, vej, da ti nihče rajši ne stori kakor mojster Kristof! Vsi te pozdravljajo, oba mlada para Janez, najbolj pa tvoj stari stric Jurij Močilnik, p. d. Kristof, krojaški mojster v pokoju, pa brez pokoja.

Tevž je bil bled kakor zid; ugriznil se je v ustnice, da so mu krvavele. — To ti je ženska zvestoba! Kakor trs v vetru in kakor pena v vodi. Da, da, vse mu je jasno. Krojačev sin ima denar in lep dom — on Tevž, pa je s romak. Ne, zdaj noče čuti ničesar več o nezvesti Marti! Iz srca si bo izruval vsak spomin nanjo.

Vendar je moral misliti nanjo. Srce ga je bolelo in najrajši bi bil umrl.

Naslednjega dne se je nekoliko umiril in je jel trezno misliti. Ali je smel Marti zameriti, če se je vdal krojačevemu sinu? Pač ne. Saj se je vsem pravicam odrekel in še silil jo je, naj zaradi njega nikar življenja ne prežaluje, temveč naj se ozre po novi sreči! Toda ali mu Marta ni že prelomila zvestobe, preden se je dobila njegovo pismo? Pisala mu je vendar, da krojačev Jurij večkrat k njim pride in da ji ugaja — tako nekako je stalo v pismu. Ali nezvestobe je tudi tedaj ni mogel dolžiti; saj sta se že onobart v Suhem grabnu razšla. Zakaj pa je pisala, da nikdar ne bo drugega vzela? Morda ji je bilo le bolj za njega kakor za onega in je upala, da se bo med njima pot še uravnala. On pa je s surovo besedo podrl vse mostove in razdril vse njene upe. Dekle pa se vsako rado omoži — in tudi Marta brčkone. Ko je videla, da z njim ni kaj, se je pač onega oklenila. Mojster Kristof je gotovo tudi imel prste zraven. Pri tej misli se je Tevžu vnela huda jeza na krojača. Ko pa je preudaril, se tudi na tega ni mogel jeziti. Saj mu je vendar sam rekel, da ne mara več Marti in da nikoli več ne bo z njo govoril. Zato krojaču ne more očitati, da je bil zahrbtn: reči bi celo moral, da se je mojstru Marta smilila in je je s sinom združil, da bi na Tevža laže pozabila. Ne nihče drug ni kriv, ko on sam! Ta misel mu je stiskala srce.

A zakaj žaluje? Saj na ženitev ni mislil... O, pač! Ne dnu srca mu je vedno še gorela iskrice upanja, da si bo sčasoma kaj privarčeval in si kaj kupil...

Ves dojan je bil. Da bi le še enkrat, le še enkrat mogel z Marto govoriti! Toda prepozno je: nič več ni pomaga. Tako ga je potrla, da je tudi do dela izgubil veselje in bi bil najrajši samemu sebi ušel.

Sicer pa služba itak ni bila nič kaj prijetna. S posli so bili veliki križi, graščak pa se je brigal za gospodarstvo le toliko, da je vedno in vedno terjel Tevža, oskrbnika za denar.

CELJE

ODLIČNA BILANCA

PRODOR MLADIH TEKMOVALCEV

V celjski občini v teh dneh zbirajo strokovne službe rezultate opravljenega dela na področju telesne kulture. Na jesenskem zasedanju skupščine TKS in ZTKO naj bi podrobneje analizirali dosežke in izvajanje srednjeročne politike razvoja na tem področju. Bilanca v letošnjem prvem polletju na področju tekmovalnega športa je izredno razveseljiva in potrjuje načrtano pot v dokumentih, ki so jih pred leti sprejeli delegati vseh treh zborov v TKS.

V atletiki je očitna rast kva-

litete v mlajših kategorijah, kjer se večje število mladincev in mladink prebija v vrste državnih reprezentantov. Mladinke so osvojile moštveno prvenstvo SFRJ, Rok Kopitar je postal trikratni balkanski prvak in rekorder pri mladincih, članski rekorder in prvak države na nizkih ovih, kar 5 Cerljanov pa bo nastopilo v teh dneh na BAI v Solunu.

V rokometu so člani Celja pristali na 7. mestu v I. ZRL, mladinci so bili drugi v državi, člani so bili drugi v pokalnem prvenstvu SFRJ, Vlado Bojović in Stanko Anderluh pa sta uspešno nastopala v državni članski in mladinski reprezentanci.

V košarki so člani Celja pristali na 3. mestu v II. ZKL kot najboljša slovenska ekipa, mladinci so postali državni prvaki, pri mladincih je uspešno nastopal v reprezentanci SFRJ Aleš Pipan, pri kadetih, ki so postali balkanski prvaki ob vodstvu celjskega trenerja Zmaga Sagadina.

V ženskem kegljanju so članice osvojile moštveno prvenstvo SFRJ, postale so tudi republiške prvakinje, Magda Urh in Janja Marinc pa sta kot članice državne reprezentance v moštvenem tekmovalstvu osvojili srebrno kolajno.

Hokejisti na ledu so si priborili v novi tekmovalni sezoni članstvo v I. ZHL.

Celjski strelci so v streljanju z malokalibrsko puško osvojili moštveno prvenstvo SFRJ in Titov pokal, Alenka Jager pa je postala pri mladinkah prvakinja SFRJ.

Alpinisti PD Celje so s svojo odpravo v Ande v dveh navezah osvojili v dveh različnih smereh 6.655 m visoki vrh Huascaran, ki po svoji zahtevnosti spada v sam vrh alpinističnih mednarodnih storitev.

Z izrednimi športnimi dosežki nas vselej presenečajo jadralni in motorni letalci AERO kluba Celje tako na republiških, državnih in balkanskih prvenstvih.

Tudi v alpskem smučanju zaznamujemo predvsem v mlajših kategorijah odlične uvrstitve na državnih prvenstvih, kjer prednjačijo mladinke. Zal v tekih in skokih ni več tekmovalne dejavnosti in uspehov izpred dvajsetih let...

Dvigovalci uteži so se ponovno vrnili v drugo zvezno ligo, kjer uspešno nastopajo z močno pomlajeno ekipo.

V vrstah judo kluba Ivo Reya poleg državnega reprezentanta Fabjana raste številni perspektiven mlad kader.

Konjeniški klub Celje s svojimi mladimi tekmovalci

Zoran Gole, član KK Celje — mladinski reprezentant

sega v sam jugoslovanski vrh. Saša Domanjko in Bojan Herman sta bila uvrščena v državno mladinsko reprezentanco za nastop na balkanskem prvenstvu!

Tudi oba karate kluba v Celju uspešno skrbita za rast vrhunskih mojstrov, kjer trenutno najvišje kotira na mednarodnem polju Spiljak.

Se bi lahko naštevati vrhunske storitve moštev in posameznikov v vrhunskem športu v celjski občini. Z uspehi v I. polovici letošnjega leta so presenetili širšo javnost. Ob vsem tem je treba upoštevati, da imajo osnovne organizacije, ki segajo na področje vrhunskega športa, izredno majhno število profesionalnih trenerjev, večje število pa prav nobenega in vse delo sloni na strokovnem delu zanesenjakov-amaterjev. Prav zato je treba še posebej vrednotiti dosežene uspehe na tekmovalnem področju in izreči vse priznanje športnikom in športnicam, njihovim osnovnim organizacijam in strokovnemu vodstvu.

KOŠARKA

AMERIČANI V CELJU

V teh vročih dopustniških dneh nam bodo funkcionarji ZKK Celje pripravili dve kvalitetni košarkarski predstavi. Izbrana ekipa Celja, ki bo od 19.—20. t. m. na višinskih pripravah na Kopi, z novimi igralci Milošem Sagadinom, Hauptmanom iz Trbovelj in novim dvometrašem centrom Jovanovićem iz Niša, se bo 16. avgusta ob 19. uri spoprijela v dvorani Golovec z vojaško reprezentanco ZDA. Gostje bodo dalj časa v Jugoslaviji in tako bomo lahko tudi Celjani priče izredno kvalitetni košarkarski tekmi. Gostje imajo v svojih vrstah kar 6 dvometrašev. Trener ameriške ekipe je Hal iFischer, našim košarkarjem že znano ime, saj je bil leta 1970 na svetovnem prvenstvu v Ljubljani trener ekipe ZDA.

In deset dni kasneje — 26. avgusta — bo v dvorani Golovec gostovala kompletna državna reprezentanca Jugoslavije, ki je trenutno na višinskih pripravah v BiH. Vodstvo ZKK Celje bo za obe kvalitetni tekmi imelo nižjo vstopnino. Na prvo tekmo z ZDA pa so povabili tudi vse brigadirje s Kozjanskega, ki si bodo tekmo ogledali brezplačno.

Prav je, da naše bralce seznanimo, da v tabornu KK Celje marljivo trenirajo tudi ostale ekipe, kot članice pod vodstvom Dušana Erjavca, kadeti pod vodstvom Zdravka Novaka, pionirji pa pod vodstvom Marka Zorka, dočim mladince prav tako vodi Zmago Sagadin.

Zgodnje priprave ob resnem delu igralcev, igralk, trenerjev in vodstva kluba, so nam porok, da lahko v jesenskem delu prvenstva v različnih ligah, pričakujemo od tekmovalnih ekip dobre rezultate in uvrstitve.

K. JUG

ATLETIKA: PET CELJANOV NA BAI

Ob koncu tedna bodo v Solunu letošnje Balkanske atletske igre. Najboljši jugoslovanski atleti in atletinje so bili v zadnjih 14-ih dneh na skupnih pripravah v različnih mestih države, metalci in metalke, 20 po številu s trenerji, celo v Celju.

Iz vrst Kladivarja bodo v državni reprezentanci Stanka Prezelj-Lovše, Ida Bunderia, Stanko Lisec, Rok Kopitar in Numan Ukič. Pet članov v državni reprezentanci pomeni ugodno število, vendar glede na trenutno formo ostalih atletov v državi, bi bilo lahko število Celjanov še večje. Tu mislimo predvsem na Dušana Prezljaja, ki je trenutno v odlični formi, saj je pred dnevi zmagal na atletske mitingu v Celovcu v skoku v višino z 210 cm (žena Stanka je preskočila 180 cm!) in metalca Miča Mijača, ki ni bil pravčasno obveščen o pripravah, pa je odšel predhodno na dopust. Razveseljivo pa je, da je osrednja atletska zveza Jugoslavije imenovala za vodjo reprezentance marljivega atletskega delavca Kladivarja Marjana Kopitarja. In še prognoza? Moška reprezentanca SFRJ se bo z Grki borila za tretje mesto, ženske pa bodo tradicionalno tretje na Balkanu.

K. JUG

NOGOMET

PRİČELI SO Z DELOM

Nogometaši celjske selekcije Kladivarja so že pričeli z redno vadbo. Novi trener Vlado Glinšek je že zbral najboljše igralce nekaterih klubov celjskega območja. Vsi skupaj pridno vadijo in z delom bodo nadaljevali vse do konca meseca avgusta. Potem pa bo posebna komisija izbrala iz številnih kandidatov najboljših 18 igralcev, ki bodo zastopali v prihodnje navšoč celjsko selekcijo. Ostali igralci pa se bodo vrnili nazaj v svoje matične klube.

Prvi kandidati za novo se-

lekcijo so se že predstavili v soboto v srečanju proti SAK iz Celovca. Igra je bila še kar dopadljiva.

V soboto so se predstavili: na vratih Marjan Kopitar, ki je popolnoma zadovoljil, Naprtnik, Zelenšek, Sarih, Kroflič, Juračić, Zukič, Zeme, Budiša, Vidensek, Bevc, Jošt, Milan Kopitar, Djordjevič, Knežević in Macko, te dni pa pridejo še z odmoru Savič, Skrbinek, Jurkovič, Benčina, Kasesnik in Bojančič. Trener Vlado Glinšek pa nam je dejal:

»Naša naloga je, da izberemo najboljših 18. V prvem delu priprav si bomo nabrali moč in kondicijo. V novi selekciji pa bodo igrali samo disciplinirani igralci in tisti, ki bodo redno vadili. Ostali se bodo vrnili v svoje matične klube. Toda v povezavi s klubi v medobčinski ligi vidimo bodočnost naše selekcije.«

V soboto se bodo Celjani pomerili s selekcijo Mozirja.

J. KUZMA

NOGOMET: KOROSKI SLOVENCİ MED NAMI

Teden dni so bili med nami športniki, naši zamejci, člani Slovenskega atletskega kluba iz Celovca. Bili so gostje DO Aero in so pridno vadili na štadionu Olimpa v Gaberju.

V tem času so odigrali tudi štiri prijateljske tekme in najprej premagali ekipo Aera 6:3 (3:1), Opekarka 1:0 (1:0) in Olimpa 5:2 (3:1). V zadnjem srečanju pa so v soboto igrali še proti selekciji Kladivarja. Bila je to zanimiva in dokaj kvalitetna igra. Celjani so z zadetkom Krofliča zmagali 1:0. Toda omeniti velja, da so gostje v drugem delu igre imeli pobudo.

Ob koncu priprav v Celju pa nam je tehnični vodja ekipe Blaž Kordež dejal: »Bili smo lepo sprejeti. Treninje so popolnoma uspele. Zal nam je ob koncu zmanjkalo moči in smo zato proti Kladivarju zaigrali nekoliko slabše. Še enkrat hvala vsem, ki so nam omogočili prijete priprave in bivanje v Celju.«

J. KUZMA

Nogometaši Rudarja iz Velenja so v prvem srečanju doma, po kratkih pripravah v Skofji Loki prikazali v srečanju proti Mercatorju iz Ljubljane povprečno igranje. Videti je bilo, da obe moštvu še nista popolnoma pripravljena za štart v drugi zvezni ligi. Strelec za Rudarja je bil izvrstni Huda-

rn.

Dva izvrstna celjska judoista Marjan Fabijan in Marjan Oštr sta odšla na kratke priprave v Rovinj. Tu se bosta pripravljala za državno prvenstvo. Prvenstvo, ki bo v začetku meseca septembra, je posebno zanimivo in pomembno za Marjana Fabijana, ki mora potrditi primat v srednji kategoriji in si priboriti še zdaj vizo za vstop v vrsto za olimpijske in mediteranske igre.

xxx

Sahisti Celja, Zalca in Sentjurja so tekmovali na spominskem Sahovskem brzopoteznem turnirju v Solskem bajeju pri Lescah. Letos so med 70 ekipami osvojili solidno peto mesto. V celjski ekipi je bil najboljši Dražster. Igrali pa so še Pešec, Bervar, Planinc in Perinač. Ekipa Zalca je bila v drugi skupini četrti, Sentjur pa v svoji skupini drugi.

POPRAVEK

V sestavku »JUBILEJ V LASKEM« se je v prejšnji številki vrnila napaka. Bili sta zamenjani imeni dobitnikov priznanj ustanoviteljev strelske družine »Stane Rozman«. Le-ta sta Elica in Domnik Godler. Se opravičujemo!

AVTOCROS TUDI V CELJU

Ze samo ime avtocross nam pove, da pomeni to približno enako disciplino kot motocross. To je vožnja z avtomobilom čez drn in strn. Kako pa izgleda ta atraktivna vožnja na tekmovalnih ter najmlajše avtomobilistične zvrsti v Jugoslaviji pa ve prav malo Celjanov, čeprav se je jugoslovanski avtocross rodil prav na našem področju, točneje v Vojniku, kjer je pionir te zanimive zvrsti avtošporta Hinko Hotko mlajši, pričel pred približno štirim leti divjati s čudno ropotjo po okoliških travnikih ter preskakovati jarke, da so se starejši Vojničani prijemalec za glave in mislili, da se je Hinko zmešalo.

In od kod ideja o avtocrossu? Pred približno desetimi leti se je pojavila ta zrvst avtošporta v Češkoslovaški, ko so ljubitelji izpušnih plinov in vneti pristaši avtomobilističnih tekmovalj v okviru svojih možnosti pričeli doma preurejati rabljene avtomobilske stroje na posebno podvozja in pričeli

med sabo tekmovali. Ker ti avtomobilski niso dosegali večjih hitrosti zaradi nižjega obsega cm³ predelanih strojev in bi tekmovalja na asfaltnih stezah ne bila zanimiva, so pričeli tekmovali po travnikih in motocross prgah in tako napraviti vso stvar tudi za gledalce zelo zanimivo.

Danes je ta zrvst avtošporta razvita tudi v nekaterih drugih evropskih deželah kot Avstriji, ZR Nemčiji, Italiji, Madžarski in tako se pojavljajo na mednarodnih tekmovalnih že avtomobil z zelo močnimi stroji, ki so prirejena varijanta strojev iz formul, vendar imajo primat še vedno Čehoslovaki, saj je pri vožnji veliko važnejša konstrukcija podvozja in sistem blaženja udarcev ter sama tehnika vožnje, kot pa moč motorja. Ze sam podatek, da na večjih tekmovalnih zaključih zaradi velikih obremenitev in poškodb prav podvozja in krmilnega sistema samo polovica tekmovalcev ali še manj, nam pove, da lahko enačimo avtocross

z vsemi avtomobilističnimi panogami, pri katerih pa je varnost voznika veliko večja od ostalih, saj pride le redkokdaj do poškodb.

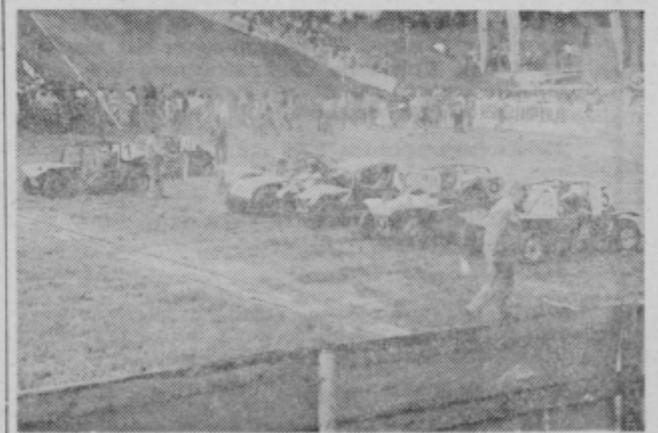
Lahko smo ponosni, da je danes v najbližji okolici Vojnika že sedem mladih fantov, ki imajo svoja vozila, v katera so vložili ogromno truda, prostih ur in denarja ter imamo tako edinstveno ekipo, ki bi lahko ob primerni organizaciji predstavljala močno društvo, kot jih imajo le v Češkoslovaški. Nekateri od teh fantov so si s svojimi izkušnjami in rezultati priborili že mednarodne licence in se udeležili s svojimi vozili nekaterih mednarodnih tekmovalj: Hotko na predelanem BMW 2002, Petre in Jurčak na predelanih FORDIH 2000, ter dosegli tudi že visoke uvrstitve (Hotko v Karlovcu leta 1975 1. mesto v predtekmovalju, letos pa 5. mesto v Tinjanu pri Kopru in 4. mesto na Pohorju nad Hočami). Na vseh tekmovaljih je bila mednarodna udeležba, sodelovali pa so tudi Čehoslovaki

in med njimi tudi evropski prvak leta 77 in 78, Povondra.

In tako se postavlja vprašanje, kako to zanimivo zrvst avtomobilizma razširiti in jo predstaviti občinstvu? Vsekakor bi morali organizirati klube, v katerih bi lahko delovali vsi tisti, ki imajo veselje in interes do te zrvsti avtošporta. Na žalost pa je organizacija takšnih društev vezana na ogromno dela in na finančna sredstva, tako da se obstoječa društva, ki se ukvarjajo s podobnimi panogami (avtorally, motocross), branijo dodatnih obremenitev in ne sprejmejo medse avtocross proge ali pa urejajo nove proge za avtocross (Pohorje nad Hočami, Orehova vas, Tinjan pri Ko-

pru, Karlovac), najrazveseljivejša pa je vest, da bo predvidoma 30. tega meseca prvo večje tekmovalje na celjskem območju v organizaciji gasilcev v Prožnski vasi, kjer si bomo lahko vsi Celjani ogledali to zanimivo zrvst avtošporta in se sami prepričali, koliko hrabrosti, požrtvovalnosti in truda so vložili fantje iz Vojnika, da bodo prikazali čar te vrato-lomne vožnje čez drn in strn.

ZARKO SAMEC

Start na lanskem tekmovalju v Orehovi vasi. Z vozilom št. 15 je Hinko Hotko.

MOGLASI

PRODAM

STRESNO opako, skoraj novo — navadno, prodam. Dolenc, Babno 10, Celje.

POSESTVO, 4 ha, v ravnini, prodam. Golavšek Stefan, Sempeter 82, Savinjska dolina.

VW 1300, letnik 74, prodam. Zavec, Bernekerjeva 4, Zg. Hudinja.

GL club, letnik 75, odlično ohranjen, prodam. Ogled vozila vsak dan pri Medved Francu, Dobrova 16, Celje.

RENAULT 16 TS, ugodno prodam tudi na ček, ali zamenjam za manjši avto. Bezovšek Franc, Arclin 96, Skofja vas.

OTROSKI posteljo z jogi vložkom, prodam. Košar, Bratov Vošnjakov 26 c, Celje.

SKODO 100 S in fiat 850, ugodno prodam. Lipar, Kompole 84, Stare.

OTROSKI športni voziček — avto-sežin, prodam. Rebernik, Vrunčeva 25 B, Celje.

LEPO starinsko kredenco, prodam. Stefka Jug, Gubno 4, Lesično.

NSU prinč 1000, letnik 71, ugodno prodam. Ogled popoldne po 15. uri. Mareš, Kopitarjeva 6, Celje.

MANJSE posestvo v izmeri 1,88 ha njuje, sadovnjak, vinograd, ter hišo prodam. Električnik, vodovod in dostop z vsakim avtom. Nova vas, Smarje (Sladka gora), informacije na naslovu: Stanko Tratnik, Zagrad 83, Celje.

SPOMENIK ploščo — belo, prodam. Viktor Roje, Cesta na grad 50 a, Celje.

STRESNO opako, bobrovec, prodam. Franc Ožir, Polzela 207, 63313 Polzela.

FRANCOSKO jogi posteljo, dvodelno in enodelno omaro »dragica«, ugodno prodam. Ogled vsak dan od 7.—9. ure ali zvečer. Carli, Goriska 8, Celje.

KNJIGE za 1. letnik Ekonomske šole, popolnoma nove, prodam. Olga Močnik, Socka 24 a, Strmec pri Vojniku.

PARCELO ob Savinji za vikend, prodam. Tilka Florjanc, Parizlje 29, Braslovče.

KRAVO, 5 mesecev brejo, četrtega teleta, vozno, prodam. Blaž Horvatič, Pongrac 13, Griže.

SPALNICO, ohranjeno in pralni stroj prodam ugodno zaradi selitev. Informacije popoldne: Anka Rašovič, T-g okt. revolucije 3, Celje.

ZAZIDLJIVO parcelo v Sentiurju v izmeri 650 kv. m, z urejeno dokumentacijo, ugodno prodam. Ivan Golub, Iršičeva 8, Lava — Celje.

KAVC, volnene vložke, električni štedilnik in peč na olje EMO 8, vse skoraj novo, prodam. Maks Nežnan, Sempeter v Savinjski dolini 35 b (3. nadstropje) 63311 Sempeter.

BRAKO prikolico, čoln T 300 in motor tomos 4 KS ter 3 nizke omare za dnevno sobo, prodam. Ogled predmetov vsak dan po 18. uri. Franc Romih, Pucova 2, Lava — Celje.

STANOVANJSKO hišo in gospodarsko poslopje z 2 ha zemlje, prodam. Ivan Rek, Mali vrh 111, Smartno ob Paki.

ZASTAVO PZ 125, letnik 72, ugodno prodam. Ogled do 18. ure. Bife Moskotevc, Laško.

MERCEDES 1418, letnik 67, 8 ton, prodam. Stane Volner, Obredek 2, Sentiur pri Celju.

SIMKO 1301 special, letnik 74, prodam. Slavko Stopinšek, Rimske Toplice.

KAVC, dva fotelja in mizo, prodam. Cena 4.500 din. Skok, Maistrova 6.

ZASTAVO 1300, avto kombi, ugodno prodam Osnovna šola Frankolovo. TAKOJ vseljivo hišo na Vranskem, prodam. 5 minut od trgovine, avtobusne postaje. Informacije pri Obrez, Levec 40.

V GOTOVLJAH pri Zalcu razprodajam na več mestih parcele, lep razgled, primeren dohod z avtom, primerno tudi za nasad vinske trte. Podlog 39, Sempeter.

BAS ojačevalec, znamke hohner, cena po dogovoru, prodam. Franc Zuzek, Zadobrova 35 B, Skofja vas.

SPACKA, letnik 74, ugodno prodam. Helena Ocvirk, Sempeter 34.

PET OKENSKI kozovec, prodam. Cena po dogovoru. Vprašati na naslov: Franc Setinšek, Podkraj 16, Velenje.

NJIVO, 25 a, sadovnjak z zapuščenim vinogradom, primeren za vikend 15 a, prodam. Ana Storman, Prebold 53.

ZASTAVO 750 in moped T 12, prodam. Udrih, Sp. Grušovlje 22, Sempeter v Savinjski dolini.

OTROSKI globok voziček, dobro ohranjen, prodam. Janko Stare, Debro 481 b, Laško.

GUMIJAST čoln metelcer za 5 oseb z motorjem crysler, prodam. Mirko Skore, Celje, Cesta na Dobrovo 62.

MOTORNO kolo jawa, čr 350, športno urejen, letnik 77, prevoženih 2000 km, prodam. Oznaka »Kolo«.

TRI tridela okna z leseno roletto, eno dvodelno okno s pločevinasto roletto, eno enodelno okno tudi s pločevinasto roletto in spalnico z vložki — ročno delo, prodam. Valvazorjeva 1 (nasproti Ceste na Ostrovo 25).

SKODO 110 S, letnik 72, prodam. Boris Tomšič, Breg 24, Polzela.

SPACKA 74, registrirana do aprila 79, prodam. Ogled možen 10., 11., 12. avgusta. Damjan Klajnshek, Celje, Trnovlje 194.

LEPO gradbeno parcelo z lokacijskim in gradbenim dovoljenjem, možnost takojšnje graditve stanovanjske hiše 10 x 11 m ob asfaltni cesti — avtobusna proga, ter parceli 2189 kv. m — pretežno sadovnjak, na obronku naselja 2111 kv. m z objektom, kozolec ob cesti primeren za rekreiranje — čebelarjenje, prodam. Informacije dnevno od 17. do 19. ure Smiklavž 8 pri Skofji vasi.

OSEBNI avtomobil zastavo 101, letnik 75 in opel mantia, letnik 73, ugodno prodam. Ogled ob 29. uri zvečer vsak dan. Alenka Banovšek, Laže 13, 63222 Svetelka Dramlje.

TELICO, čisto sivo rjavo, 6 mesecev brejo, od dobre mlekarice, prodam. Janko Vizovišek, Loznica 16, Zalec.

TRAKTOR ferguson 35 KM, dobro ohranjen, prodam. Koštomaj, Zepina 13, Skofja vas.

OSEBNI avto peugeot 204, karamboliran — motor brezhiben, prodam. Aimon Jakovljevič, Velenje, Tomšičeva 35, tel.: 850-900.

SKODO de lux, ugodno prodam. Cena po dogovoru. Koštomaj, Zadobrova 1100, Skofja vas.

KUPIM

STANOVANJE ali hišo — manjšo — kupim. Ponudbe pošljite pod »Gotovina«.

ZAZIDLJIVO parcelo v okolici Petrovč—Arje vasi, kupim za delovne. Ponudbe pod »4000 DM«.

STANOVANJA

ZAMENJAM družbeno garsonjero v Zalcu za enakovredno kjerkoli na deželi. Ponudbe pod oznako »Dežela«.

USLUŽBENKA bolnice Celje, išče sobo s posebnim vhodom, ali garsonjero v Celju. Oznaka »1500 do 2000«.

MLAD par išče garsonjero v Celju. Ponudbe pod oznako »Nagrada«.

MLAD par išče sobo s kuhinjo ali garsonjero v Celju ali bližnji okolici. Informacije na tel. 23-448 dopoldne.

KDOR mi nudi neopremljeno sobo in kuhinjo za dve leti mu dām predplačilo. Ponudbe pod »Takoje«.

STANOVANJE, veliko 134 m², v centru mesta, zamenjam za dve garsonjeri. Ivan Breznik, Kovačičeva 16, 66000 Koper.

MIRNA in poštena dijakinja išče ogrevano sobo v Celju ali bližnji okolici (lahko kot sestanovalka). Ponudbe pod oznako »1. septembere«.

PRAZNO sobo, v Celju ali okolici, iščem. Milan Rožič, Ribarjeva 4, Celje.

VZGOJTELJICA nujno išče sobo v Celju. Darinka Pinter, Ljubljanska 88 a, Maribor.

DEKLE išče sobo. Sonja, telefon 24-719.

V KOMFORTNO stanovanje sprejemam dijaka(njo) iz okolice Celje, katera se konec tedna vozi domov. Nekadilec.

PAR brez otrok išče sobo z uporabo sanitarij ali stanovanja. Gorjanc, Bratov Vošnjak 34.

SOBO oddam solinemu moškemu, ki izredno študira. »Točen plačnik«.

NA STANOVANJE vzamem fantia. Trubarjeva 3.

V NOVI hiši na Polzeli, s centralnim ogrevanjem na olje, oddam s 1. septembrom novoporočencema, za eno leto v najem dve delno opremljeni sobi, z uporabo kuhinje, kopalnice, garaže in del vrta. Vprašati pri Jožetu Medvedu, Sp. Gorče 14 a, Braslovče.

SAMSKA v Celju išče sobo, tudi bi pomagala v gospodinjstvu. Oznaka »Samska«.

NUNO iščem garsonjero ali enosobno stanovanje v Celju za vnašanjem ali prodajo. »Nujno«.

DIJAKINJA išče sobo, vseljivo v septembru. Oznaka »Septembere«.

ZAPOSILITEV

STRUZENJE na avtomatu, sprejemnem honorarno do 25 mm. Ponudbe pod: »Brez navoja«.

RAZNO

BOJLER 50 l zamenjam za drva. Sklepič, Sonova 9, Kozje.

PUSNIK Silvo se s tem opravičujem tovarišici Roje Anici za vse žaljivke, ki sem jih izrekel na njenem delovnem mestu v trgovski poslovalnici »Presta« v Celju.

V NAJEM vzamem gostinski lokal. Slavica Zorko, Nusičeva 12, Celje.

ZELIM paziti otroka ne glede na starost. Vprašajte v dopoldanskem času. Oznaka »Varstvo«.

Osnovna šola Franja Vrunča CeljeHudinja Celje, Mariborska 125

objavlja prosta dela in naloge

SNAŽILKE za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Poskusno delo 2 meseca.

Stanovanj ni.

Prijave sprejemamo 15 dni po objavi.

OBVESTILO

Občinska zdravstvena skupnost Laško vabi vse upokoence, ki prejema varstveni dodatek ali imajo priznana najmanj 70% telesno okvaro, da si uredijo vpis v zdravstveno izkaznico, da so v celoti oproščeni participacije, v prostoru Društva upokoencev Laško

dne 18. 8. 1978 od 7. do 13. ure

S sabo naj prinesejo svojo zdravstveno izkaznico ter zdravstvene izkaznice po sebi zavarovanih družinskih članov, zadnji odrezek o prejeti pokojnini, upokoenci, ki imajo telesno okvaro, pa še odločbo, oz. drugo dokazilo o priznani telesni okvari.

Glasbena šola Radeče

razpisuje prosta dela in naloge:

- UČITELJA za nauk o glasbi, P ali PRU
- UČITELJA za klavir, P ali PRU
- UČITELJA za trobila in pihala, P ali PRU
- 2 UČITELJA za harmoniko, STU
- UČITELJA za kitaro, STU

Kandidati naj pošljejo prijave z življenjepisom in podatki o izobrazbi v 15 dneh po objavi razpisa.

O izbiri bodo obveščeni v 15 dneh po poteku roka za prijavo. Nastop dela 1. 9. 1978.

Komisija za kadrovska vprašanja **ZDRUŽENJA ŠOFERJEV IN AVTOMEHANIČOV ŽALEC** na podlagi sklepa izvršnega odbora

razpisuje prosta dela in naloge

voznika inštruktorja »B« kategorije za poučevanje kandidatov za voznike motornih vozil

POGOJI: zraven splošnih pogojev mora kandidat imeti poklicno ali srednjo izobrazbo, pedagoške sposobnosti, izpit za voznika inštruktorja, moralno in drugo neoporečnost, ustrezne delovne izkušnje in da je član ZSAM Zalec.

Osebnih dohodkov je določen s pravilnikom o osnovah in merilih za delitev sredstev za osebno in skupno porabo.

Ponudbe z dokazili sprejema 15 dni od dneva objave razpisa na naslov: Zdrženje šoferjev in avtomehaničkov Zalec, 63310 Zalec.

KOMISIJA

DIJAŠKI DOMOVI CELJE TOZD DOM VERE ŠLANDROVE Ul. 29. novembra 16, Celje

razpisuje prosta dela in naloge

VZGOJITELJICE za nedoločen čas

Za dela in naloge je potrebna višja šolska izobrazba pedagoške smeri — domski pedagog. Kandidati morajo imeti politične kvalitete. Vloge z opisom dosedanega dela in dokazili o izobrazbi pošljite na gornji naslov. Razpis velja do zasedbe.

POKLICNA GOSTINSKA ŠOLA CELJE, Ul. 29. nov. št. 12

1. vpisuje v večerni oddelek za poklic KUHAR — NATAKAR

pri Poklicni gostinski šoli v Celju in pri delavski univerzi v Mozirju. Prijavljenih mora biti vsaj 30 kandidatov. Vpis traja do 1. septembra 1978.

POGOJ: končana osemletna osnovna šola in 2 leti delovne dobe v gostinstvu.

Akontacijska vpisnina 1.000 din.

2. vpisuje v večerno poslovodsko šolo za poklic POSLOVODJA strežbe, POSLOVODJA kuharstva

POGOJ: končana poklicna gostinska šola in 3 leta delovne prakse. Vpisujemo do 1. septembra 1978. Prijavljenih mora biti vsaj 30 kandidatov.

Akontacijska vpisnina 1.000 din.

RAVNATELJSTVO SOLE

kava merx · kava merx

okus · aroma · kvaliteta

KRONIKA

KINO

KINO UNION:
od 11. HOPLA V POSTE-
LJI, danski barvni film,
predstave ob 16., 18. ter 20.
uri.

KINO METROPOL:
do 10. TAKSIST, ameriški
barvni film, predstave ob
16., 18. in 20. uri.

Od 12. do 13. 8. TRLJE
KONDORJEVI DNEVI,
ameriški barvni film, pred-
stave ob 16., 18. in 20. uri.
Od 14. do 16. 8. ZIVLJENJ-
SKA PREKRETNICA, ame-
riški barvni film, predstave
ob 16., 18. in 20. uri.

MATINEJA: 12. avgusta ob
10. uri ameriški barvni film
HEROJI V PEKLU.

KINO DOM IN LETNI

KINO:
od 10. do 16. 8. francoski
barvni film GANGSTER,
predstave ob 16. in 18. uri.
Ob 20. uri KARATE V
SLUŽBI INTERPOLA,
hongkongski barvni film.

TV SPORED

NEDELJA
1.55 Poročila
1.00 Za nedoljsko dobro jutro:
Moč zborovskega zvoka —
Sem več barti čiro pesem
peu
1.30 625
1.50 V. Kovačević: Kapelski kre-
sovi, nadaljevanje TV Zagreb
1.00 Hunterjevo sloto — otroški
serijski film
11.25 Mosaik
11.30 Kmetijska oddaja
11.30 Sahnovski komentar
11.55 Svetovno prvenstvo v kajaku
in kanuju in avtomobilske
dirke formule I v Zeltwegu
— kombiniran prenos
Poročila, Okrogli svet, Šport-
na poročila, Spomini iz Gib-
raltarja — film
15.30 Risanka
15.35 Cikcak
15.30 TV dnevnik
15.55 Propagandna oddaja
16.00 Crni dnevi — II. del doku-
mentarne drame TV Beograd

21.30 Dobro morje, belo ladjeve —
dokumentarna oddaja
22.00 Sportni pregled
22.45 TV dnevnik

Oddajniki II. TV mreže:
17.16 Solun: Balkanske atletske ig-
re — prenos (do 20.45)
20.45 Včera, danes, jutri
21.05 Celovečerni film (do 22.45)

PONEDELJEK
18.00 Obzornik
18.10 Britanska enciklopedija
18.40 Mosaik
18.45 Mladi za mlade
19.15 Risanka
19.20 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.55 Propagandna oddaja
20.00 J. Domaradzki — M. Karpin-
ski: Dolga poročna noč, TV
drama
21.05 Propagandna oddaja
21.10 Kulturne diagonale
21.55 TV dnevnik

Oddajniki II. TV mreže:
18.00 Poročila
18.05 TV koledar
18.15 Maček Toša, otroška oddaja
18.30 Dositejeve basni
18.45 Mladi za mlade
19.30 TV dnevnik
20.00 Sportna oddaja
20.30 Izkušnje
21.00 Poročila
21.10 Celovečerni film

TOREK
18.05 Obzornik
18.15 Daljnogled, otroška oddaja
18.45 Mosaik
18.50 Od vsakega jutra raste dan:
Nova Gorica
19.20 Risanka
19.25 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.55 Propagandna oddaja
20.00 Svet brez pohlepa — oddaja
iz cikla iz tropskega dežel-
nega gozda
20.30 Propagandna oddaja
20.35 A. Tolstoj: Trnova pot — TV
nadaljevanje
21.55 TV dnevnik
22.10 Glasba takšna in drugačna
22.55 Poročila

Oddajniki II. TV mreže:
18.00 Poročila
18.05 TV koledar
18.15 Otroška oddaja
18.45 Narodna glasba
19.30 TV dnevnik
20.00 Aktualna oddaja
20.50 Akcije
21.00 24 ur
21.10 Znanost
21.55 Likovna umetnost (do 22.35)

SREDA
17.45 Sahnovski komentar — oddaja
TV Beograd
18.15 TV obzornik
18.25 Mosaik
18.30 Zadnji Mohikanec — mladins-

ski film
18.20 Risanka
19.25 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.55 Propagandna oddaja
20.00 Hujšanje — zabavna oddaja
20.30 Dosje našega časa — leto
1947, dokumentarna oddaja
21.25 Iz koncertnih dvoran — L.
van Beethoven: Maša v C-du-
ru
22.20 TV dnevnik

Oddajniki II. TV mreže:
18.00 Poročila
18.05 TV koledar
18.15 Daljnogled
18.45 Popularna glasba, oddaja TV
Ljubljana
19.30 TV dnevnik
20.00 Zürich: Mednarodni atletski
miting
21.15 TV dnevnik
22.30 Naši kraji

ČETRTEK
18.05 Obzornik
18.15 Glasbeni pejsadi Srbije: Priz-
ren
18.45 Mosaik
18.50 Po sledih napredka
19.20 Risanka
19.25 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.55 Propagandna oddaja
20.00 Film tedna: Edina moja
21.25 Jaz na ekranu: Skupina New
Terje Rypdal — II. del
21.50 TV dnevnik

Oddajniki II. TV mreže:
18.00 Poročila
18.05 TV koledar
18.15 Čudežno sedlo
18.45 Vabilo na potovanje
19.30 TV dnevnik
20.00 Beograjsko poletje — zabav-
na glasbena oddaja
21.15 24 ur
21.25 Ženska danes, dokumentarna
serija (do 22.10)

PETEK
17.40 Sahnovski komentar — odda-
ja TV Beograd
18.10 Obzornik
18.20 Viking Viki — otroška seri-
ja
18.45 Mosaik
18.50 Pevski tabor 78 — 5. del
19.20 Risanka
19.25 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.55 Propagandna oddaja
20.00 Jadranska srečanja — prenos
iz Opuzija
21.30 Propagandna oddaja
21.15 Rasgledil: Kitajska na novem,
dolgem pohodu
21.45 TV dnevnik
22.05 Detektiv Shaft — serijski
film
23.15 Kontrapunkt Yehudija Menu-
hina
23.40 Poročila

Oddajniki II. TV mreže:
18.00 Poročila
18.05 TV koledar
18.15 Bistrouki
18.45 Od vsakega jutra raste dan,
glasbena oddaja TV Ljubljana
19.30 TV dnevnik
20.00 Na dnevnem redu je kultura:
Dubrovnik
21.00 Včera, danes, jutri
21.20 Portreti: Kipar Kiraly Ferenc
21.50 J. Sibelius: Nerava in umet-
nik
22.35 Knjige in misli (do 23.05)

SOBOTA
11.55 Berlin: Svetovno prvenstvo v
vaterpolu — prenos srečanja
Jugoslavija : Madžarska (do
12.30)
15.10 Tisoč mladih glasbenikov —
mladinsko srečanje v Gospi-
cu
16.10 Otroški spored
16.25 Nogomet Napredak : Crvena
zvezda — prenos iz Krusevca
v odmoru Propagandna od-
daja
18.20 TV obzornik
18.30 Filmska barleska
18.55 Muppet show
19.20 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.55 Propagandna oddaja
20.00 P. Viček — V. P. Borovička:
Bajtarja, TV nadaljevanje
20.50 Propagandna oddaja
20.55 Veliko spanje — film
22.40 TV dnevnik
22.55 625

Oddajniki II. TV mreže:
18.20 Kratak film
18.45 TV novela
19.30 TV dnevnik
20.00 J. Strauss: Noč v Benetkah
— I. del opere
21.00 24 ur

PROM. NESREČE

ZELEZNIŠKI PREHOD SLABO PREGLEDEN

3. 8. 1978 se je na nezava-
rovanem železniškem preho-
du zgodila prometna nesreča,
v kateri je voznik osebnega
avtomobila Ivan Pocaajt izgu-
bil življenje. Pocaajt je vozil
v smeri proti Soštanju. Pred
prehodom v Penku je prehi-
tel avtobus in zapeljal na pro-
go. Z leve strani je pripeljal
motorni vlak in zaradi majh-
ne razdalje strojevodja ni
mogel zavirati. Pri trčenju
je avto razpolovilo in iz raz-
bitin sta izpadla Ivan Pocaajt,
ki je bil na mestu mrtev in
sopotnica Slavka Pocaajt, ki
je dobila lažje poškodbe.
Materialne škode je za 50.000
din. Pri preiskavi so ugotovi-
li, da je železnica pri pre-
hodu zaradi grmovja slabo
pregledna.

NENADOMA ZAVIL NA LEVO

V soboto, 5. avgusta se je
na hitri cesti Maribor — Cel-
lje zgodila nesreča zaradi ne-
znanih vzrokov. Voznik oseb-
nega avtomobila Ivan Flor-
jančič iz Kranja je pri Dram-
ljah nenadoma zavil na levo
stran cestišča in nato naprej
po travniku. Pristal je na bo-
ku avtomobila. Pri tem je
dobil hude telesne poškodbe
in je na kraju nesreče umrl.

STE ŽE POMISLILI NA OBJAVO V RADIU CELJE

ODBOJKA: VZORNE PRIPRAVE ODBOJKARIC GOLOVCA

Na gimnazijskem igrišču v
Malgačevi ulici več ali manj
vsak večer marljivo vadijo
igralke Golovca pod vod-
stvom trenerja inž. Rada
Planteua. Ze polnih 16 let
opravlja Rado Planteu trener-
sko delo, vselej amatersko,
saj je za odbojko izreden
zanesenjak, kakršnega težko
srečaš v naši športni družini.

Takole je dejal o svoji eki-
pi: »Za nas po končanem
prvenstvu v republiški ligi ni
bilo počitka. Vseskozi vadimo
in se pripravljamo za novo
tekmovalno sezono. O nas
pač v širšem Celju in celo v
športnih krogih malo vedo.
Zivimo in delamo več ali
manj anonimno. Trdno pa
sem prepričan, da bomo tu-
di v odbojki nekoč prišli na
zeleno vejo. Dekleta so ma-
da in perspektivna. Treba pa
je še veliko dela, da bodo
pridobila dovolj tehničnega
in taktičnega znanja, moči in
splošne kondicije. Upam, da
bomo kaj kmalu dokazali, da
se tej igri, ki je za neštne spo-
l najbolj primerna tudi v tek-
movalni obliki, dela pri pred-
nostni razdelitvi športnih pa-
nog in iger v celjski občini
krivica. Le z delom in uspe-
hi na tekmovanjih želimo to
tudi v prihodnje dokazati!«
K. JUG

IZ DELA SEKCIJ: POI OVICEN USPEH V CELJSKI OBČINI

V letu 1977/78 so tudi v
celjski občini pristopili k iz-
vajanju republiškega koncepta
pri delu športnih sekcij.
Gre za strokovni pristop pri
nadaljnji skrbi za razvoj vr-
hunskega športa v vrstah pion-
irjev in pionirk. Na vseh
11-tih osnovnih šolah je bilo
testiranih nad 1.500 otrok v
prvih in petih razredih. Po
računalniški obdelavi rezul-
tатов je bilo izbranih za po-
sobno vadbo, ki bi naj bila
trikrat tedensko, po 200 ot-
rok iz prvih in po 200 otrok
iz petih razredov. Z učenci
petih razredov je športni
zdravnik dr. Rudi Čajevec iz-
vedel tudi posebne zdravni-
ške preglede. Na roditeljskih
sostankih po vseh šolah so
bili starši seznanjeni z novi-
mi oblikami dela, za kar so
se izredno navdušili in so za
to obliko dela svojih otrok
dali tudi pismeno soglasje.
Do tu vse lepo in prav. Po-
tem pa se je zataknilo pri
strokovnih kadrih. Večje šte-
vilo trenerjev in pedagogov
za telesno kulturo, ki so
predhodno že izrekli soglas-
je za to delo, je odnovevalo
svoje sodelovanje. Tako je
delo steklo le na 6-tih šolah!
Skratka le polovičen uspeh
pri tej akciji pomeni slabo
spričevalo.
K. JUG

NOVICE

šport
avto šola
delavnica
pralnica

Otroci so naše največje veselje in bogastvo, zato nas je kar strah, da bi se jim kaj zgodilo. Statistike prometnih nesreč namreč zgovorno pričajo, da se v juniju, juliju, avgustu in septembru, ko se izteka in začneja pouk ter v obeh mesecih počitnic, zelo poveča število prometnih nezgod v katerih so udeleženci otroci.

Da bi takih prometnih nesreč bilo čim manj, je v veliki meri odvisno tudi od naših voznikov. Če bomo povsod tam, kjer lahko pričakujemo otroke in r. l. l. dino na cesti ali ob njej, vozili s posebej pazljivo, bomo lahko preprečili marsikatero nezgodo, čeprav po črki zakona zanjo mogoče niti ne bi odgovarjali. Kaj pa zavest, da bi se ob previdnejši vožnji usodni situaciji lahko izognili? Vedno se moramo zavedati, da otrok — predvsem najmlajši, še ni sposoben objektivno ocenjevati nevarnosti. Ko je zatopljen v igro, pa nanjo pogosto tudi čisto pozabi. Prav zato pa na previdnost ne sme pozabiti odrasel in zrel voznik. Prav zato, ker se otrok zaradi pomanjkanja izkušenj, tudi v cestnem prometu ne zna sam dovolj varovati, smo dolžni mi nanj toliko bolj paziti.

Naj bo toliko dovolj za razmišljanje, da na otrokovo varnost v prometu ne smemo nikoli pozabiti.

Vsem želimo prijeten dopust, otrokom pa varne in prijetne počitnice, čeprav se počasi že iztekajo.

TRGOVSKO
PODJETJE

moda

CELJE

priporoča

V poslovalnici VESNA v Stanetovi
ulici imajo lepo izbiro moških srajc
z dolgimi rokavi primernih za jesen-
ski čas. Srajce je možno kupiti od
190 din dalje.

»SUROVINA« MARIBOR — TOZD
CELJE

Mariborska cesta 63 — Celje

vabi k sodelovanju
in objavlja prosta dela in naloge:

Za TOZD CELJE:

FINANČNO MATERIALNEGA
KONTROLORJA (1 delovna naloga)

Od kandidata pričakujemo, da ima dokončano eko-
nomsko srednjo šolo z zaključnim izpitom in 3 leta
delovnih izkušenj v finančnem knjigovodstvu

Poizkusna doba dva meseca.

Mesečni osebni dohodek 4.900.— din do 6.300.— din.

Delo se združuje za nedoločen čas s polnim delov-
nim časom.

Nastop dela takoj.

Kandidat naj vložijo prijave v 15 dneh po objavi
na naslov: »SUROVINA« MARIBOR — TOZD CE-
LJE — Mariborska cesta 63, Celje.

Podjetje stanovanja ne more nuditi

KOVINOTEHNA — TEHNO-MERCATOR TOZD Tehnična trgovina

VTISI S POTOVANJA (14)

NEW YORK

V pravilnost slovenskega pregovora, da je svet majhen, sem se lahko prepričal tudi v velikanskem, babilonskem New Yorku. Pa o tem kasneje!

Ko smo po treh tednih potovanja po ZDA, potem ko smo bili v 10 zveznih državah, zagledali ponovno New York, se nam je zdelo, kot da smo prišli na obisk k staremu znancu. Večerni New York, veličasten v nešteti lučeh in ogromen v svojih razsežnostih, se nam je zdel po Detroitu pravi lepoteč. Po vsej verjetnosti je k temu vtisu pripomogla tudi zavest, da kljub vsemu, kar smo slišali o gangsterizmu v New Yorku, vendarle ne bo treba, da smo zaprti v hotelu, kot je bil to slučaj v Detroitu. Po drugi strani pa smo že poznali nekatere navade, zaradi katerih smo imeli v začetku malo težav. Vedeli smo, da v Ameriki ne gre brez napitnine. Ko smo prvič bili v New Yorku, sem hotelskemu uslužbencu, ki mi je nesel kovček do recepcije (cca 8 m) dal pol dolarja napitnine. Malo me je začudeno pogledal, nato pa stegnil roko in mi dlan s pol

dolarja pomolil pod nos ter gasno protestiral, dokler mu nisem dal še enega dolarja. Stvar se je ponovila pri prenosu kovčka od recepcije do sobe. Tako me je prenos kovčka od hotelskega vhoda do moje sobe stal 5000 starih dolarjev. Zato sem sklenil, če bo le mogoče, da bom v bodoče kovčke nosil sam. Če pa to ni bilo mogoče, sem za vsak slučaj imel v žepu vedno pripravljen 1 dolar.

Napitnine moraš dati predvsem natakarjem, soferjem, postreščkom, liftbojem, frizerjem in podobno. Napisano

PIŠE: FRANC KNAFELC

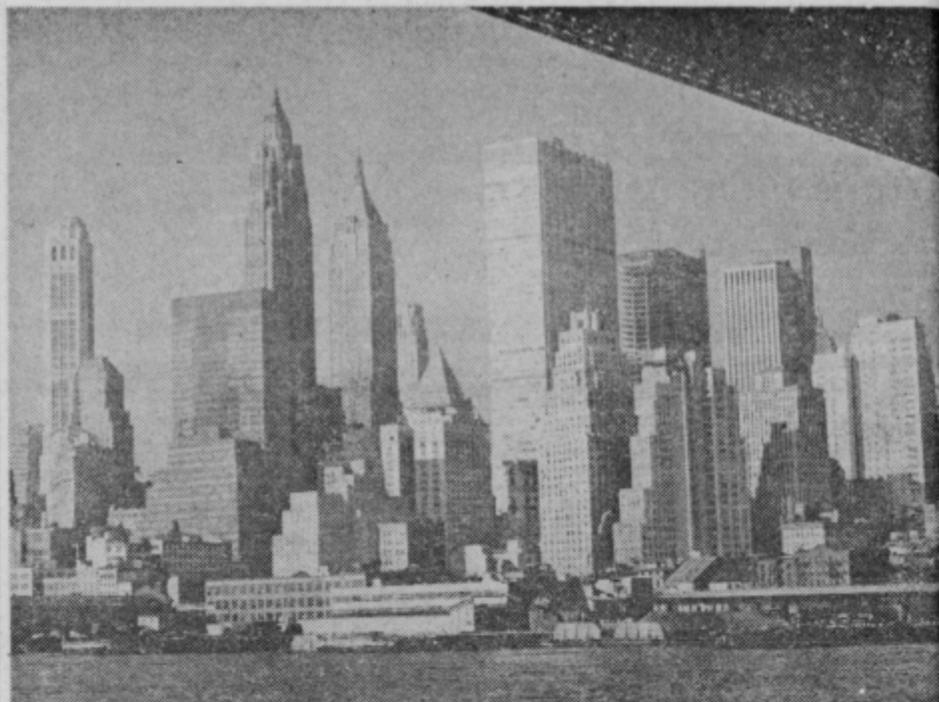
pravilo je, da daj napitnino v višini 10 odstotkov računa. Ni pa dobro tvegati in dati manj kot en dolar, kajti lahko se ti zgodi, da ti bo obdarjenec s protestno kretnjo porinil tisti kovanec pod nos, kot da ne spada v družino dolarjev.

Če hodiš po ulicah New Yorka ali pa katerega koli drugega mesta, lahko kmalu

opaziš, da Amerika ni dežela eleganc. Praktičnost Američanov je prisotna tudi pri njihovem oblačenju. Le težko vidiš mladega človeka v prijetnih hlačah in sploh v oblačilih, ki ovirajo telo pri vsa. kodnevnih opravilih. Mnogo bolj ljubijo ohlapna oblačila. Ljubijo pa tudi zelo živahne barve, ki so ponavadi zelo čudnih kombinacij. Nič nenavadnega ni, če vidiš Američanca v rdečerumenih hlačah v kombinaciji s karirastim suknjičem v povsem drugih barvah. Ponavadi je tudi srjca vsa pisana, da o kravati sploh ne govorim. Nehote sem se ob vsakem prizoru spomnil na živopisane papige!

Ko nas je v Detroitu pričakal predstavnik znane firme za proizvodnjo računalnikov Burroughs, je bil oblečen v precej prekratke hlače, zmečkan suknjič in pokrit s povaljenim klobukom. Da ne bi bilo kakšne pomote, me je kolega iz Beograda opozoril, naj ne poskušam, da bi mi ta možakar nosil kovček, ker to ni nosač pri Burroughsu, temveč predsednik te družbe.

Če je bil res kdo elegantno obločen, potem so bili ponavadi to črnici.

TURIZEM

NAGCI DA, NAGCI NE!

JUGOSLAVIJA JE NAJBOLJ SVOBODNA

Število nudistov v Evropi se naglo večja. Ze na milijone jih je. Vendar jim povsod niso enako naklonjeni. V nekaterih deželah so dobrodošli, njihovo letovanje brez oblačil nima ovir. V Italiji in Španiji je kopanje brez oblek prepovedano, v Švici in Belgiji je dovoljeno v zato določenih zaprtih kopališčih. V Franciji so nastali mnogi nudistični kampi, izven njih pa policija nastopi le na prijavo in zahtevo obločenih.

Divje neuzakonjeno letovanje nagcev trpijo v Grčiji, Bolgariji in še ponekod. Tam ni prepovedano, niti dovoljeno. Ravna se po načelu, kjer ni tožnika, ni sodnika.

Strogo prepovedano je kopanje brez obleke v mediteranskih muslimanskih deželah Severne Afrike.

In kako je pri nas?

V Jugoslaviji je pravcati Eldorado za nudiste. Ni večjega območja ob obali, kjer bi nudisti ne imeli svojega koščka obale, navadno je zraven še poseben kamp ali hotel s potrebnimi pomožnimi prostori. Tu izven teh nudističnih objektov pri nas kopanje brez kopalk ni prepovedano. Vendar je treba poudariti, da si nudisti sami poiščejo prostor, ki je oddaljen od kopališč kopalcev v tekstilu. Nudisti radi obiegajo skrite zalive, majhne otočke pred obalo ali kakšne težje dostopne skalne čeri. Marsikje se kopajo drug ob drugem obločeni in goli. To pa je nek tih sporazum med enim in drugim. Kdor se obločen pridruži golim, se potemtakem strinja z nagimi sosedi.

In tako se nudizem širi vsem opričnežem navkljub. In baje je še bolj zdrav.

MEDICINA

NENAVADNA POROKA LETA

ZDRAVNICA, KI JE BILA MOŠKI, POROČENA

V resnici je Yvonne Gerda Hoffmann pred zakonom še vedno dr. Gernot. Nemški zakon se namreč ni dovoljeval, da bi rojen moški ali ženska lahko spremenil ime, ki jasno kaže, da hoče biti moški ženska.

Dr. Gernot Hoffmann je torej transeksualen. Po študiju je nekdanji moški na sebi opazil spremembe, da nagiba k ženskemu spolu. Po operaciji se je sprememba še bolj izrazito pokazala. Poteze so postale bolj ženske, obline so bile bolj izrazite, koža je postajala satenasto nežna. Brada je izginila in ko je bila spremenjena še pričeska, je iz temnolasega moža nastala

priklupna blondinka, o Gernotu pa ni bilo več sledu.

Hoffmannova si je zdaj nadela še ženski imeni Yvonne Gerda, ki pa velja samo v njenem zasebnem krogu.

V začetku leta je iz moškega v žensko prelevljena zdravnica naletela na moškega, ki ga je vzljubila. Sklenila sta se poročiti, toda še prej je moral biti spremenjen zakon. To se je pred kratkim zgodilo.

Torej je nastal nenavaden zakon, kakršni so na primer v ZDA nastali že pred leti, tudi v Nemčiji. Tudi pri nas se razpletajo pravna vprašanja okoli tega. O tem je nedavno pisal Telex.

In kaj je z osnovnim poslanstvom zakonske zveze med Yvonne in njenim Güntherjem? Bo v tej zvezi kaj otrok? Lastnih ne bo. Kajti medicina še ni tako daleč, da bi spremenila notranje spolne organe, oziroma vsadila maternico in jajčnike. Res zdravniki znajo narediti nožnico, zagotoviti spolne užitke, toda plodu iz take ljubezni ni.

Zato bosta Yvonne in Günther posvojila dva otroka, da bi bili vsi skupaj prava družina.

Na naši sliki je Yvonne na desni, levo pa je njena fotografija, ki je bila še temnopolti moški.

O ŽIVLJENJU

Ce ne znate peti, a vam je pri srcu, da bi zapeli, je dan srečno začet.

Resnična modrost ne vre iz vodometu, pretaka se po podtalnici človekove duševnosti.

Samo enkrat smo mladi. Več živo bitje ne zdrži.

Življenje in katedralna okna je treba opazovati v pravi luči.

Le s strastjo lahko prerastemo sami sebe.

Rajši sem revež v podstrešni sobici polni knjig, kot kralj, ki ne zna brati.

Kako čudovita je moč, ki se druži z nežnostjo.

Zmota ni nikoli resnica, če se še tako trudimo. In resnica ne bo zmota, tudi če je nihče ne pozna.

Najtežje v življenju je spoznati, katere mostove uporabiti in katere porušiti za seboj.

Hodi zlagoma. Vedno se vračaj k sebi samemu.

Naše napake so odpustljivejše kot sredstva, ki jih uporabimo, da bi jih prikrili.

KOMUNALNA KOLESA

Zupan mesta La Rochelle ob francoski obali Atlantika je dal po mestu razpostaviti 250 rumeno barvanih koles, ki so na voljo vsem občanom.